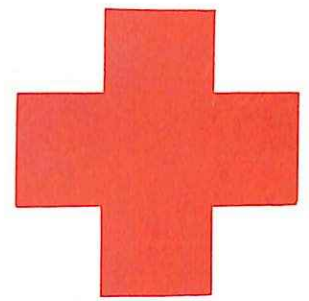
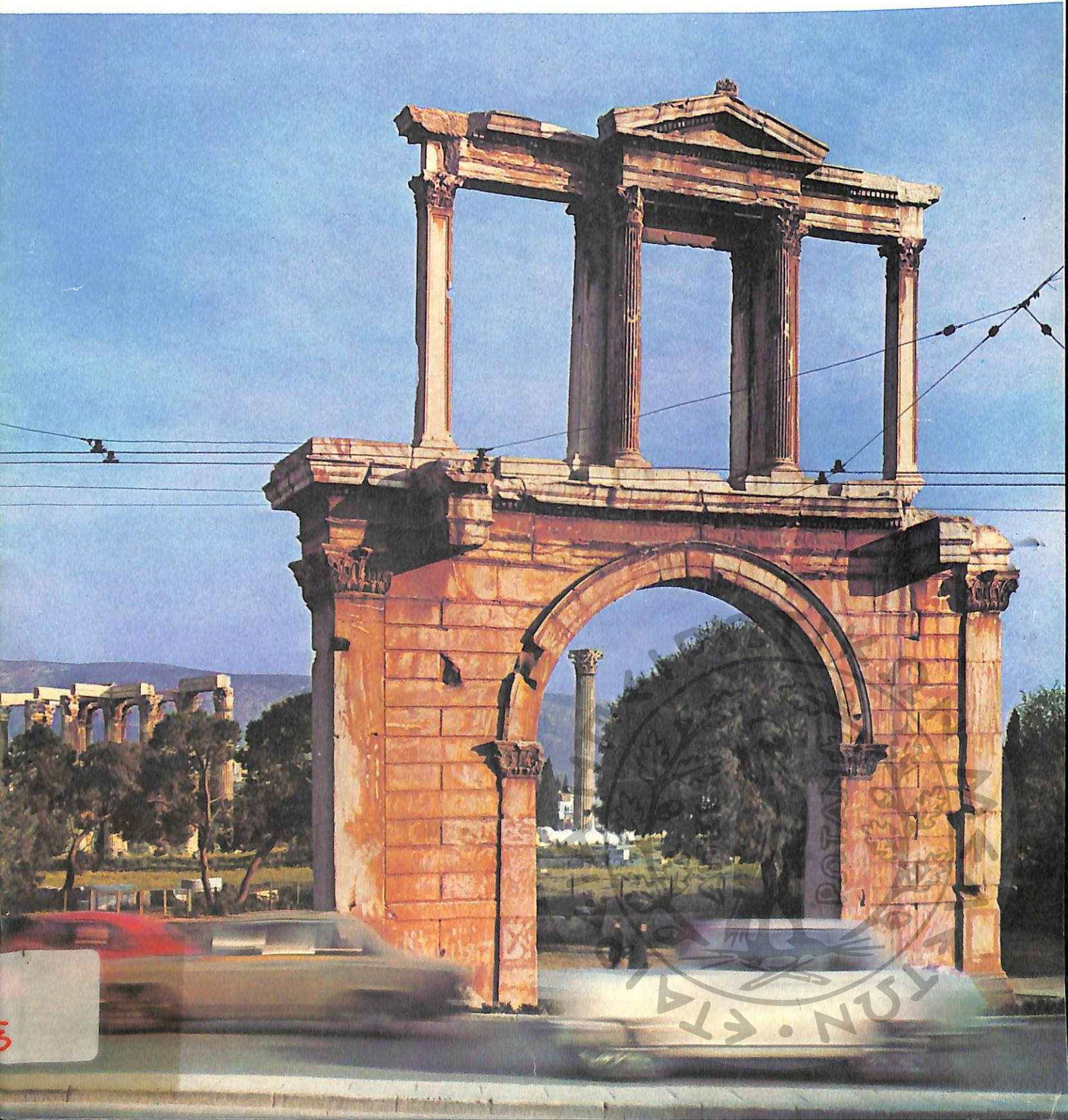

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1985

Η ΝΟΥΒΕΛΑ ΤΟΥ «Ε.Ε.Σ.Ν.»

Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΣΤΟΡΑ

Του Α. ΜΑΝΖΙ

Μετάφραση
ΖΗΣΙΜΟΥ ΒΙΡΒΙΛΛΗ

6

- Τό ξέρω, Τούρκ.
- Και τό ποτάμι θά παγώσει.
- Τό νιώθω.
- Οί παλιοί αποφάσισαν ν' αλλάξουν τόπο.
- Ναι; καί πότε αποφάσισαν νά φύγουν;
- Πρίν βγει ό Τσούρ, ό ήλιος.
- Καί τί θέλουν από μένα;
- Νά οδηγήσεις τήν αποικία.
- Ποϋ θέλουν νά πάμε;
- Πρός τό Νοτιά, Γκρόγκ!
- "Οχι! Ό Γκρόγκ δέν θά οδηγήσει τό κοπάδι.
- Γιατί;
- Γιατί στό Νοτιά είναι «Έκείνος».
- Μά πρός τό Βοριά είναι ό Κατάι, ό πάγος.
- Θά φτάσουμε πρίν απ' τόν Κατάι.
- Δέν τό ξέρω... μά θά τό πώ στους παλιούς.
- "Όπως νομίζεις, Τούρκ.
- Αργότερα κλήθηκε απ' τό συμβούλιο.

- Ό Τούρκ θά σάς είπε ότι δέν πρόκειται νά οδηγώ τό κοπάδι στό Νοτιά, είπε μόλις θρέθηκε ανάμεσα στους συντρόφους του.

- Ποϋ ήθελες νά πάμε, Γκρόγκ;
- Στό Βοριά. Θά ξεπεράσουμε τόν καταρράκτη και θ' ανεβούμε τό ποτάμι, σέ πέντε μέρες. Έκεί ή Ταρλάι δέν έκαψε τό δάσος. "Ημουν εκεί.

- Τό ταξίδι είναι μακρινό, γκρίνιαξε ό Γκέλι. Τό φεγγάρι πού μās έρχεται πρέπει νά γεννηθούν τά μικρά. Οί θηλυκές δέν μπορούν νά ταξιδέψουν.

- "Αν δέν μπορούν νά ταξιδέψουν για τό Βοριά, ούτε καί για τό Νοτιά θά μπορέσουν, παρατήρησε ό Γκρόγκ.

- Για τό Νοτιά, έχομε τό ρέμα μέ τό μέρος μας, απάντησε ό Γκέλι.

- Έκεί όμως είναι «Έκείνος», ό άνθρωπος, καί θά μās κυνηγήσει.

- Γκρόγκ, τά μικρά πρέπει νά γεννηθούν, κι έμεις δέν μπορούμε νά σκεπτόμαστε «Έκείνον». Τό κοπάδι θά κατέβει κατά τό Νοτιά.

- "Όπως θέλετε. Μά ποιός σάς λέει πώς τό δάσος στό Νοτιά είναι ζωντανό;

(Συνέχεια στή σελ. 33)

"Επειτα ρώτησαν.
- Μά πώς θά έπισκευάσουμε τό φράγμα, αφού τά δέντρα τά 'φαγε ή Ταρλάι;

- "Έχουμε καλύβες χωρίς κατοίκους καί τά χωρίσματα απ' τίς δικές μας. Όλα θά τά χρησιμοποιήσουμε για νά φτιάξουμε προσωρινά τό φράγμα.

"Η καινούρια δουλειά άρχισε. Όλη ή ξυλεία πού ήταν δυνατό νά συναχτεί διατέθηκε για τό φράγμα. Τρεις βδομάδες χρειάστηκαν για νά γίνει άρκετά στέρεο. Στό τέλος ό Τούρκ φώναξε.

- "Ετοιμο!

Καί ή αποικία πήρε άνάσα.

"Η έποχή τής λευτεριάς για τούς άρσενικούς δέν είχε ακόμα τελειώσει. Αυτοί όμως έμειναν στό χωριό. Τό χορτάρι είχε ξαναφυτρώσει, καί κάπου κάπου είχε ξεμυτίσει κανένα μπουμπούκι. Σέ λίγο θά 'ρχόταν τό φθινόπωρο, καί μαζί μ' αυτό ή καινούρια δουλειά.

"Εδω καί τρεις βδομάδες είχε έρθει ή νεκρή έποχή. Τό χιόνι είχε πέσει άφθονο, καί ή άσπράδα του έκανε τό γυμνό τοπίο νά φαίνεται πιό μελαγχολικό. Δέν υπήρχε ούτε ένα δέντρο σ' όλη τήν κοιλάδα. Χιόνι, χιόνι, χιόνι...

"Ό Τούρκ, μέ λίγα μικρά χτυπήματα, έφτασε στην καλύβα του Γκρόγκ. "Ό Κράπ ήταν στό κατώφλι.

- "Εμπα, Τούρκ, είπε μόλις τόν είδε.

"Ό Γκρόγκ ήταν στην αποθήκη καί σώριαζε μερικά βλασταράκια.

- Γκρόγκ, έκανε ό Τούρκ, άκουσέ με.

- Τί είναι;

- Οί αποθήκες είναι άδειες.

- Καί μ' αυτό;

- Τό έρχόμενο φεγγάρι θά 'μαστε τόσο άποκαμμένοι πού θά μās πάρει όλους ό χάρος.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Γραφεία Συντάξεως: Άλκιβιάδου 4 - Τηλ. 88.32.351

Α' Περίοδος 1924 - 1941

Τιμή φύλλου δρχ. 20 - Έτήσια συνδρομή - Έσωτ. δρχ. 160 - Έξωτ. £ 3
ή \$ 10 - Έμβάσματα-συνεργασίες Ε.Ε.Σ.Ν. - Άλκιβιάδου 4, Άθήνα.

Β' Περίοδος - Έτος 400 - Άρ. Τεύχους 6
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1985

Έπιτροπή Συντάξεως του περιοδικού
ΑΛΕΞ. ΤΣΟΥΚΑΝΕΛΗΣ, ΜΙΧ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΒΛΑΧΟΣ, ΔΗΜ. ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΛΟΣ, Ι. Μ. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗΣ

Υπεύθυνος συντάξεως
ΖΗΣΙΜΟΣ ΒΙΡΒΙΛΛΗΣ
(Σορβόλου 24, Μέτς, Άθήνα)

Υπεύθυνος εκδόσεως
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ
(Άχαρνών 278 - Άθήνα)

Υπεύθυνος τυπογραφείου
Γ. ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ
(Λεοντίου 23 - Άθήνα Τ.Τ. 405)

Στήν άλληλογραφία σας μέ τό περιοδικό μας πρέπει
να σημειώνετε μαζί μέ τή διεύθυνση: Άλκιβιάδου 4 -
Άθήνα τόν κωδικό: 104 39

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η θυσία του Καστορα	2
Παραινέσεις καί εύχές Προέδρου Ε.Ε.Σ.	4
Προκήρυξη Διεθνούς Διαγωνισμού	
Διηγήματος - Δοκιμίου για τό Έτος Νεότητος	5
Ο Παλαμάς κι έμεις του κ. Δ. Κουτσουλέλου	6
Τό παιδικό παραστράτημα... του Προέδρου	
κ. Όρεστή Λουριδη	7
"Ενα Όρθόδοξο Δημοτικό Σχολείο στό Ζαίρ	11
Η συμμετοχή των Πανελλήνων στό	
Μακεδονικό Άγώνα	13
ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ	14
ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΑ ΝΕΑ	15
Activités de la Croix - Rouge Hellénique	21
Από τό λαϊκό μας πολιτισμό του κ. ΣΤ. ΜΑΝΕΣΗ	25
Ηρθαν οι Άπόκριες του Σ.Μ.	26
Τό ξεχασμένο στάχυ, διήγημα	
της Γεωργίας Ταρσούλη	27
Συνεργασίες άναγνωστών μας	28

CONTENTS

The Castor's Sacrifice	2
The Hellenic Red Cross President's Admonitions and wishes	4
Proclamation of International Narrative - Essay Competition for the "Youth Year"	5
Palamas and ourselves - by Dem. Koutsoulelos	6
The Children's Corruption by the President	
Prof. Louridis	7
An exemplary Primary School in Zaire	11
The participation of all the Hellens in the Macedonian Fight	13
PHOTOREPORTAGE	14
RED CROSS NEWS	15
Hellenic Red Cross Activities	21
From our Folk - civilization by St. MANESSIS	25
The Carnival has come by S.M.	26
The forgotten Spike, by Georgia TARSOULI	27
Our Readers' Collaboration	28

Please find the 4 pages of our magazine foreign edition on page 21-24. The Present publication is sent to you free of charge. Please, be so kind, to send us yours.

CONTENUS

Le Sacrifice de Castor	2
Voeux du Président de la Croix-Rouge Hellénique, Professeur Louridis	4
Proclamation de concours International de Nouvelle et d' essai à l'occasion de l' Année Internationale de la Jeunesse	5
Palamas et nous-mêmes, par D. Koutsoulelos	6
La corruption enfantine, par le Président	
Prof. Orestis Louridis	7
Une école Primaire à Zaire	11
La participation de tous les Grecs à la lutte pour la Macédoine	13
PHOTOREPORTAGE	14
NOUVELLES DE LA CROIX-ROUGE	15
Activités de la Croix-Rouge Hellénique	21
Civilisation folklorique, par ST. MANESSIS	25
Le Carnaval est arrivé, par S.M.	26
L' épi oublié, Nouvelle, Par. G. TARSOULI	27
Notre courrier	28

Prière de trouver un extrait en langue française s'étendant à (4) quatre pages de notre magazine, pp. 21-24.

ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΥΧΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Κ. ΟΡΕΣΤΗ ΛΟΥΡΙΔΗ

Ο Ε.Ε.Σ., ο μεγαλύτερος έθνικο-κοινωνικός και φιλανθρωπικός Οργανισμός της Χώρας μας, που 107 τώρα χρόνια πρόσφερε και προσφέρει στον Τόπο και στο Λαό μας πραγματικά πολύτιμες υπηρεσίες – κατά γενική και όμοθυμη όμολογία κι' αναγνώριση –, αντιμετωπίζει σήμερα, χωρίς δική του υπαιτιότητα, τεράστια οικονομικά προβλήματα λειτουργίας και δράσεως και, το χειρότερο, δεν είναι ανέγγιχτος και από μερικά κρούσματα ένδογενών δεινών, που δυσχεραίνουν την δημιουργία πνευματικού και ήθικου κλίματος, καταλλήλου για την εξασφάλιση αμοιβαίας κατανόησης και ανεπηρέαστης και απρόσβλητης συνεργασίας, που αποτελούν την βασική προϋπόθεση για τον πλησιασμό των ανθρώπων και την «από κοινού» αντιμετώπιση δυσχερών καταστάσεων.

Γι' αυτό, με την ευκαιρία του νέου έτους εύχομαι εγκάρδια, σ' όλους τους γνήσιους Έρυθροσταυρίτες της Ελλάδος, που σέβονται την ευγενέστερη Ίδέα του 19ου αιώνα και το ιερό σήμα και σύμβολο του Έρυθρου Σταυρού, να είναι εύλογημένο από τον Πανάγαθο τό 1985 και να συντελέσουμε, όλοι μαζί και ο καθένας ξεχωριστά, να βασιλεύει ή αρμονία, ή σύμπνοια, ή αδελφούσνη, ή εθνική, κοινωνική και συλλογική ένωση, ή έντιμότης, ή όμοψυχία, όμοφωνία κι' όμοιοπραξία, για να βαδίζουμε έτσι και όλοι μαζί τον έρυθροσταυρικό δρόμο της αρετής, της ευπρέπειας, του χρέους, της αλληλεγγύης, της τιμής και της ανθρωπιάς.

Η αρμονία, σ' όλη την Έρυθροσταυρική μας οικογένεια και σ' όλη την κοινωνία της Πατρίδος μας, εξαρτάται από τον εξανθρωπισμό των ανθρωπίνων σχέσεων μας, σ' όλους τους τομείς της διατομικής, της εργασιακής, της συλλογικής και της κοινωνικής ζωής.

Ο Έρυθροσταυρίτης, κατεξοχήν κοινωνικό όν, δεν έχει μόνο δικαιώματα, εξουσίες και απολαβές έναντι του πλησίον και μάλιστα έναντι των συνθιαστών του, αλλά έχει και καθήκοντα και υποχρεώσεις έναντι αυτών. Από δέ τον βαθμό της συνειδήσεως των καθηκόντων αυτών και από τον τρόπο με τον οποίο εκπληρούμε τις παραπάνω υποχρεώσεις μας, λογαριάζεται και ο βαθμός της έρυθροσταυρικής μας ιδιότητας.

Η ειλικρινής συνεργασία μεταξύ μας – ή τόσο απαραίτητη κατά την δεινότητα αυτή περίοδο του Ε.Ε.Σ. – περιέχεται «δυνάμει» στον κοινωνικό ανθρωπισμό μας. Η πιστή κι' ανυποχώρητη – μπροστά σε όποιονδήποτε πειθαναγκασμό – τήρησης των θεμελιωδών αρχών του Έρυθροσταυρισμού, μας υποχρεώνει όλους και μάς επιβάλλει να απελευθερωθούμε από τις έγωιστικές τάσεις, από τις άκοσμες παρορμήσεις και τά πάθη του ατομικισμού.

Είθε τό 1985 να αποβεί χρόνος υγιεινός, χαρούμενος, ανθρωποπρεπής και ανθρωπιστικός για όλα τα αγαπητά μέλη του Ε.Ε.Σ.

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΟΡΕΣΤΗΣ ΛΟΥΡΙΔΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ - ΔΟΚΙΜΙΟΥ

Αρ. Πρωτ. 60

Ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων του διεθνούς εορτασμού του «Έτους Νεότητος», προκηρύσσει διεθνή διαγωνισμό διηγήματος-δοκιμίου μεταξύ νέων ηλικίας μέχρι 18 ετών με τους κάτωθι όρους:

1. Τίτλος του διηγήματος-δοκιμίου ορίζεται: «Οι νέοι της σημερινής ηγέτες του 21ου αιώνα».

2. Σκοπός του διαγωνισμού είναι η πρόκληση των νέων να εκφράσουν ελεύθερα, κατά την εμπνευση και την απόλυτη προαίρεσή τους, σχέδια, σκέψεις, όραματισμούς και προοπτικές, που θα συντελέσουν στην πληρέστερη συγκρότηση και τη γενικότερη προπαρασκευή τους, ώστε να αναδεχθούν αξιοί ηγέτες των λαών σ' όλους τους τομείς της ανθρωπίνης δραστηριότητας, ικανοί να αντιμετωπίσουν επιτυχώς τα πολύμορφα προβλήματα, που η ανθρωπότητα θα κληθεί να επιλύσει με την ανατολή του 21ου αιώνα.

3. Η γλώσσα, και η όλη πλοκή και διάρθρωση του κειμένου ανήκουν στην ελεύθερη επιλογή του κάθε διαγωνιζομένου.

4. Η έκταση του διηγήματος-δοκιμίου μπορεί να φθάσει ως τις πέντε (5) σελίδες γραφομηχανής, χαρτιού σχήματος 0,20x0,30 (άναφοράς).

5. Η προθεσμία υποβολής των κειμένων λήγει στο τέλος Δεκεμβρίου 1985.

6. Τα κείμενα θα αποσταλούν στον Έλληνικό Έρυθρό Σταυρό Νεότητος (Οδός Αλκιβιάδου 4, 104 39 Αθήναι, Ελλάς) είτε απ' ευθείας από τους συντάκτες των, είτε μέσω των Εθνικών Έρυθρών Σταυρών ή με όποιονδήποτε άλλο πρόσφορο τρόπο.

7. Κριτική Επιτροπή, που θα αποτελείται από ειδικούς επιστήμονες, εκπαιδευτικούς, λογοτέχνες και κριτικούς, πλαισιουμένη κατά περίπτωση και

από μορφωτικούς ακόλουθους ξένων πρεσβειών στην Αθήνα για την εξέταση κειμένων σε δυσπρόσιτη γλώσσα, θα προβεί στην αξιολόγηση και την τελική κρίση.

Στους νικητές του διαγωνισμού θα απονεμηθούν αξιόλογα βραβεία* ειδικότερα:

α) στους Έλληνες νικητές κατά σειράν αξιολογήσεως θα απονεμηθούν τρία χρηματικά βραβεία 20.000, 15.000 και 10.000 δραχμών (Έπαθλον κ. Μιχαήλ Παπαθασιλείου).

β) στους άλλοδαπούς νέους θα απονεμηθούν ως έπαθλα αξιόλογα έργα Έλληνικής (Κλασικής και Βυζαντινής) τέχνης (αντίγραφα), βιβλία άξιας και έργα ελληνικής λαϊκής τέχνης.

γ) σε όλους που θα λάβουν μέρος στο διαγωνισμό θα απονεμηθεί ειδικό αναμνηστικό του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού.

9. Τα καλύτερα κείμενα που θα προκριθούν θα δημοσιευθούν στο περιοδικό του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού Νεότητος.

10. Η άπονομή των βραβείων θα γίνει σε επίσημη εορταστική εκδήλωση σε κεντρική αίθουσα των Αθηνών και σε ήμερομηνία που θα καθορισθεί.

Ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος, με την από πολλά χρόνια στενή συνεργασία του με τη νεότητα της Πατρίδος μας και με τη γόνιμη επικοινωνία του με τους Έρυθροσταυρίτες νέους των άλλων Χωρών, πιστεύει ότι θα εύρει και στην πρόσκλησή του αυτή πρόθυμη συμμετοχή* ακόμη αισθάνεται τη χαρά ότι θα δώσει στη σύγχρονη νεότητα την αφορμή να εκφραστεί ελεύθερα και να αντιμετωπίσει τα κρίσιμα προβλήματα των καιρών μας με αίσθημα ευθύνης, γνήσιο προβληματισμό και διαχρονική δεοντολογική θεώρηση.

Αθήναι 23-1-1985

Κεντρικόν Διοικητικόν Συμβούλιον
Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού Νεότητος

ΑΘΑΝΑΤΑ ΛΟΓΙΑ

«Μη παρσύρεσαι επιπόλαια από ιδεολογίες ύποπτης προέλευσης, που ζητούν να κλωνίσουν την πεποίθησή σου στις πνευματικές και ήθικες αξίες, τις οποίες δοκίμασε και βρήκε καλές ή ανθρωπότητα επί δεκάδες αιώνων. Πρόοδος και εξέλιξη στις ιδέες, ναι, άλλ' όχι και γκρέμισμα γενικό στο κάθε τι που δημιούργησε ή θρησκεία του αγαθού, ο Χριστιανισμός και ή θρησκεία του ωραίου, ο Έλληνικός Πολιτισμός».

Ο ΠΑΛΑΜΑΣ ΚΙ ΕΜΕΙΣ

Του κ. Δημ. Κ. ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΛΟΥ
Έπ. Έπόπη Δημ. Έκπαίδευσης

«Ρούμελη, άφριζεις μέσ' τό αίμα μου...
Καί μέ τή ρουμελιώτισσα παλληκαρία λύρα
τά ήρωικά καί τά ιερά διαλάλησα καί πήρα
τή θεία πνοή κι άρμάτωσα τό άρρωστημένο στήθος
καί τό τραγούδι τίναξα θροντή προς χαύνο πλήθος
(Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ)

Στίς 27 Φεβρουαρίου έφέτος συμπληρώνονται 43 χρόνια άπ' τήν ήμέρα, πού ό μεγάλος έθνικός ποιητής μας, Κωστής Παλαμάς, σεβάσμιος πνευματικός ήγέτης του Έθνους, έκλεισε γιά πάντα τά στοχαστικά μάτια του. Έ ήπέτειος του θανάτου του δίνει τήν εύκαιρία σ' όλους μας ν' άτενίσουμε, μέ σεβασμό καί θαυμασμό, τόν πνευματικό γίγαντα του Έλληνισμού.

Ήρωας του λόγου καί ιερέας του πνεύματος, ό Παλαμάς ξεκινά άπ' τήν ιερή πολιτεία καί δίνεται όλόκληρος, σύψυχος, στό μεγάλο κι ώραίο όραμά του. Ξεσκεπάζοντας τό λαμπρό καί ουσιαστικό νόημα τής ζωής, γίνεται ό ποιητής του Γένους, ό παιδαγωγός τής Φυλής κι ό οδηγός στα ύψηλά κι αιώνια ιδανικά της.

Χτίζει τό παλάτι του ζωντανού κι άληθινού λόγου, πλουτίζει τή δημοτική παράδοση, στήνει παντού τρόπαια τής θριαμβευτικής πορείας του καί ύψώνει λαμπρά σύμβολα γιά όλες τίς ροπές του Έθνους μας. Γεμίζει τήν έποχή του μέ τή μεγάλη λυρική πνοή του, μέ τήν πολυμορφία τής τέχνης του, μέ τήν έλληνολατρεία καί τόν πανανθρώπινο ιδεαλισμό του.

«**Ακούστε με, είμαι του καιρού μου καί όλων των αιώνων**», λέει σ' ένα στίχο του. Μέ τά ύψηλά ποιητικά πετάγματά του στους κόσμους των όραμάτων καί των ιδεών, των μεγάλων αίσθημάτων καί των λυρικών θριάμβων γίνεται ό θεμελιωτής τής νεοελληνικής λογοτεχνίας κι ό μεγαλόπνοος όραματιστής μιάς νέας Ελλάδος. Μέ τήν άκτινοβολία τής έθνικής άρετής του καί τό υπέροχο παράδειγμα των ιδεολογικών αγώνων του, γίνεται ό μεγάλος καί φωτεινός Δάσκαλος τής ελληνικής γενιάς.

Λυρικός ύμνος είναι τά λόγια του γιά τήν Ελλάδα καί τό Έθνος: «**Η αιώνια αγάπη. Η αιώνια ποίηση. Όλα ίδια καί μαζί όλα. Τό πιο πλούσιο βιβλίο μου. Καί ή ζωή μου όλη. Καί ή διαθήκη της.**»

Η μακρόχρονη ζωή του αναλώθηκε όλόκληρη στην ποίηση, στην έντιμη εργασία, στη βαθειά μελέτη καί στην αδιάκοπη πνευματική τελείωση. Πολύπλευρη καί

πολυσύνθετη ή προσωπικότητα του Παλαμά, δημιουργεί πολυποίκιλο, πολύμοχθο καί πολυσύνθετο έργο, πού θά μείνει ιστορικός σταθμός στα ελληνικά γράμματα καί μοναδική ή συμβολή του στην πνευματική καί ήθική ζωή του Έθνους. Μάς έδωσε ένα σύνολο πολυσύνθετου ανθρώπου μέ τά όράματα, τίς ιδέες καί τά σύμβολά του. Προβάλλει τό πολύμορφο έγώ του μέσ' άπ' τούς ύποβλητικούς κόσμους τής ψυχικής εύαισθησίας καί τής φυλετικής ευθύνης του, χαρίζοντας όλόκληρη τήν ύπαρξή του στην δημιουργία καί στην ένατένιση. Δημιουργός καί άρνητής, ύποταγμένος καί άναρχικός, οίκοδόμος καί χαλαστής, αισιόδοξος καί πεσιμιστής, Αττικός καί Βυζαντινός, ύμνωδός καί σατυριστής, χαμογελαστός καί όργιλος, ό μεγαλοφυής συνθέτης τόσων ποιητικών συλλογών, ύψώνει τόν όμορφο κι αιώνιο πνευματικό ελληνικό ναό. «**Στάθηκε μιά πελώρια λεύκα, στην Ελλάδα καί στη ζωή, ν' άναδεύη τά πυκνά φύλλα της, τότε μέ τό γλυκό ψιθύρισμα καί τότε μέ βουητό καί στεναγμούς, όλες τίς πιο κοντινές καί δυνατές ως τίς πιο μακρινές κι άνεπαίσθητες, άπ' όλα τά σημεία του όρίζοντα**», έγραφε, πριν από χρόνια, ό άείμνητος Ακαδημαϊκός μας Σπύρος Μελάς.

Ό Κωστής Παλαμάς είναι πάντα μπροστά μας. Τό όλόλαμπρο κι άνέσπερο φώς, τό υπέροχο καί ισχυρό πνεύμα του φωτίζει καί καταυγάζει, θερμαίνει κι έμπνέει κάθε ελληνική ψυχή. Αιώνια δόξα περιβάλλει τ' όνομά του καί μένει πάντα στά ύψη, πού τόν κρατεί ό θαυμασμός του Λαού μας γιά τά μεγαλόπνοα έργα του, μέσα στα όποια λαμποκοπά ή αιώνια Έλληνική Ίδέα. Τό πλατύ καί πολύτροπο Παλαμικό έργο άποτελεί τόν πυρήνα τής πνευματικής ζωής μας.

Χρέος όλων μας είναι νά συνεισφέρουμε φόρο τιμής καί εύγνωμοσύνης στόν άκούραστο εργάτη του ελληνικού πνεύματος. Νά κλείσουμε μέσα στις ψυχές μας τόν άπαράμιλλο έρμηνευτή των ελληνικών παλμών καί των ύψηλών όραματισμών. Νά κρατήσουμε μέ σεβασμό τή βαρεία καί μεγάλη πνευματική κληρονομία του, μ' όδηγό πάντα τή φλόγα τής ψυχής του. Οί δυσκολες καί κρίσιμες έποχές μας έπιβάλλουν όλόψυχη καί πανεθνική ένατένιση γιά τή διατήρηση καί έξύψωση των ήθικών καί πνευματικών αξιών τής ζωής, πού έκράτησαν όρθια κι άκλόνητη τήν Έλληνική Φυλή στη μακρά διαδοχή των αιώνων.

Ό μεγάλος έθνικός ραψωδός μας δείχνει πάντα τόν άληθινό καί μοναδικό ελληνικό δρόμο μας. Πατριδοάτρης κι έθνικός κήρυκας, κλείνοντας μέσ' τήν ψυχή του τήν Ελλάδα, πέθανε στα πικρά καί τραγικά χρόνια τής Κατοχής, χωρίς νά δει έλεύθερη τήν πατρίδα του. Ό Άγγελος Σικελιανός ύψωσε τή φωνή του μπροστά στις κάνες των Γερμανών πολυβόλων, ενώ ό βασανισμένος, αλλά άδούλωτος Λαός μας, έψαλε τόν Έθνικό Ύμνο μας κι ό ποιητής κατέβαινε στόν άγιο τάφο του:

«**Ηχήστε οί σάλπιγγες!... Καμπάνες βροντερές
δονήστε σύγκορμη τή χώρα πέρα ως πέρα...
βογγήστε, τύμπανα πολέμου!... Οί φοβερές
σημαίες ξεδιπλωθείτε στόν άέρα!
Σ' αυτό τό φέρετρο άκουμπά ή Ελλάδα!**»

Τό παιδικό παραστράτημα καί ή έγκληματικότητα των νέων

(ΑΙΤΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ)

(Από τό προηγούμενο)

Ας εξετάσουμε όμως τώρα, ακόμη ειδικότερα, τό θέμα τής αντιμετώπισης τού παιδικού παραστράτηματος καί τής έγκληματικότητας των νέων.

Τό παγκόσμιο κοινωνικό φαινόμενο τής **άληθείας** καί τής **κατ' έπάγγελμα έπαιτείας** των νέων αντιμετώπιζεται μέ ειδικά κοινωνικά προγράμματα, τά όποια βασίζονται επί τής καταπολεμήσεως των αιτίων καί κινήτρων, πού, σέ κάθε μιά περίπτωση ξεχωριστά, προκαλούν ή εύνοούν τήν εκδήλωση τού φαινομένου. Απαιτείται, λοιπόν, εξατομικεύσεις κάθε περιπτώσεως, ή διερεύνησις τής προσωπικότητας τού νέου, των συνθηκών διαβιώσεώς του, των τάσεων καί ροπών του ως μέλους τού κοινωνικού συνόλου, ή επανένταξις τού παρεκτραπέντος στό κατάλληλο γι' αυτόν κοινωνικό περιβάλλον, ή ιατροφαρμακευτική περίθαλψις, ή κοινωνική φροντίδα καί βοήθεια, ή εργασιακή άπασχόλησις, ή επαγγελματικός επαναπροσανατολισμός καί ή σύστασις ειδικών Αναμορφωτικών Ίδρυμάτων, κυρίως γιά τούς ανήλικους άλήτες καί τούς κατ' έπάγγελμα έπαίτες.

Γιά τήν όρθή αντιμετώπιση τού «**τεντυμποισμού**», εκτός άπ' τήν πιστή έφαρμογή τού Α.Ν. 4000/1959, συνιστάται καί ή εύρύτατη έφαρμογή άναγκαστικής εργασιοθεραπείας γιά όλους πού ύποπίπτουν στις διατάξεις του, οί όποιοι, αντί νά φυλακίζονται, νά αποδελέσσονται, κατά συγκροτημένες ομάδες, στις κατά τόπους στρατιωτικές μηχανικές μονάδες γιά τήν επιτέλεση χειρωνακτικής εργασίας.

Στήν Ελλάδα, ό **άλκοολισμός** δέν άποτελεί δεξί κοινωνικό πρόβλημα. Όπως όμως προαναφέρθηκε, άποτελεί εύρύτατο, πολυέδρο καί άπροσμετρήτων επί τής Κοινωνίας καί τού Έθνους έπιπτώσεων πρόβλημα καί δέν είναι όλιγώτερο επικίνδυνος τής εξαρτήσεως των νέων από άλλες ουσίες. Πάντως, γιά τήν αντιμετώπιση μελλοντικής τυχόν ανάγκης καταπολεμήσεως τού αλκοολισμού στη χώρα μας, έπιβάλλεται:

— Η ύψωσις τού διανοητικού καί τού μορφωτικού επιπέδου των λαϊκών μαζών.

— Η έξουδετέρωσις τής τάσεως φύγης των δυσπροσαρμόστων νέων ενώπιον των οικογενειακών καί των κοινωνικών καθηκόντων τους.

— Η έκμηδένισις τού καθημερινού άγχους καί ή καταπολέμησις τής άνασφαλείας καί τής κοινωνικής άθλιότητας, αν καί ή εύημερία καί ή πλησμονή των αγαθών οδηγούν καί αυτά πλειστάκις καί βεβαιωμένα, προς τόν αλκοολισμό καί τίς έκτροπές πού συνεπιδείξει.

— Η καταπολέμησις τής πλάνης των δήθεν εύεργετικών επιδράσεων τού οίνοπνεύματος.

— Η αποτοξίνωσις καί ψυχιατρική θεραπεία των αλκοολικών.

— Η ύπόμνησις ότι ό αλκοολισμός άποτελεί ένα των προθαλάμων τής εισόδου τής νεολαίας στό άντρο των επικινδύνων προεκτάσεων τής πρώιμης καί ασύδοτης σεξουαλικής άκολασίας, άποτελεί ακόμη τήν κερκόπορτα, πού οδηγεί προς σωματικές, πνευματικές, νευροψυχικές, ήθικές καί οικονομικές βλάβες καί ζημιές καί προς αυτοκαταστροφή των νέων, όταν μάλιστα συνδυάζεται μέ τήν επακόλουθο τοξικομανία.

Τά μέσα αντιμετώπισης τής **τοξικομανίας** βασίζονται επί τής θεωρητικής διακατοχής καί τής έμπεριστατωμένης έμπειρίας των προβλημάτων τής σύγχρονης νεολαίας, σέ σύγκριση όμως καί συνάρτηση προς τά προβλήματα τής περασμένης γενιάς των νέων.

Φυσικά, δέν είναι δυνατό νά διαχωρίσουμε τήν σύγχρονη νεολαία από τό κλίμα τής ήθικής καχεξίας, πού μαστίζει τήν «καταναλωτική» καί «εύδαιμονοθηρική» κοινωνία τής έποχής της. Η κοινωνία μας σήμερα πρεσβεύει, στη μεγάλη πλειονοψηφία της, τόν ήδη ισχύοντα κανόνα τής όλιγώτερης προσπάθειας καί τού μεγαλύτερου κέρδους, τόν παράνομο ένίοτε καί φρενοβλαβή πολλάκις τρόπο ψυχαγωγίας, τήν άπεμπόληση τού θείου προορισμού τού ανθρώπου, τήν καθημερινώς αυξανόμενη καταπάτηση τής ιερότητας τού οικογενειακού θεσμού καί των ήθικών κανόνων, τήν μέ άπροκάλυπτο σαρκασμό - αν μή καί μέ καθαρές βλασφημίες - άναφορά στά θεία, τά πάτρια καί τά παραδοσιακά, τήν σχεδόν πλήρη άδιαφορία γιά τόν συνάνθρωπο ως καί τή δημαγωγική ένταξη μελών τής κοινωνίας καί μάλιστα των μεταξύ αυτών νεωτέρων - σέ οργανώσεις, πού άρχηγούνται από άρρωστημένους έγκεφάλους, διεφθαρμένες συνειδήσεις καί διεστραμμένους χαρακτήρες, πού άποσκοπούν στη δήθεν άπελευθέρωση τού ατόμου, πλήν άπεργάζονται τήν πιο ύπουλη, παραπλανητική καί όλόκληρωτική, δυστυχώς, ύποδουλώσή τους.

Θά μου ενάντιολογήσετε, ίσως, ότι ή νεότης είναι, προφανώς, μιά πρόσκαιρη κατάσταση στην όλη ανάπτυξη καί εξέλιξη τού ατόμου, κατάστασις, πού, συνήθως, αυτοθεραπεύεται μέ τήν πάροδο τού χρόνου. Βέβαια, αυτό ίσχυε παλαιότερα γιά τούς λίγους παραστρατημένους νέους καί πάντως όχι γιά τούς τότε, ελάχιστους, τοξικομανείς νέους. Σήμερα, όμως, τί δικαιούμεθα νά έλπίζουμε;

Ο Τεχνητός παράδεισος, τόν οποίο υπόσχεται ή «χημεία της παραφροσύνης, του έγκληματος και του θανάτου» - τὰ «ναρκωτικά» - θά φεισθούν, νομίζετε, των σύγχρονων δυστυχών νέων, καταναλωτών μάλιστα των πολυειδών και πολυκινδύνων «σκληρών ναρκωτικών» και θά προλάβουν αυτοί νά αποφύγουν τήν ολοκληρωτική αυτοκαταστροφή τους, «αυτοθεραπευόμενοι» μέ τήν πάροδο του χρόνου;

Δυστυχώς γι' αυτούς, γιά τίς οικογένειές τους, γιά τήν κοινωνία και τήν πατρίδα τους, ή αυτοθεραπεία αυτή αποδείχθηκε απόλυτα - και όταν λέγω απόλυτα τό έννοώ - ανέφικτη. Είλικρινά λυπούμαι γιά τήν τόσο κατηγορηματική αυτή απόφαση. Η επίγνωση, ότι, ούτε οί σωφρονισμοί, ούτε οί ειδικές θεραπευτικές αγωγές, μόνες τους, είναι ικανές νά σώσουν πραγματικά, δηλαδή μόνιμα, τόν τοξικομανή, αν δεν θελήσει είλικρινά ο ίδιος νά σωθεί από τό πάθος του, ή πεποιηθείς, ότι ούδέποτε ο τοξικομανής αποδέχεται έκουσίως τήν αλλαγή του από τήν ναρκομανία και ότι ούδέποτε συγκατατίθεται αυτοθούλως στήν αποτοξίνωσή του, και ή μακροχρόνια παρακολούθησις της εξέλιξεως του πάθους της εξαρτήσεως από τὰ φάρμακα της σύγχρονης κοινωνίας, πού διεθνώς πιά και πανδημώς χρησιμοποιεί τήν πολυφαρμακία, δεν επιτρέπουν και τήν απειροελάχιστη ακόμη έλπίδα φιλάνθρωπης αὐταπάτης γιά τή δυνατότητα της αυτοθεραπείας των τοξικομανών νέων.

Τί απομένει, λοιπόν; Απομένει ή αντιμετώπισις της τοξικομανίας. Γιά τό σκοπό αυτό απαιτείται:

- Η καταπολέμησις της τοξικομανίας μέ μέτρα έξοντωτικής καταδιώξεως και άπηνους κολασμού του κακούργηματος της διακινήσεως, της έμπορίας και της χρήσεως των ναρκωτικών.

- Η έμπρακτη συμβολή όλου του κοινωνικού δυναμικού στήν έκστρατεία καταπολεμήσεως, δεδομένου ότι, όπως επιγραμματικά προαναφέραμε, ή τοξικομανία είναι κοινό γιά όλους μας πρόβλημα.

- Η αυστηρή έφαρμογή, ξεχωριστής γιά κάθε Κράτος, πολιτικής κατά της τοξικομανίας.

- Η επίγνωση ότι δεν είναι δυνατόν νά υπάρξει μία και μόνη και αποκλειστική και αποτελεσματική λύσις του πολυαιτίου προβλήματος της τοξικομανίας.

- Η ταυτόχρονη προσφυγή στά προληπτικά, αλλά και στά κατασταλτικά της τοξικομανίας μέσα.

- Η συγκέντρωσις από αρμόδιο φορέα, από εξειδικευμένους στήν τοξικομανία επιστήμονες και ή ένημερωτική βελτίωσις της έλληνικής και ξένης βιβλιογραφίας επί της εξαρτήσεως από φάρμακα.

- Η επιδημιολογική μελέτη και έρευνα επί της εκτάσεως του συνόλου φαινομένου της τοξικομανίας.

- Η άναγνώρισις και σπουδή της σύγχρονης εικόνας του τοξικομανούς και επίγνωσις της καταπολεμήσεως των πραγματικών αιτίων της τοξικομανίας.

- Η θράχυνσις του ύφισταμένου χάσματος μεταξύ των άστυνομικών οργάνων διώξεως, της οικογενείας και του περιβάλλοντος των τοξικομανών, μέ τήν καλοπροαίρετη προσέγγισή τους προς αυτούς.

- Η άποφασιστική και σωστή συμβολή του Τύπου και των μέσων μαζικής ένημερώσεως.

- Η σύστασις, κοντά στον κ. Πρωθυπουργό, μόνιμου Συμβουλίου, από πραγματικά εξειδικευμένους όμως

στήν τοξικομανία κρατικούς λειτουργούς, πού θά βοηθούνται κι' αυτοί από Συμβουλευτική Έπιτροπή από ειδήμονες γιατρούς και από ειδικά γιά τό σκοπό αυτό εξειδικευμένους κοινωνιολόγους, εκπροσώπους των μεγάλων κοινωφελών Οργανώσεων.

- Τέλος, ή εξατομίκευσις της ποινικής μεταχειρίσεως των, «κατά περίστασιν» και των μόνιμως χρησιμοποιούντων ναρκωτικά, παραβατών του Νόμου.

Ειδικώτερα, ή θεραπευτική αγωγή ή άλλως ή άναδοχή της υποχρεώσεως θεραπείας του τοξικομανούς ή ή έπιφορτίσις γιά τή θεραπεία του, διατηρούν όλη τήν αναγκαιότητά τους και ή σχετική άνάληψις της αγωγής άνατίθεται - και πρέπει νά άνατίθεται - μόνο σέ εξειδικευμένους στή θεραπεία τοξικομανών γιατρούς.

Αλλά ο όρος θεραπευτική αγωγή κρίνεται σήμερα άδόκιμος, δεδομένου ότι ή έπιτυχία της είναι συνθετάτα άρρηκτα συνδεδεμένη προς τό έθελούσιο του χαρκτηήρος της, δηλαδή προς τήν έλεύθερη βούληση του άσθενούς νά θεραπευτεί. Αντιθέτως, όμως, ο τοξικομανής ζωηρότατα αντίδρα και σαφώς, ως επί τό πλείστον, άρνείται νά εισέλθει σέ «άποτοξινωτική» - Ψυχιατρική, συνθετάτα - Κλινική, γιάτί τήν θεωρεί και όρθώς - σαν «κέντρο άποστερήσεως» και γιάτί κυρίως δεν παραδέχεται ότι είναι ψυχοπαθής και έτσι - πολύ δικαίως - όπωσδήποτε άποποιείται τή σύμμιξή του μέ ψυχοπαθείς.

Δυστυχώς, και σ' αυτό τό σημείο, τραγικά ύπολειπόμαστε των άλλων Κρατών. Προσπαθούμε νά θεραπεύσουμε τους τοξικομανείς μας μέσα σέ Ψυχιατρικές Κλινικές, μαζί μέ τους ψυχοπαθείς, ενώ έχουν άνάγκη από έντελώς ιδιαίτερο ανθρώπινο θεραπευτικό περιβάλλον!

Μέ πολλή ίκανοποίηση διάβασα τελευταία στον ήμερήσιο τύπο, ότι, ο έλληνοαμερικανός τραγουδιστής και ήθοποιός Μάριος Λούκας άναχώρισε γιά μά μεγάλη τουρνέ στήν Αμερική, στον Καναδά και στήν Αυστραλία. Στίς χώρες αυτές, θά δώσεις σειρά συναυλιών γιά τους Έλληνες και, μέ τήν ύποστήριξη πολλών παραγόντων, θά προσπαθήσει νά δημιουργήσει τίς κατάλληλες υλικές προϋποθέσεις γιά τήν άνέγερση και στήν Ελλάδα ειδικού κέντρου γιά τήν αποτοξίνωση νεαρών τοξικομανών.

Μέ τήν εύκαιρία της έθνοσωτήριας αυτής προσπάθειας του προαναφερθέντος έλληνοαμερικανού τραγουδιστή και γιά τήν άμεση συμβολή στήν πρακτική αντιμετώπιση του προβλήματος της έξαπλώσεως της τοξικομανίας στήν πατρίδα μας, θά ήθελα νά προβώ σέ μία πολύ σύντομη άναφορά στο έργο πού ανάλαβε ο Ε.Ε.Σ. και πού ήδη έχει τεθεί σέ έφαρμογή.

Γιά μία λοιπόν θετική κι' έπιστημονικά υπεύθυνη συμπάρασταση της μεγαλύτερης στον τόπο μας έθνικο-κοινωνικής και φιλάνθρωπικής Οργανώσεως - του Ε.Ε.Σ. - ως και γιά τήν κατάλληλη μαζική άφύπνιση του κοινωνικού συνόλου και τήν ένημέρωση του πλάθου στους βέβαιους κινδύνους πού άπειλούν τό Έθνος μας άπ' τήν σύγχρονη μανία της τοξικομανίας των παιδιών μας και της τελικής αυτοκαταστροφής τους, ίδρύσαμε τήν Μεγάλη Έπιτροπή καταπολεμήσεως της τοξικομανίας, πού ταυτόχρονα θά λειτουργεί και σαν Κέντρο Υποδοχής και Συμπαραστάσεως

της Νεότητος, γιά όποιαδήποτε άνάγκη ή θλιβερή περιπέτειά της. Η έπιτροπή έχει τὰ Γραφεία της στον γ' όροφο του Σταθμού Α' Βοηθειών του Ε.Ε.Σ. Της συμπαραστέκεται ένα έκλεκτό έπιτελείο από άναγνωρισμένες έπιστημονικές προσωπικότητες της χώρας μας, ένα έπιτελείο εξειδικευμένων διαφόρων ειδικοτήτων, όπως χρειάζεται γιά τήν από κάθε πλευρά και άποψη αντιμετώπιση του δύσκολου και τόσο πολύμορφου προβλήματος της τοξικομανίας, γιά τήν όποία συνεργάζεται στενά μέ τήν Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας Κα Μαρία Κυπριωτάκη.

Εκτός όμως άπ' τὰ παιδικά παραστρατήματα, άσφαλώς άντιλαμβάνεσθε, έπίσης, πόσο έπιτακτική προβάλλει σήμερα ή άνάγκη γιά τήν σύντομη καταπολέμηση του παγκόσμιου κοινωνικού φαινομένου των έν ψυχρῶ έκτελουμένων υπό νέων, θιαίων, άδίκων άντικοινωνικών και, συχνάκις τελευταία, έγκληματικών πράξεων, πού έκδηλώνονται λόγω βαθείας βιολογικής και ήθικοκοινωνικής κρίσεως μερίδος της σύγχρονης νεολαίας και ύποθαμβίσεως του πολιτισμού. Έπιτακτική, λοιπόν, είναι ή υποχρεώσις μας νά δημιουργήσουμε τό υγιές εκείνο κοινωνικό περιβάλλον, μέσα στο όποιο θά ζήσει ή Νεότης.

Έπιτακτικό ακόμη είναι και τό χρέος, νά προσφερθούμε, όχι μόνο σαν διαφωτιστές, αλλά και σαν φωτοδότες και παραδειγματικοί και σωτήρες των μεταξύ των νέων μας, εύτυχώς όλίγων προς τό παρόν, «πλανωμένων έν βυθῶ άγνοίας» ή πού έκδηλώνουν τάση προς άντικοινωνική συμπεριφορά, ή ροπή προς έπιθετικότητα και άσκηση βίας.

Έπιτακτική, τέλος, είναι ή προληπτική, πρό πάντων, κατά του παραστρατήματος των νέων άγωγή.

Αυτή δεν μπορεί νά έπιτύχει άν δεν έξασφαλισθεί ή ολοκληρωτική συμβολή της Οικογένειας, του Σχολείου, της Εκκλησίας, της Κοινωνίας και της Πολιτείας, όπως, έπιτακτική καθίσταται και ή, κατά των είδεχθῶς και κατά συρροήν έγκληματούντων νέων, αύξησις των ήδη έπιβαλλομένων κατασταλτικών κυρώσεων, δεδομένου ότι άπεδείχθη πιά ότι, ή υπερβολική έπιείκεια ένθαρρύνει τήν έγκληματικότητα και άποθρασύνει τόν παρωμένο έγκληματία.

Επαναλαμβάνω ότι, ή προσφορά, ή συνδρομή αυτή του κοινωνικού συνόλου, προσλαμβάνει ιδιαίτερη αξία και κεφαλαιώδη σημασία σήμερα, εποχή, κατά τήν όποία, τό ψυχικό μεγαλείο, τό ήθικό θάρρος, ή μέ πάθος θητεία στήν ιδέα της φιλαλληλίας και του χρέους και γενικώτερα ή πίστις στήν ψυχοπνευματική μεγαλειότητα του ανθρώπου, εμφανίζουν αισθητή κάμψη.

Οί πυγμαίοι του μηδενισμού, πού χρησιμοποιούν τήν εύδαιμονοθηρία, τόν άμφισβητισμό, τόν «ώχ-ά-δελφισμό», τήν διαστρέβλωση της αλήθειας, τόν κατεξευτελισμό του ήθους και της ήθικης, τίς ψευδοφιλοσοφίες, τόν «πανσεξουαλισμό», τὰ οιοπνευματώδη ποτά και τὰ «ναρκωτικά», σαν νέα όπλα προς άφελληνισμό της νεολαίας, οί ώφελιμοκράτες, πού έμπορεύονται τήν εύδαιμονοθηρία της «καταναλωτικής» κοινωνίας και οί υλιότες εύδαιμονοκράτες, δυναμώνουν κάθε μέρα και ύπονομεύουν τόν υπέροχο κόσμο των μεγάλων ψυχικών και πνευματικών αξιών και των

ήθικών προτύπων του έλληνοχριστιανικού πολιτισμού μας.

Και μέ τίς προαναφερθείσες φιλόνες αυτές σκέψεις, σαν άποτρεπτικές του παιδικού παραστρατήματος και της νέανικής έγκληματικότητας, φυσιολογικά φθάσαμε στο καίριο σημείο της ύψηλης άποστολής των πνευματικών ήγετών, υπεύθυνων γιά τήν ψυχοπνευματική ανάπτυξη και τή σωματική δύναμη της νεότητος, της χρυσής αυτής έλπίδας και του άτίμητου αυτού στολιδιού της Κοινωνίας και της Πολιτείας, της ζωντανής και δυναμικής αυτής μονάδας της Ανθρωπότητας.

Οί διανοούμενοι Έλληνες, σφραγισμένοι μέ τή σφραγίδα της δωρεάς, άνέκαθεν έθεσαν τόν έαυτο τους στή διακονία και στήν τελείωση των νέων. Η Έλλάς, μέ τους άξιους προμάχους της άρετής και της πραγματικής γνώσεως, φρόντισε έπιμελώς «βελτίους ποιείν τους ανθρώπους».

Εκτοτε, ο Έλληνισμός, μέ τόν καθαγιασμό του από τόν Χριστιανισμό, μέ τήν υπό της Θείας Πρόνοιας εύλογημένη αυτή και εύτυχισμένη σύζευξη του Έλληνικού Πνεύματος μέ τήν Χριστιανική Πίστη, κατώρθωσε νά συνδυάσει, σέ άδιάσπαστη ένότητα, τόν Αρχαίο Έλληνικό ή Κλασσικό Πολιτισμό και μάλιστα τήν «θύραθεν Παιδείαν» μέ τήν Θρησκεία του Θεάνθρωπου - μέ τήν Χριστιανική Αγάπη - και διδάξε τὰ ύψηλά ιδεώδη του ανθρωπισμού, τίς άκατάλυτες ήθικές αξίες και άρχές της Έλληνικής Αιωνιότητας, της Χριστιανικής Αρετής και Αγάπης, της εύεργετικής Εύποίας και Κοινωνικής Πρόνοιας και Αντιλήψεως και ώρισε μάλιστα σαν ύψιστο σκοπό του ανθρώπου τήν τελείωσή του. Σύμφωνα δέ προς τό ιδεώδες αυτό της τελειώσεως, έπεζήτησε νά ρυθμίσει, όχι μόνο τόν πολιτικό, αλλά και τόν κοινωνικό βίο.

Και κληροδόχοι του βίου τούτου, του βίου του «Έλληνικού θαύματος», υπήρξαν οί κατ' αυτό τόν τρόπο εκπαιδευόμενοι νέοι, πού στή συνέχεια άνεδεικνύοντο «καλοί κάγαθοι» και «πολίται - άνθρωποι».

Αυτό, λοιπόν, τό μεγαλειώδες έργο της προληπτικής και της κατασταλτικής αντιμετώπισεως του παιδικού παραστατήματος και της έγκληματικότητας των νέων, θά αποτελέσει γιά τους άληθινούς Έλληνες, ύψηλό δείγμα ίεραποστολικής και έθναποστολικής άξιώσεως, συναίσθηση και ίκανοποίηση έπιτελέσεως έθνικού και κοινωνικού καθήκοντος, πράξη άρετής μεγαλειώδη, πού ανταποκρίνεται απόλυτα στα ύπέρτατα, στα ύψιπετή ιδεώδη του ανθρωπισμού.

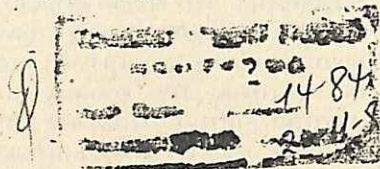
Θά αποτελέσει ακόμη άπόδειξη υπέροχης κοινωνικής αλληλεγγύης και χριστιανικής αγάπης, θετική μαρτυρία έθνικής μεγαλowsύνη, ψυχικής ανατάσεως και ανθρωπιστικής τελειώσεως.

Όσοι έναρετοι, όσοι ώλοκληρωμένοι άνθρωποι, όσοι πυρήνες του ήθικου δέοντος, όσοι αγωνιζόμενοι τόν άγώνα τόν καλό, όσοι έμπρακτα πιστεύοντες στο Αίώνιο, όσοι συναισθηματικά, νοητικά και βουλητικά θρησκεύοντες, όσοι «έν ένι σώματι και μία καρδιά» θητεύοντες στήν Αλήθεια, βοηθήστε, γιάτί οί καιροί είναι πραγματικά δύσκολοι!

Καθηγητής Ορέστης Λουριίδης
Πρόεδρος Ε.Ε.Σ.

Κανένγκα, 29 Οκτωβρίου 1984

Αρ. Πρωτ. 25

Πρός

Τόν Έλληνικόν Έρωθρον Σταυρόν

Νεότητος

Άλκιβιάδου 4 - 104 39 Αθήναι

Με ιδιαίτεράν χαράν καί συγκίνησιν έδιαβάσαμε τήν από 9-10-1984 έπιστολήν σας, είς τήν όποίαν προτείνετε τήν υιοθεσίαν του Σχολείου μας.

Ζώντας κανείς κοντά στον λαό αυτό με τίς τόσον ούσιαστικές ανάγκες καί κυρίως κοντά στα παιδιά μας με τήν άπίστευτον στέρησιν καί κακουχία, αίσθάνεται πώς είναι άξια πολλής στοργής καί βοήθειας. Γι' αυτό καί τήν πρότασίν σας τήν θεωρήσαμε εύεργεσία καί τιμή μας. Σας εύχαριστούμε θερμά.

Καί έλλοτε ό Ε.Ε.Σ. διά του άξιολόγου Προέδρου του, κ. Θρ. Λουρίδη, είχε συνδράμει τό έργον του Ιατρού της Όρθόδοξου Ίεραποστολής με τήν άποστολήν φαρμάκων. Τό ένθυμούμεθα εύγνωμόνως.

Αποδεχόμενοι τήν πρότασίν σας, εύχόμεθα ό Κύριος της Άγάπης νά σας ένισχύη είς τέτοια έργα ανθρωπισμού καί συμπαραστάσεως των δεινοπαδόντων άδελφών μας.

Μετά τιμής,

"Η Διευθύντρια του Σχολείου " LUMIERE DES NATIONS "

Αλκιμακοπούλου

Αλκιμακοπούλου

«Ποιά φάρμακα είναι απαραίτητα στην KANANGA»

1. ΠΑΥΣΙΠΝΟΝΑ: ASPIRIN TABL. 0,5 G καί Παιδιατρικές, ASPIRIN SUP. καί παιδιατρικά.
2. ΣΠΑΣΜΟΛΥΤΙΚΑ: BUSCOPAN, SPASMOCIBALGIN TABL. + SUP. καί AMP.
3. ΑΝΤΙΒΙΟΤΙΚΑ: PENTREXYL CAPS. 500MG. PENTREXYL POWDER FOR ORAL SUSPENSION 500 MG./ML., ERYTROCIN TABL. 500 MG., ERYTROCIN GRANULES FOR ORAL SUSPENSION 500 MG./5ML.
4. ΑΝΤΙΒΗΧΙΚΑ: SIROP. Παιδιατρικά.
5. ΑΝΤΙΔΙΑΡΡΟΪΚΑ: REASEC, SIOSTERAN, KAOMYCIN.
6. ΠΑ ΤΑ ΣΚΟΥΛΗΚΙΑ: OXYURAN SIR., VERMOX SUSP.
7. ΑΝΤΙΕΜΕΤΙΚΑ: VOGALEM SIR., PRIMPERAN TABL.+SUP.
8. ΑΝΤΙΦΛΕΓΜΟΝΩΔΗ: TANDERIL TABL.+SUP., INDOCID CAPS., SIROP, SUSP.
9. ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ: Διάφορες αλοιφές, BETNOVAT BERANTHEN, DAKTARIN.
10. ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ: SIR. TABL.
11. ΑΝΤΙΑΛΛΕΡΓΙΚΑ: PHENERGAN TABL. CREME, AMP.

Στήν καρδιά της Άφρικής

"Ενα Όρθόδοξο Δημοτικό Σχολείο!"

"Ίσως τό άκούσατε! Ίσως καί δέν έχετε καθόλου ιδέα! Στήν καρδιά της Άφρικής, κοντά στον Ίσημερινό, ανάμεσα σε ζουγκλες, πλατιά ποτάμια καί άχανείς σαβάνες, χτίστηκε καί λειτουργεί έδώ καί ένάμιση χρόνο ένα θαυμαστό, πεντακάθαρο, πανέμορφο Όρθόδοξο Δημοτικό Σχολείο.

Θαύμα της άγάπης του Θεού, πού νοιάζεται με τήν ίδια πατρική στοργή για όλα του τά παιδιά, άσπρα, κίτρινα, μελαψά...

Τρανή απόδειξη, ακόμα, του πόσα μπορούμε νά κάνουμε, όταν στην καρδιά μας φωλιάζει ή άγάπη στον Θεό! Τότε νιώθουμε άδέλφια μας όλους καί κανένα έμπόδιο δέν στέκεται ικανό νά μας σταματήσει νά βοηθήσουμε προπαντός εκείνα από τά άδέλφια μας πού πεινούν, πού δεν δοκίμασαν ποτέ τή γλύκα μιάς καραμελίτσας, πού τό πρώτο όλοδικό τους καινούργιο ρουχαλάκι ήταν ό χιτώνας του βαπτίσματος πού φόρεσαν, όταν από είδωλοάτρες έγιναν χριστιανοί ορθόδοξοι.

"Ενα όρθόδοξο χριστιανικό σχολείο κάτω από τον καυτερό ήλιο στην Kananga του Ζαΐρ!

Τριακόσια περίπου σγουρόμαλλα άφρικανάκια, όλα άγόρια, τρέχουν καθημερινά με λαχτάρα στο άγαπημένο τους σχολείο. Έπτά ώραιές αίθουσες διδασκαλίας με πλούσιο φωτισμό καί άερισμό, με πίνακες μεγάλους, με θρανία, με χάρτες... καί... με βιβλία για νά διαβάζουν όλα τά παιδιά, καί τετράδια καί μολύβια... καί βρύσες με άφθονο νερό νά πιούν νά δροσιστούν... καί ΓΑΛΑ! "Ενα μεγάλο ποτήρι σε όλα τά παιδιά, καί μπισκοτάκια νά ένισχυθούν!...

Θά καταλάβετε πόσο σπουδαία είναι όλα αυτά πού βρίσκουν τά παιδιά, πού από πέτσι φοιτούν στο Όρθόδοξο Χριστιανικό Δημοτικό, όταν άκούσετε ότι

Τό όρθόδοξο Δημοτικό Σχολείο της Κανάνγκα, στο Ζαΐρ τίς πρώτες μέρες της λειτουργίας του.

πολλά, ίσως κι όλα τά σχολεία στην Kananga, είναι χωρίς παράθυρα, χωρίς θρανία - χάμω κάθονται τά παιδιά - χωρίς βρύσες - ένα μπουκάλι νερό κρατούν μαζί τους, όσα μπορούν καί, φυσικά, οι μαθητές χωρίς βιβλία καί τετράδια καί κασετίνες. Πού νά τά βρουν; Φτωχά μαυράκια πού ζούν σε χόρτινες καλύβες καί πεινασμένα, πολύ πεινασμένα! Τά θερίζει ή πείνα καί ή έλονοσία!

Πολλά θά σας πεί για τή ζωή εκεί καί ή πληροφορία πώς δέν μπορείς νά ταξιδέψεις στα μέρη αυτά, αν δέν κάνεις έμβόλιο για τήν χολέρα!

Είναι ν' άπορεί κανείς πώς κρατιούνται στη ζωή οι φτωχοί άνθρωποι αυτού του λαού. Τό φαγητό τους είναι κάτι σαν ένα είδος ψωμιού, πού τό κάνουν σπάζοντας τήν ρίζα ενός φυτού - μανιόκ - καί προσθέτοντας λίγο καλαμπόκι. Μά δυστυχώς δέν τά έχουν αυτά πάντοτε. Σκαρφαλώνουν στα δένδρα νά κόψουν κανένα καρπό, θγάζουν από τή γή κανένα χορτάρι καλό.

Γιά κρέατα, για γάλα, για γλυκά... πού τά έχομε έμεις τόσο άφθονα, ούτε λόγος νά γίνεται. Τά χειλάκια των παιδιών δέν γλύκανε ποτέ ούτε μιά καραμελίτσα.

Πεινούν, υποφέρουν πολύ μικρά καί μεγάλα. Τά παιδιά ξεκινούν για τό σχολείο χωρίς νά βάλουν μιά μπουκίτσα ψωμί στο στόμα τους. Τό θράδυ πέφτουν νά κοιμηθούν - πού; πάνω στη γή - καί τό στόμα τους είναι στεγνό! Ακόμα καί τό νερό πού πίνουν δέν τό έχουν άφθονο, ούτε καί καθαρό.

Γεμίζουν οι κοιλίσες σκουλήκια. Πού νά βρεθούν φάρμακα; Βάλε καί τήν έλονοσία, πού συχνά είναι θανατηφόρα; Γυαλίζουν αδιάκοπα τά μάτια από τον πυρετό. Πέφτουν συχνά αναίσθητα τά παιδιά από τήν πείνα καί τή θερμή στή μέση του δρόμου, στην τάξη, στην αύλη...

Με τό κοφίνι στο κεφάλι ή μητέρα καί τό μωρό δεμένο στην πλάτη πολεμά κάτι νά οικονομήσει για τήν οικογένειά της. Μά πού νά φτάσει; Αυτό τό κάτι θά τό μοιραστούν όκτώ, δέκα, δώδεκα... παιδιά.

Τό γάλα πού πίνουν τά παιδιά στο σχολείο της Όρθόδοξου Ίεραποστολής, σαν φάρμακο πέφτει στα πονεμένα σπλάχνα τους. Τί νά σου κάνει ένα ποτήρι τήν ήμέρα; Καί τά άδελφάκια τους πού τό άκούν, χωρίς νά μπορούν νά τό γευθούν; καί τόσες άλλες χιλιάδες παιδιά έξω από τό σχολείο;

Αχ! πόσο μεγάλη πρέπει νά είναι ή δική μας άγάπη, για νά χορτάσει λίγο τήν πείνα τους!

Μόλις άρχισαν οι έγγραφές τον περασμένο Σεπτέμβριο, με δάκρυα παρακαλούσαν οι γονείς καί παιδιά νά μπουν στο Όρθόδοξο Δημοτικό Σχολείο. Τότε, βέβαια, δέν υποψιάζονταν, άκόμη, όλα αυτά τά καλά πού θά βρουν, είχαν όμως πεποίθηση ότι τό μικρό κλιμάκιο των Έλλήνων της Όρθόδοξου Ίεραποστολής στην Kananga, πού χρόνια δούλευε κοντά τους με αυταπάρνηση καί άγάπη, θά έκανε για κείνους ό,τι καλύτερο μπορούσε.

Ο Θεός εύλόγησε, μαζί με όλο τό έργο της Ίεραποστολής, καί τό σχολείο! Είναι, πράγματι, όλα τόσο καλοθαλμένα, τόσο νοικοκυρεμένα! Υποδειγματικά λειτουργεί καί τό σχολείο. Οι ιθαγενείς δάσκαλοι, όλοι ζωντανά μέλη της Όρθόδοξου Έκκλησίας, με τήν

φωτισμένη καθοδήγηση της 'Ελληνίδας Διευθύντριας τους, κατάφεραν με την εργατικότητα τους να βοηθήσουν τόσο τους μαθητές ώστε στις εξετάσεις πού έδωσαν για να μπουν τα παιδιά της έκτης στο Γυμνάσιο τό σχολείο ήρθε πρώτο ανάμεσα στα 100 άλλα.

Θαυμάζετε μ' αυτά πού μαθαίνετε! Ναι! Είναι αξιοθαύμαστη ή μικρή αυτή κυψέλη στά σπλάχνα της 'Αφρικής! Μά πώς έγιναν όλα αυτά; 'Απορείτε!

Έγιναν και λειτουργούν χάρη στην άθόρυβη αγάπη των όλγων ανθρώπων του κέντρου ιεραποστολής της 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας μας στην Kananga και πολλών μεγάλων και μικρών πού άκουσαν και πόνεσαν και αγάπησαν και έδωσαν ό,τι μπορούσαν από έδω, από την 'Ελλάδα! Τό λίγο του ενός κοντά στό λίγο ή περισσότερο του άλλου ύψωσαν αερογέφυρα αγάπης ανάμεσα στην 'Ελλάδα και τό Ζαίρ! Φάρμακα, τρόφιμα, γάλα, καραμέλες, παιχνιδάκια, μπλουζάκια, παντελονάκια, παπουτσάκια... βιβλία και μολύβια... χιτώνες βαφτιστικοί και σταυροί... άγγελάκια για τά Χριστούγεννα και λαμπάδες για τό Πάσχα... κύλησαν και κυλούν αδιάκοπα από την αερογέφυρα κι άνακουφίζουν και δίνουν πολλή χαρά και γλυκαίνουν τίς ψυχές. Τούς δίνουν άπαντοχή. Τίς βεβαιώνουν πώς δέν είναι μόνες στόν σκληρό άγώνα της ζωής. 'Ο μεγάλος Πατέρας άγρυπνει. 'Ο Κύριος 'Ιησούς Χριστός, ό Σωτήρας και Λυτρωτής μας, εργάζεται αδιάκοπα σ' όλη τή γη! Πλουτίζει τίς καρδιές των πιστών Χριστιανών με αγάπη κι έκείνες άνοίγουν τά χέρια και χορπίζουν κι άνακουφίζουν! Κι όσο δίνουν τόσο γίνονται πιό πλούσιες άπ' ό,τι ήταν πριν!

Έδω και δεκατρία χρόνια ξεκίνησε από την 'Ελλάδα ό σεβαστός πατήρ Χαρίτων Πνευματικάκις. «Μιά χούφτα» όρθοδόξους Χριστιανούς θρήκε εκεί. Δούλεψε σκληρά ό φλογερός ιεραπόστολος με τίς εύχές της 'Εκκλησίας.

Σήμερα οι όρθόδοξοι Χριστιανοί είναι πολλοί: σέ χιλιάδες πιά τούς μετράμε. Βαπτίζονται συχνά πολλοί μαζί και πάντα κι άλλοι περιμένουν με λαχτάρα τή σειρά τους.

Στό κέντρο ιεραποστολής, κοντά στόν 'Ιερό Ναό του 'Αγίου 'Ανδρέα όπου συγκεντρώνονται από χιλιόμετρα μακριά όρθόδοξοι Χριστιανοί για να λειτουργηθούν και να κοινωνήσουν, κοντά στό ιατρείο όπου τρείς Ελληνίδες διακεκριμένες αδελφές του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού, μέλη της 'Ιεραποστολικής 'Ενώσεως 'Αδελφών Νοσοκόμων «ή Ταβιθά», προσφέρουν άκαταπόνητα τίς υπηρεσίες τους... σήμερα ύψώνεται και τό Δημοτικό σχολείο. Τό δραματίστηκε ό σεβαστός π. Χαρίτων, πώς γνώσεως άληθινής να σκορπά στα σκοτάδια της άγνοίας και της είδωλολατρείας και έτσι τό όνόμασε όταν μετά από γιγάντιες προσπάθειες έγινε ό πρώτος άγιασμός: «Φώς 'Εθνών».

Νά βλέπατε τίς όρθόδοξες ίθαγενείς, μετά την μελέτη του λόγου του Θεού στό Κέντρο της 'Ορθόδοξης ιεραποστολής να ξεχύνονται τραγουδώντας, να καθαρίσουν τό οικόπεδο από τίς πέτρες!...

Νά βλέπατε τούς νέους και τίς νέες και τά παιδιά των κατηχητικών Σχολείων της ιεραποστολής, με τόν σεβ. πατέρα Χρυσόστομο και τόν σεβ. πατέρα 'Αν-

δρέα, τούς ίθαγενείς ιερείς ανάμεσα τους, με τί χαρά έτρεχαν ποιός θά καθαρίσει γρήγορα και καλά τόν χώρο από ξύλα, πέτρες και σιδερικά, όταν ή οικοδομή τελείωνε πιά!

Νά βλέπατε πώς κουβαλούσαν νερό με παλιά κασσαρολικά άκόμη και μωρά για να πλυθεί τό σχολείο!

Χαρά Θεού! 'Η ενότης, δύναμη και εύλογία Θεού! Θρίαμβος της Χριστιανικής αγάπης!

Ανάμεσα στό πλήθος αυτό τό εύλογημένο και οι αδελφές του κλιμακίου της 'Ιεραποστολής. Κι άνάμεσα στις αδελφές και ή πολυσέβαστη αδελφή 'Ολγα Παπασαράντου, φωτεινή ιεραποστολική μορφή, από τά πρώτα βήματα της 'Ορθοδόξου 'Ιεραποστολής στην Kananga.

Έτσι ξεκίνησε, χτίστηκε και λειτουργεί τώρα τό σχολείο. Χρυσή ιστορία αγάπης και θυσίας, αλλά και εύλογίας από τόν Θεό!

Σκοπός του να οδηγεί στό φώς του άληθινού Θεού και της άληθείας τούς μαθητές του· να τούς όπλιζει με ψυχικό κουράγιο για να άντιμετωπίζουν θαρρετά την πτώχεια, την πείνα, την άνεργία· να δίνει τά πρακτικά έφόδια και να δραστηριοποιεί τά παιδιά ώστε να ζούν έντιμα.

«Δέν θέλουμε να φύγουμε!» ψέλιζαν με δάκρυα στα μάτια οι μαθητές της ΣΤ' Τάξης τόν 'Ιούνιο. «Κάντε Γυμνάσιο, σάς παρακαλούμε, και πάρτε μας πάλι!»

Τίποτε δέν είναι άδύνατο, παιδιά. Κι αυτό μπορεί να γίνει. Κι άλλα πολλά! 'Αρκεί να δώσουμε όλοι στην αγάπη μας ζεστασιά και φτερά!

(ΚΑΠΟΙΟΣ ΠΟΥ ΤΑ ΕΙΔΕ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ)

Ποιοί από σάς, παιδιά, αλλά και μεγάλοι μας άναγνώστες δέν έχουν συγκινηθεί από την παραπάνω περιγραφή της δραματικής ζωής αυτών των παιδιών, πού ζούνε στην καρδιά της μαύρης 'Ηπείρου, με τίς χιλίες δύο στερήσεις; Ποιός δέν θά ήθελε να θάλει ένα μικρό λιθαράκι στην όμορφη αυτή οικοδομή της 'Ορθοδόξου 'Ιεραποστολής της Κανάγκα;

Ό 'Ελληνικός 'Ερυθρός Σταυρός Νεότητος, όπως διαβάσατε και στό δημοσιευμένο εύχαριστήριο γράμμα της Διευθύνσεως του Δημοτικού Σχολείου της Κανάγκα του Ζαίρ «LUMIERE DES NATIONS» (ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ), αποφάσισε να υιοθετήσει τό σχολείο αυτό.

Όπως θά προσέξατε όμως, στην παραπάνω ανταπόκριση, οι άνάγκες του σχολείου και του χωριού είναι πάρα πολλές και σέ χρήματα, και σέ τρόφιμα και σέ ρουχισμό και σέ σχολικά είδη και σέ φάρμακα!

Τί σκέπτεσθε να κάνετε έσεις, παιδιά, ύστερα από όλα αυτά, για τά δυστυχισμένα αδελφάκια σας της Κανάγκα;

Ρωτήστε τή συνείδησή σας και γράψτε μας ή στείλτε ό,τι αυτή σάς ύπαγορεύει στή Διεύθυνση:

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

'Αλκιτιάδου 4 - ΑΘΗΝΑΙ 104 39

Νά είσθε σίγουροι, παιδιά, πώς ή χαρά πού θά δώσετε σ' αυτά τά πλάσματα, αλλά και πού κι έσεις θά νιώσετε, θά σάς άποζημιώσει με τό παραπάνω.

‘ Η Συμμετοχή των Πανελλήνων στό Μακεδονικό ‘Αγώνα

‘Ο Μακεδονικός ‘Αγώνας, πού απέβλεπε άποκλειστικά και μόνον στή διατήρηση του ‘Ελληνισμού της Μακεδονίας από τό χειμαρρό των Κομιτατζήδων και πού χρονογραφικά εντάσσεται στό πλέγμα 1904-1908, άρχικά είχε τοπικό χαρακτήρα. Συγκεκριμένα αυτόχθονες ‘Ελληνες της Μακεδονίας μπροστά στην άπειλή άφελληνισμού της Μακεδονικής γής αναγκάσθηκαν να οργανώσουν όλιγομελείς ένοπλες αυτοσχέδιες μονάδες και να συγκροούνται με τούς Κομιτατζήδες.

Με τό θάνατο του Παύλου Μελά (τόν ‘Οκτώβριο του 1904 στή Στάτιστα) ό Μακεδονικός ‘Αγώνας, έκτός από την έπισημοποίησή του, παίρνει πανεθνικό χαρακτήρα, γίνεται Πανελλήνιος. Πρό του θανάτου του θρυλικού Παύλου Μελά, του Ξακουστού Καπετάν Μίκη Ζέζα, και ή ίδια ή ‘Ελληνική Κυβέρνηση ήταν έπιφυλακτική. Τό ‘Ελληνικό Κράτος, με την ήττα του 1897 στην πλάτη του και από τό φόβο παρεξήγησης από τίς Μεγάλες Δυνάμεις στέκονταν άτολμο, διαστακτικό, άναποφάσιτο και άπροσονατόλιστο· έκανε ένα βήμα έμπρός και δύο πίσω.

Στίς έπίμονες εκκλήσεις του Μητροπολίτη Καστοριάς Γερμανού Καραβαγγέλη για την άποστολή ένισχύσεων σέ έμψυχο υλικό από την ‘Ελλάδα ό τότε Πρωθυπουργός ‘Αλέξανδρος Ζαΐμης όχι μόνον κωφεύει, αλλά ένοχλείται και σκοπεύει να άπομακρύνει τό φλογερό ‘Ιεράρχη από την Καστοριά. Φέρεται, μάλιστα, ειπών και τά έξης:

— Μεγάλο κακό θά μάς κάνει αυτός ό Δεσπότης ό Γερμανός Καραβαγγέλης εκεί επάνω! Πρέπει να φύγει από την Καστοριά!!

‘Ο Μητροπολίτης Καραβαγγέλης, μπροστά σ' αυτή την στάση του ‘Ελληνα Πρωθυπουργού, άναγκασμένος υπέβαλε στό Οικουμενικό Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης την παραίτησή του. Εύτυχως όμως ό διορατικός Πατριάρχης δέν έκανε άποδεκτή την παραίτησή και συνέστησε στό Γερμανό Καραβαγγέλη... «υπομονή!!»

Εάν έφευγε ό άξιος στρατιώτης της ‘Εκκλησίας και του ‘Εθνους, ό Ποιμενάρχης Γερμανός Καραβαγγέλης από την νευραλγικότατη περιοχή της Καστοριάς δέν από την ξέρουμε ποιά τροπή θά είχε πάρει τό Μακεδονικό Ζήτημα, άν δηλ. θά μπορούσε να διατηρηθεί, να έπεκταθεί και να δραστηριοποιηθεί ακόμα περισσότερο ό αρχικά στηριζόμενος μόνο στους αυτόχθονες Μακεδόνες σκληρός ‘Αγώνας για την διάσωση της Μακεδονίας από την λαίλαπα των Κομιτατζήδων.

Και για να επανέλθουμε στην άπήχηση, πού είχε ό θάνατος ό ήρωικός του Παύλου Μελά σημειώνουμε ότι: από τή Μεγάλη εκείνη Στιγμή ό Μακεδονικός ‘Αγώνας έγινε πλέον ιερός ‘Αγώνας έπιβίωσης όλο-κληρου του ‘Εθνους, γιατί άν παρ' έλπίδα, έχανονταν θάνατος του Παύλου Μελά συγκλόνησε και παρέσυρε όλους και όλα για τή διάσωση του ‘Ελληνισμού της

Μακεδονίας, για τή σωτηρία της Μακεδονίας. Καμιά δύναμη δέν μπορούσε πιά να συγκρατήσει την ‘Εθνική όρμη.

Από την ήμέρα του θανάτου του Παύλου Μελά οι συνάδελφοι του ‘Αξιωματικοί ζητούσαν έπίμονα να μεταβούν στή Μακεδονία για να εκδικηθούν τό θάνατό του. Και πήγαν και μαζί με αυτούς χιλιάδες ‘Ελληνες άπ' όλα τά μέρη της ‘Ελλάδος. Και άγωνίσθηκαν. Και πολλοί έδωσαν τό αίμα τους! Και τή ζωή τους! Και ό άγώνας κράτησε! Και δυνάμωσε! Και έπεκτάθηκε σ' όλη τή Μακεδονία για τή σωτηρία του ‘Ελληνισμού, για τή διατήρηση της ‘Εθνικής μας ταυτότητας, όχι για την κατάκτηση ξένων έδαφών.

Σέ έξη χιλιάδες ύπολογίζονται όλοι οι Μακεδονόμαχοι. ‘Επισημαίνουμε έμφαντικά την παρουσία της Κρήτης στό Μακεδονικό ‘Αγώνα. ‘Η ήρωοτόκος Μεγαλόνησος Κρήτη, ή όποία μόλις τότε, μετά από μακροχρονίους άγώνες, είχε κατορθώσει να άποκτήσει τή Λευτεριά της, έστειλε να πιά έμπειρα ήρωικά τέκνα της για να πλαισιώσουν τίς τάξεις των Μακεδονόμαχων. Σέ τρείς χιλιάδες άνέρχονται οι Κρήτες Μακεδονόμαχοι. ‘Εκατοντάδες άπ' αυτούς έμειναν για πάντα στα Μακεδονικά βουνά, στις ρεματιές και στα φαράγγια, στα κορφοβούνια και στα διάσελα της Μακεδονίας, ‘Εμειναν εκεί επάνω σαν Σύμβολο της ένότητος όλοκληρου του ‘Ελληνισμού από τό Καϊμάκ - Τσαλάν και τό Μπέλες μέχρι τόν Ψηλορείτη και τά Σφακιά.

Στόν ιερό Μακεδονικό ‘Αγώνα ή μεγίστη μάζα των Καπεταναίων και των άνταρτών ήταν γνήσιοι αυτόχθονες Μακεδόνες.

Συγκεκριμένα: στα Σώματα των Μακεδονόμαχων της Κεντρικής και ‘Ανατολικής Μακεδονίας οι Μακεδόνες αποτελούσαν τό 90% (πλήν της περιοχής των Σερρών πού ήταν 100%). Στή Δυτική Μακεδονία οι αυτόχθονες Μακεδόνες, πού έλαβαν μέρος στό Μακεδονικό ‘Αγώνα, αποτελούσαν τό 70 - 75%. ‘Η μειωμένη αυτή αναλογία των αυτόχθόνων ‘Ελλήνων στό Μακεδονικό ‘Αγώνα στή Δυτική Μακεδονία όφείλεται μόνον «εις την έγγύτητα των ‘Ελληνικών συνόρων, από τά όποια ήτο δυνατή ή διεκπεραίωση άνταρτών εκ της έλευθέρας ‘Ελλάδος, ενώ εις τας ύπολοίπους περιοχές της Μακεδονίας τό τοιούτον ήτο δυσκολώτατον» όπως γράφει ό Γ.Α.Λ. στό βιβλίο του «‘Η κατά της Μακεδονίας έπιβουλή» ('Εκδ.Β. ‘Αθήναι 1996, σελ. 206))

Πρέπει, έπίσης, να σημειώσουμε έδω, ότι οι περισσότεροι και από τούς ικανότερους Καπεταναίους (και πλείστοι άντάρτες) του Μακεδονικού ‘Αγώνα ήταν ‘Ελληνες σλαβόφωνοι, οι όποιοι, άν και δέν ήξεραν ‘Ελληνικά είχαν άκμαίο έθνικό φρόνημα, γνώριζαν ότι είναι άπόγονοι του Μεγάλου ‘Αλεξάνδρου. ‘Ανάμεσα σ' αυτούς συγκαταλέγονται: ό καπετάν Κώττας άπ' τό χωριό Ρούλια των Κορεστίων, ό καπετάν Βαγγέλης άπ' τά ‘Ασπρώγεια της Φλώρινας, ό θρυλικός καπετάν Μητρούσης από τόν κάμπο των Σερρών, ό καπετάν Παντελής Γραϊκός από τή Στρωμνίτσα, ό Γιάννης Ραμανλής και τόσο άλλοι, των όποιών τά όνόματα έμειναν άθάνατα στό Πάνθεο των ‘Ελλήνων ‘Αγωνιστών.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Ε. ΖΗΣΗΣ

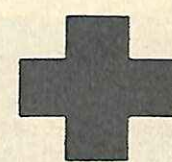
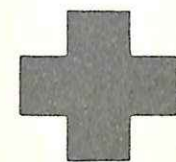
Η φιλαρμονική των Έρυθροσταυριτών του Δημ. Σχολείου Άντισας Λέσβου.

Επίσκεψη των Έρυθροσταυριτών του Α Δημ. Σχολείου Χίου στις φυλακές, με δώρα και ψυχαγωγικό πρόγραμμα.

Οι μαθητές του 2/θέσιου Δημ. Σχολείου Τανάγρας Βοιωτίας, που πήραν μέρος στην αναδάσωση φυτεύοντας 300 καινούρια πεύκα

Ζητούμε συγγνώμη για την άτυχη διακοπή της πληροφόρησής σας του τεύχους μας Ιανουαρίου 1985.

ΤΟ ΑΠΟ 4.1.1985 ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ

Μετά από αίτηση ομάδος τακτικών Μελών του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού, τα όποια ζήτησαν την αντικατάσταση του Κεντρικού Διοικητικού Συμβουλίου, που ανέτρεψε, αντικαταστάτικά και αντιδεδολογικά, το παλιό Προεδρείο του Ε.Ε.Σ., το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, που δίκασε την αίτηση αυτή, κατά την διαδικασία των Ασφαλιστικών Μέτρων (άρθρα 682 επ., 731 και 732 του Κώδικος της Πολιτικής Δικονομίας),

— Δίκασε κατ' αντιμολία των διαδίκων,
— Συνέδκασε την αίτηση και την πρόσθετη παρέμβαση,
— Απόρριψε την πρόσθετη παρέμβαση.

— Δέχθηκε την αίτηση των Μελών, που πρόσφυγαν στη Δικαιοσύνη για την αντικατάσταση των Μελών του Κ.Δ.Σ. και με την υπ' αριθ. 1114/4.1.1985 απόφασή του

— Παραδέχθηκε ότι υπήρχε μεταξύ ορισμένων μελών του Κ.Δ.Σ. και του Νομικού Προσώπου του Σωματείου (Ε.Ε.Σ.) σύγκρουση συμφερόντων και

— Ορίσε προσωρινή Διοίκηση, η όποια, κατά τα καταστατικά θέσμισα του Ε.Ε.Σ. και μετά από άγισμό, συγκροτήθηκε σε Σώμα με την ακόλουθη τελική σύνθεση:

Πρόεδρος: Όμोट. Καθηγητής Πανεπιστημίου Όρέστης Λουρίδης

Αντιπρόεδροι: Δρ Χρύσανθος Χρυσανθάκης, τ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Νικόλαος Μποχλόγυρος, Δρ. Άνδρέας Μαρτίνης.

Γεν. Γραμματέας: Ναύαρχος έ.ά. Γκολφίνος Πετμεζάς.

Αν. Γεν. Γραμματέας: Έπ. Γεν. Διευθ. Υπουργ. Γεωργίας Παναγιώτης Μαργαρόπουλος.

Ταμίας: Διευθυντής Β.Ε.Α. Ιωάννης Αγαπάκης

Έφορος Ύλικού: Στρατηγός έ.ά. Διονύσιος Λιάμης

Μέλη Έκτελεστικής Έπιτροπής: Διευθυντής Υπ. Π. & Έπ. Γεώργιος Πρωτοπαπιάς, Διευθυντής Έμπ. Τ.Ε. Παναγιώτης Μεντζελόπουλος.

Υπόλοιπα Μέλη Κ.Δ.Σ.: τ. Γεν. Διευθυντής Υπ. Κ.Υ. Ιωάννης Αγγέλης, τακτικός Καθηγητής Πανεπιστημίου

Αθηνών Γρηγόριος Μαράκης, Δημοσιογράφος Άνδρέας Λαμπίκης, Δρ. Δημητρίος Δασκαλάκης, Δρ. Ευάγγελος Βαγιανός, τ. Διευθ. Τρ. Γρηγόριος Μαλασπίνας, Δικ. Μαρία Καπιτσίνα, Στρατηγός έ.ά. Γεώργιος Ντούρος, επίτιμος Αντιπρόεδρος Ε.Ε.Σ., χρηματιστής Στέφανος Παντελίδης τ. Καθηγητής, Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Αλέξανδρος Τσουκανέλης, καθηγητής Πολυτεχνείου, Οικονομολόγος, Παναγιώτης Μαυράκης Πρόεδρος ΕΛΛ. Έτ. Κοινोट. Αναπτ. Μαρία Θεολόγου-Κυπραίου, τ. Καθηγητής Άν. Έπ. Σχολής Νικόλαος Μοσχολίδης Επίτιμος Αρχηγός Αστυνομίας Πόλεων Κυριάκος Μιχελουδάκης, Επίκουρος Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών Γεώργιος Σπανολός.

Μετά την ψήφισή του σαν Προέδρου του Ε.Ε.Σ., ο Καθηγητής Όρ. Λουρίδης τόνισε, μεταξύ πολλών άλλων, τα ακόλουθα:

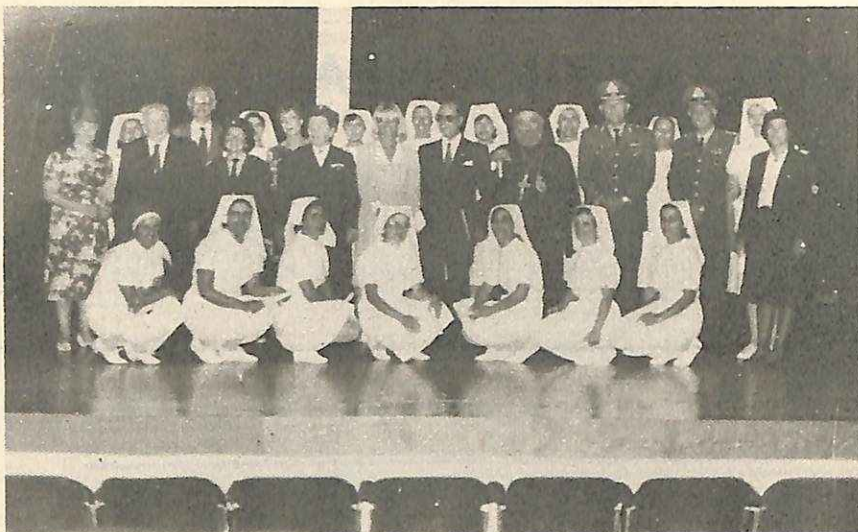
«Συγχάρω ολοψύχως τον φίλτατο Προεδρεύσαντα κ. Ιω. Αγγέλη, για τό άψογο της διεξαγωγής της συνεδριάσεως και για την σχολαστική — μά τόσο απαραίτητη — τήρηση της σωστής «κατά νόμον και καταστατικό» χάρτη» διαδικασίας των εκλογών των Μελών του νέου Κ.Δ.Σ., τα όποια από καρδιάς εύχαριστώ για την έμπιστοσύνη που μου έδειξαν... Έξω να συγχαρώ, όπως ιδιαίτερω, τα Μέλη έκείνα του Ε.Ε.Σ., που, από την αρχή ως τό τέλος, θετικά, καλοπροαίρετα, αυθόρμητα, έντιμα και γενναία υποστήριξαν και κέρδισαν μία τίμια μάχη και μία καιρία και σωστική για τον Ε.Ε.Σ. νίκη.

Έπιθυμώ ακόμη να τα εύχαριστήσω, γιατί θελήσαν να με συμπεριλάβουν, στην πρότασή τους, μεταξύ των 25 εκλεκτών τους του Κ.Δ.Σ. Έτσι, θεωρώ πενταπλά δικαιωμένη την ταπεινότητά μου. Δικαιωμένη παλαιότερα από τη Γεν. Συνέλευση — τό κυρίαρχό μας Σώμα — όταν με εξέλεξε με την συντριπτική υπερίψησή μου, δικαιωμένη από τούς παλαιούς καλούς μου Συνεργάτες, που με είχαν εκλέξει πρώτος inter pares στο Κ.Δ.Σ., δικαιωμένη από τα Μέλη του Ε.Ε.Σ., που, θαρραλέα και με ανιδιοτέλεια, πρόσφυγαν για την πάταξη της «ανατροπής του Προεδρείου μου» και για τό σταμάτημα του κατα-

κυλισματος του Ε.Ε.Σ., δικαιωμένη απ' την Έλληνική Δικαιοσύνη, που κι' αυτή με δέχθηκε σαν ένα από τα Μέλη της σημερινής Διοικήσεως, «τά όποια παρέχουν τα εχέγγυα ότι θέλουν εκπληρώσει προσηκόντως τά ανατιθέμενα εις αυτά καθήκοντα, όλα δέ τά αντιθέτως υπό των καθ' ών και των προσθέτως παρεμβαόντων υποστηρίζόμενα ελέγχονται άβάσιμα και έντευνθεν άπορριπτέα», δικαιομένη, τέλος, και από σας, που θελήσατε να μου έμπιστευτείτε και πάλι και μάλιστα παμψηφεί την ήγεσία και την τύχη του Έθνικού μας Συλλόγου... Την στιγμή αυτή στρέφουμε όλοι την σκέψη μας με εύγνωμοσύνη προς την Έλληνική Δικαιοσύνη, γιατί αποκατέστησε τό δικαιο — «τό άδικο» ού εύλογείται — και τη δημοκρατική νομιμότητα, που καταλύθηκαν μετά από μία σειρά αντικαταστατικών και αντιδεδολογικών ενεργειών την 30ή Νοεμβρίου 1984, ενεργειών, που άγνόησαν την ύψιστη δικαιοδοσία του κυρίαρχου Σώματος και άνέτρεψαν το νόμιμο Προεδρείο, με τό σκοπούμενο να μη συνεχισθούν οι έποικοδομητικές διαπραγματεύσεις, που διεξήγαγε με τό Υπουργείο, για τό καθόλου θέμα και πρόβλημα του Ε.Ε.Σ... Στην καθολική, τεραστίως έκτάσεως και σημασίας, προσπάθεια όλων μας, ξεχνώντας κάθε πικρία απ' τις αντικαταστατικές και κάθε αποστροφή από τις αντιδεδολογικές ενέργειες του πρόσφατου παρελθόντος, καλούμε να συστρατευθούν μαζί μας — με ειλικρίνεια και με θετικό πνεύμα συνεργασίας — όλοι οι όρθοφρονούντες και έχεφρονούντες Έρυθροσταυρίτες».

Πρίν από τη λήξη της ειδικής αυτής συνεδρίας του Κ.Δ.Σ., ο κ. Πρόεδρος παρακάλεσε την Γεν. Γραμματεία να απευθύνει έγγραφο προς τα Υπουργεία Υγείας, Πρόνοιας των Κοινωνικών Ασφαλίσεων, των Οικονομικών, των Έσωτερικών, των Στρατιωτικών (Διεύθυνσεις Υγειονομικού) και της Παιδείας και Θρησκευμάτων, για την συμμετοχή εκπροσώπων τους στις συνεδριάσεις του Κ.Δ.Σ., σύμφωνα με την έπταγή του άρθρου 6, παρ. 10 του Καταστατικού του Ε.Ε.Σ.

Παρακαλούνται τά έπαρχιακά τμήματα του Ε.Ε.Σ. να ενημερώνουν ανελλιπώς τό περιοδικό μας για τη δράση τους.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου κ. Διονύσιος, η κυρία Νομάρχης και οι αρχές της Χίου μαζί με τις νέες Διπλωματούχους έθελόντριες Αδελφές, περιστοιχίζουν τον Πρόεδρό μας, Καθηγητή κ. Λουρίδη, μετά την άπονομή των πτυχίων.

ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΤΕΑ ΣΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΜΑΣ

Στις 22.8.1984, ο Πρόεδρος του Δ.Σ. κ. Σπαντιδάκης, με τον Γεν. Γραμματέα και τον Νομικό Σύμβουλο του Τ.Ε.Α., συναντήθηκαν στα Γραφεία μας με τον Πρόεδρο του Ε.Ε.Σ. και άμεσους συνεργάτες του και αποφάσισαν να μελετήσουν κατάλληλους τρόπους διευθετήσεως της καταβολής των υπό του Ε.Ε.Σ. ανυπαϊτιά του, δημιουργημένων χρεών προς το ως άνω Ταμείο, ως την ημέρα της οριστικής ρυθμίσεως της οικονομικής καταστάσεως της Οργανώσεως μας.

Ο Πρόεδρός μας τόνισε στους συνμιλητές του ότι διαπίστωσε την ελκρινή διάθεση του Υπουργού κ. Γεννηματά για την άρση του οικονομικού αδιεξόδου του Ε.Ε.Σ.

ΤΟ ΛΟΥΡΙΔΕΙΟ ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ Ε.Ε.Σ. ΣΤΗ ΒΟΥΛΑ

Στις 23.8.1984, ο Πρόεδρός μας επισημειώθηκε τα εξωτερικά ιατρεία του Ασκληπείου μας της Βούλας και συντόνισε τις εργασίες των ειδικών ηλεκτρολόγων οι οποίοι τον συνόδευαν για την συναρμολόγηση των μηχανημάτων, που αυτός και άλλοι συνάδελφοί του, πρόσφεραν για το «Λουριδείο Στοματολογικό Κέντρο», ή λειτουργία του οποίου, σύντομα θα καλύψει τις πιεστικές ανάγκες του πληθυσμού της περιοχής και των ασθενών του Ασκληπείου μας σε οδοντιατρική, στοματολογική και κυρίως σε γναθοχειρουργική περίθαλψη.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΚΑΙ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΤΟΥ Υ.Υ.Π.

Ο Πρόεδρός μας, Καθηγητής κ. Λουρίδης, είχε μία πολύωρη ενημερωτική ανταλλαγή απόψεων με την κυρία Σερρέλη, Γεν. Γραμματέα και τον κ. Παπαδημητρόπουλο, Νομικό Σύμβουλο του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, στις 24.8.1984.

Κατά την συζήτηση του όλου οικονομικού προβλήματος του Ε.Ε.Σ., πρόκυψαν και θέματα που απαιτούσαν νομική έρμηνεία, για την οποία αποφασίσθηκε ή έπαφη και συνεργασία με Συμβούλους του Ε.Ε.Σ. νομικής καταρτίσεως, που θα συναντούσαν τάχιστα τον κ. Νομικό Σύμβουλο του Υπουργείου για την διελεύκανση των «εκατέρωθεν» νομολογικών ερμηνειών.

Πάντως, τόσο ή κα Γεν. Γραμματέας, όσο και ο κ. Νομικός Σύμβουλος, ούτε στιγμή δέν αμφισβήτησαν το τεράστιο, κυριολεκτικά έθνοσωτήριο και λαοσωτήριο έργο του υπερεκατοντάχρονου Ε.Ε.Σ. και ότι ανάγκη είναι να ευρεθεί σύντομα ή δικαία λύσις του προβλήματος, που, από 1.1.1983 κυρίως, κλυδωνίζει καταλυτικά και έντελως ανυπαϊτιά του, τον μεγαλύτερο έθνικο-κοινωνικό και φιλανθρωπικό Οργανισμό της πατρίδος μας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΜΑΣ ΣΤΟΝ ΣΤΑΘΜΟ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ

Στις 14.9.1984, ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. μετέβη στο Σταθμό Α' Βοηθειών, όπου, μετά από επιθεώρηση της κινήσεως ασθενών και τραυματιών, παρουσία του διευθυνόντος Συμβούλου του Σταθμού κ. Ιω. Καγκάδη, προήδρευσε της Επιτροπής του Ε.Ε.Σ. για την καταπολέμηση της τοξικομανίας.

Ο καθηγητής κ. Λουρίδης, αφού διέγραψε μαζί με τον κύριο συνεργάτη του κ. Δ. Μπουκί, τους άμεσους στόχους της Επιτροπής αυτής, ανήγγειλε ευχαρίστησε στα Μέλη της την γενναία επιχορήγηση της Υφυπουργού κας Μ. Κυπριωτάκη και τις πλούσιες υλικές προσφορές Ομίλων και ιδιωτών για την θετική ενίσχυση του λαοσωτήριου έργου της Επιτροπής του Ε.Ε.Σ. για την καταπολέμηση της τοξικομανίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΣΥΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΕΩΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥΣ ΤΟΥ

Στις 18.9.1984 συγκεντρώθηκαν στο

Γραφείο του Προέδρου του Ε.Ε.Σ., Καθηγητού κ. Λουρίδη οι Σύμβουλοι κ.κ. Ματζουράκης, Λεονταρίτης, Τσαμπούλας και Καμβύσης, ως και ο νομικός σύμβουλος παρά τῷ Προέδρῳ κ. Σταθακόπουλος.

Η σύσκεψη ἀφορούσε τήν ὑποβολή «σημειώματος Ἐκθέσεως τοῦ κ. Καμβύση ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς συζητήσεως, κατὰ τὴν 5.9.84, μετὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ κ. Υπουργοῦ Υγείας καὶ Πρόνοιας κ. Ιω. Παπαδημητρόπουλου» καὶ τὴν εὐρύτατη συζήτηση ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τοῦ κ. Καμβύση καὶ τοῦ κ. Μουζουράκη ἐπὶ τῆς, ἐντέλει, τηρητέας γραμμῆς συνεννοήσεων μετὰ τοῦ ὡς ἀνω Υπουργείου, ὡς πρὸς τὴν ἐπίλυση τοῦ ὅλου προβλήματος τοῦ Ε.Ε.Σ.

Η συζήτηση ἐπανεληφθῇ τὴν 20ὴν καὶ τὴν 24ὴν τοῦ αὐτοῦ μηνός, διὰ τὴν τελικὴν σύνταξιν τῶν ἀποφῶν τοῦ Κ.Δ.Σ. καὶ ὑποβολὴν τούτων πρὸς ἐγκρίσιν ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΣ ΣΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΜΦΙΘΕΑΣ

«Η σύγχρονη τοξικομανία ἀποτελεῖ κοινὸ γιὰ ὅλους μας πρόβλημα» ἦταν τὸ θέμα πού ἀνάπτυξε στὶς 26.9.1984 ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. Καθηγητὴς κ. Λουρίδης σὲ εὐρύτατο κοινὸ πού κατέκλυσε τὴν μεγάλη αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου Ἀμφιθέας.

Μετὰ τὴν λήξῃ τῆς ὁμιλίας καὶ τῶν συζητήσεων γύρω ἀπὸ τὸ «αὐτὸ» αὐτὸ θέμα, ὁ Πρόεδρος μας ἀπένευμε τιμητικὰ Μετάλλεια Ἐράνου στοὺς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὲς τῆς περιοχῆς καὶ στὶς κυρίες καὶ δίδες, πού, σὲ συνεχεῖς ἐξορμήσεις τοῦ Ε.Ε.Σ., βοήθησαν στὴν ἐπιτυχία τοῦ Ἐράνου τοῦ, ἐπὶ πολλὰ χρόνια.

ΟΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΕΣ ΠΑΤΡΟΙ ΤΟΥ ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΑΣ ΣΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Με ἐπικεφαλὴς τὸν Πρόεδρο τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συμβουλίου καὶ Διευθυντὴ Χειρουργοῦ - Ὁρθοπαιδικῶν κ. Γιάννη Γαλάνη, οἱ Συνδικαλιστὲς γιατροὶ τοῦ Ασκληπείου τῆς Βούλας ἐπισκέφθησαν στὶς 28.11.84 τὸν Πρόεδρο τοῦ Ε.Ε.Σ. Καθηγητὴ κ. Ὁρέστη Λουρίδη, παραπονούμενοι γιὰ τὴν ἀπὸ μέρους τοῦ Υπουργείου ἀργοπώρηση τῆς ρυθμίσεως τῆς οικονομικῆς καὶ θεσμικῆς καταστάσεως τοῦ Ασκληπείου Βούλας.

Ο κ. Πρόεδρος, ἀφου τοὺς κατατόπισε πλήρως ἐπὶ τῆς πορείας τῶν σχετικῶν διαπραγματεύσεων, τὸσον τοῦ ἰδίου, ὅσο καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐνταλμένων ἀπὸ τὸ Κ.Δ.Σ. Ἐπιτροπῶν τοῦ Ε.Ε.Σ., μετὰ τὸν Υπουργὸ Ὑγείας καὶ Πρόνοιας καὶ Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων κ. Γιώργο Γεννηματὰ, τοὺς προέτρεψε νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦν καὶ αὐτοὶ γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Η Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Προσφυγικῶν Σωματείων Ἀττικῆς ὀργάνωσε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία καὶ Μνημόσυνο, τὴν Κυριακὴ 30.9.1984, στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν μαρτυρικῶς τε-

ΕΙΔΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΕΥΕΡΓΕΤΑΣ, ΕΥΕΡΓΕΤΑΣ ΚΑΙ ΔΩΡΗΤΑΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΜΑΣ.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ	ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ
1984	ΠΕΤΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ	ΔΩΡΗΤΗΣ
1984	ΑΦΟΙ ΗΡΑΚΛΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗ	ΔΩΡΗΤΑΙ
1984	ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΛΙΑΝΤΣΗΣ	ΔΩΡΗΤΗΣ
1984	Η' ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΩΡΗΤΗΣ
1984	ΠΑΝΟΣ ΚΑΛΟΥΔΑΣ	ΔΩΡΗΤΗΣ
1984	ΠΑΝΙΚΑΡΕΙΟ ΙΔΡΥΜΑ	ΜΕΓΑΛΟΣ
	(Συμπληρωματική δωρεά)	ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
1984	ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ	ΜΕΓΑΛΗ
	(Συμπληρωματική δωρεά)	ΕΥΕΡΓΕΤΙΣ
1984	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΡΑΒΑΓΓΕΛΗ	ΔΩΡΗΤΡΙΑ
	(Συμπληρωματική δωρεά)	
1984	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ	ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
	(Συμπληρωματική δωρεά)	
1984	Ο.Ε. «Δ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ & ΣΙΑ»	ΕΥΕΡΓΕΤΙΣ
1984	ΑΕΒΕ BRISTOL HELLAS	ΕΥΕΡΓΕΤΙΣ
1984	ΕΙΡΗΝΗ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ	ΔΩΡΗΤΡΙΑ
1984	ΜΑΡΙΚΑ ΚΑΡΑΤΖΑ	ΔΩΡΗΤΡΙΑ
1984	UNITARIAN SERVICE COMMITTEE ON CANADA	ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ
	(Συμπληρωματική δωρεά)	
1984	ΚΥΡΙΟΣ & ΚΥΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΥ	ΔΩΡΗΤΑΙ
1984	ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΔΡΟΣΟΣ	ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
	(Συμπληρωματική δωρεά)	
1984	Ο.Ε. ΑΦΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΙ	ΔΩΡΗΤΑΙ
	(Συμπληρωματική δωρεά)	

*Κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. Καθηγητοῦ κ. Ὁρ. Λουρίδη, τὰ σχετικὰ στοιχεῖα ἐμελέτησε καὶ συνέλεξε ἡ κυρία Αἴγλη Ἀναλογίδου ἀπὸ τὰ «Πρακτικά», ἀπὸ τὴν Διεύθυνση Δικαστικοῦ καὶ τὴν Ὑπηρεσία Ἀκινήτων, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς Διεύθυνσης Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. (Ὑπηρεσία Κινήσεων θὰ συνεχίζεται κάθε μῆνα, μετὰ τὴν ἀτυχὴ διακοπὴ τοῦ

τεύχους Ἰανουαρίου, κάτω ἀπὸ τὸν ἴδιο ὑπότιτλο. Ἡ τιμητικὴ διάκρισις καθορίζεται κάθε φορὰ ἀνάλογα μετὰ τὸ ὕψος τῆς προσφορᾶς. (Μέρος ΛΑ')

ΛΕΙΘΩΝΤΩΝ Ἱεραρχῶν καὶ ἀδελφῶν μας, μετὰ τὴν συμπλήρωση 62 χρόνων ἀπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραγωδίας τοῦ 1922.

Ἐπακολούθησε κατάθεσις στεφάνων στὸ ἀγαλμα τοῦ Ἐθνομάρτυρος Χρυσόστομου Σμύρνης.

Τὸν Ε.Ε.Σ. ἐκπροσώπησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. Καθηγητὴς κ. Ὁρέστης Λουρίδης, ὁ Σύμβουλος Στρατηγὸς κ. Γεώργιος Ντούρος καὶ ἡ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Σώματος τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. Κυρία Ἐλένη Ποταμιάνου.

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΔΕΛΦΗΣ ΝΟΣΟΚΟΜΟΥ

Γιὰ τὸ «Βραβεῖο Ἀδελφῆς Νοσοκόμου», δηλαδὴ τιμητικὸ δίπλωμα καὶ 200.000 δραχμές, πού προκηρύχθηκε ἀπὸ τὸ κοινωφελὲς Ἰδρυμα «Κατίγκω καὶ Γιῶργης Χρ. Λαίμης», ὑποβάλλουν οἱ ἐνδιαφερόμενες ὑποψήφιες τίς αἰτήσεις μετὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ μέχρι 31 Νοεμβρίου 1984 στὸν Πρόεδρο τῆς Κριτικῆς Ἐπιτροπῆς, Καθηγητὴ κ. Ὁρ. Λουρίδη, στὸ Μέγαρο τοῦ Ε.Ε.Σ., Λυκαβηττοῦ 1, Τηλ. 3613570.

ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ

Στὴν δεξίωση τοῦ Πρέσβους τῆς Δημοκρατίας τῆς Κορέας στὴν Ἀθήνα, πού δόθηκε στὸ «Χίλτον» στὶς 3.10.94 μετὰ τὴν εὐκαιρία τῆς Ἑθνικῆς τοῦς ἐορτῆς, παραβρέθηκαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Λουρίδης, ὁ Σύμβουλος Στρατηγὸς κ. Ντούρος, οἱ τέως Σύμβουλοι Στρατηγὸς κ. Ἀρμπουζης καὶ Πτέραρχος κ. Θεοδωρίδης, ἡ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Σώματος τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. Κυρία Ποταμιάνου καὶ ἄλλοι Ἐρυθροσταυρίται.

ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Εἰδικὸ, μετεκπαιδευτικὸ πρόγραμμα, μετὰ θέμα «Ὁργάνωση καὶ διοίκηση στελεχῶν Νοσηλευτικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ε.Ε.Σ.» ἀρχίσει στὶς 10.10.84 στὸ Ἀσκληπείο τῆς Βούλας. Ἐναρκτήρια εἰσηγητικὴ ὁμιλία ἔκαμε ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ., Καθηγητὴς κ. Ὁρ. Λουρίδης, μετὰ θέμα: «Οἱ ἀρχές, οἱ ἡγετικές καὶ διοικητικές ικανότητες καὶ δραστηριότητες γιὰ μί-

αὐτὴν ἀσκηση τῆς Νοσηλευτικῆς Ἐπιστήμης καὶ Τέχνης» καὶ ἀνάλυσε:

— Τὴν Νοσηλευτικὴν στὸ στίπτι καὶ στὸ κοινωνικὸ σύνολο, μέσα στὰ πλαίσια τῆς πρωτοβάθμιας ὑγιεινολογικῆς φροντίδος.

— Τὶς νοσηλευτικὲς ὑπηρεσίες, πού σχετίζονται μετὰ τὸ κύτταρο τῆς Νοσηλευτικῆς, γιὰ μίαν ἀνθρωπινώτερη περιθάλψη τοῦ ἀρρώστου.

— Τὶς ἡγετικές καὶ διοικητικές ικανότητες καὶ δραστηριότητες γιὰ μίαν εὐορκὴ ἀσκηση τῆς συγχρόνης Νοσηλευτικῆς καὶ τὴν

— Συμπερασματικὴ ἀξιολόγηση τῆς εἰσηγήσεως.

Τὰ μαθήματα διήρκεσαν ἀπὸ 10.10-21.12.1984 μετὰ ἐναλλαγὴν θεμάτων καὶ εἰδικῶν ὁμιλητῶν (Ἀντιπρόεδρο κ. Λ. Καμπάνη, Γεν. Γραμματέως κ. Γκ. Πετρεζά, Συμβούλου κ. Χ. Μαστρογιάννη, Διευθύντριας - Γεν. Ἐπιθεωρητῆς Δίδος Ἑλ. Σπυροπούλου κ.ά.).

Συντονίστρια τῆς Ὁμάδος Ἐργασίας θὰ εἶναι ἡ Δίς Εὐγ. Μπουδρονικόλα καὶ μετέχουν τῶν ἔργασίων οἱ Κυρίες Χ. Κωλέττη, Σ. Παπούλη, Σ. Πιστιρίκου καὶ Σ. Γκέλη.

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΟΝΝΕΔΙΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ «MINION»

Ὅπως ἀναγράφει ὁ «Ἐλεύθερος Τύπος» τῆς 10.10.84, «Συνεργεῖο αἱμοληψίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὑπῆρχε στὸ Φεστιβάλ τῆς ΟΝΝΕΔ. Ἡ ἀνταπόκριση τῶν Ὀννεδίων ἦταν ικανοποιητικὴ στὴν ὁμορφὴ αὐτὴ πρωτοβουλία».

«Σημειώτεον, ὅτι γιατροὶ τοῦ Ε.Ε.Σ. πρόσφεραν — σὲ καθημερινὴν βάση — τίς ὑπηρεσίες τους γιὰ ἀτυχήματα, λιποθυμίες καὶ ἄλλα περιστατικά».

«Νά, λοιπόν, ἄλλη μία καλὴ στιγμὴ τοῦ φεστιβάλ τῆς ΟΝΝΕΔ '84».

Ἐπίσης, στὶς 15.10.84 κινήτῳ συνεργεῖο τοῦ Ε.Ε.Σ. πραγματοποιήθηκε αἱμοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τοῦ «Μινιόν» μετὰ ἐπικεφαλὴς τὸν Πρόεδρό του κ. Γιάννη Γεωργακά.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΝΑΠΗΡΩΝ

Ὁ κ. καὶ ἡ Κυρία Σπύρου Θεολόγου, μετὰ τὴ λήξῃ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω τίτλου συνεδρίου, προσκάλεσαν ἐκλεκτὰ μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας εἰς κοκτέιλ γιὰ νὰ τιμήσουν τὸν διεθνὴ Πρόεδρό τους.

Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε τὸ βράδυ τῆς 14.10.84 στὴ Λέσχη τῆς Ἐνώσεως Ἀνταποκριτῶν Ἑννοῦ Τύπου.

Ἀπὸ Ἐρυθροσταυρικῆς πλευρᾶς ἐκλήθησαν νὰ παρασταῶν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. Καθηγητὴς κ. Λουρίδης, ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ ἡ Κα. Λ. Καμπάνη, οἱ Σύμβουλοι Κα. Ν. Δημητριάδου μετὰ τοῦ συζύγου τῆς καὶ ὁ κ. Χ. Χρυσανθάκης μετὰ τῆς συζύγου τοῦ.

Ὁ Πρόεδρος μας ἰδιαίτερως συνδιαλέχθηκε μετὰ τὶς εκπροσώπους τῆς Ligue καὶ πρόσφερε τίς καλὲς του ὑπηρεσίες γιὰ ὅλη τὴν παραμονὴ τους στὴν Ἀθήνα.

ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Σὲ εἰδικὴ τελετὴ τοῦ Τμήματος Ε.Ε.Σ. Φλωρίνης στὶς 21 Ὀκτωβρίου 1984, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. Καθηγητὴς κ. Ὁρ. Λουρίδης ἀνέγνω τὸν λόγον του, ἀφου

αναφέρθηκε στο σημαντικό εθνικο-κοινωνικό λειτούργημα της έθελοντρίας αδελφής Νοσοκόμου, επέδωσε διπλώματα σε νέα ομάδα έθελοντών αδελφών του Ε.Ε.Σ. και προέβη σε κατάλληλες παραινέσεις. Ομίλησε εκτενώς για τα πεπραγμένα του Τμήματος Ε.Ε.Σ. Φλωρίνης, ο χαλκέντερος Πρόεδρος του ιατρού κ. Α. Μπέικος και μίλησε η κ. Μαρία Καμπάντα εκ μέρους των έθελοντών αδελφών. Η υπόσχεσις έθελοντών αδελφών έδόθη υπό της Δίδος Ιορδάνας Τηρεκίδου.

Η τελετή έληξε με τον Έθνικό Ύμνο. Τό πολυπληθές κοινό και οι επίσημοι έφυγαν κατευθυνόμενοι από την επιτυχία της σεμνής αυτής τιμητικής τελετής, που οργανώθηκε θαυμάσια στην μεγάλη αίθουσα του κινηματογράφου «Ολύμπιον».

Ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. απένειμε, εν τέλει, τιμητικές διακρίσεις στον κ. Πρόεδρο του Τμήματος Φλωρίνης, στον Γεν. Γραμματέα κ. Κ. Παπαδόπουλον και στα Μέλη του Δ.Σ., ως και σε διπλωματούχες Έθελοντρίες Αδελφές.

Στό τέλος της τελετής οι δύο Πρόεδροι φωτογραφήθηκαν με την Διευθυντή Νοσοκόμων Δίδα Έλ. Σπυροπούλου, με παλαιές και με νέες έθελοντρίες αδελφές του Τμήματος Ε.Ε.Σ. Φλωρίνης.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940 ΣΤΟΝ ΕΡΥΘΡΟ ΣΤΑΥΡΟ

Ο Ε.Ε.Σ., με την ευκαιρία της επέτειου της 28ης Οκτωβρίου 1940, οργάνωσε, όπως κάθε χρόνο, τελετή υπομνήσεως και τιμήσεως στην αίθουσα της Δρακοπούλειου Σχολής Αδελφών του Νοσοκομείου Αμπελοκήπων, στις 25.10.1984, με όμιλητή τον Καθηγητή Δρα Ν. Μακρή, Συγγραφέα και Δημοσιογράφο, με θέμα: «Η 28η Οκτωβρίου 1940 και οι προοπτικές του Έλληνισμού».

Ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής κ. Ορ. Λουρίδης, μετά από εισήγηση για την επέτειο και παρουσίαση του κ. όμιλητού, επέδωσε τιμητικές διακρίσεις.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΒΡΟΦΡΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΣ ΤΟΥ ΛΙΒΑΝΟΥ S.E.M. SOUHEIL CHAMMAS ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Κ. ΟΡΕΣΤΗ ΛΟΥΡΙΔΗ.

Τόν Πρόεδρό μας έπεσκέφθη στο Γραφείο του, Λυκαβηττού 1, ο Α.Ε. ο Πρέσβης του Λιβάνου Souheil Chammas, ακολουθούμενος από τις συζύγους πολλών ξένων πρεσβευτών ασιατικών χωρών διαπιστευμένων στην Αθήνα.

Κύριος σκοπός: η έκφραση θερμών ευχαριστιών και ειλικρινούς εύγνωμοσύνης δι' όσα ο Ε.Ε.Σ. έπραξε υπέρ των Λιβαζέων προσφύγων.

Παράκλησις όπως ο Ε.Ε.Σ. βοηθήσει οργανωτικώς την Πρεσβείαν του Λιβάνου για την έπιτupiα μιάς αγοράς τήν οποία έτοιμάζε για άναβοεργούς σκοπούς.

Ο κ. Πρόεδρος υπεσχέθη την παροχή πάσης δυνατής συνδρομής.

ΓΙΑ ΤΗΝ 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΤΟΥ 1940

Πανηγυρική συνεστίαση με την ευκαιρία της εθνικής επέτειου της 28ης Οκτωβρίου 1940 έγινε στις 28.10.1984, με πρωτοβουλία του Όμιλου Ροταριανών Γλυφάδας, που ήταν άφιερωμένη στην προσφορά της Ελληνίδας Αδελ-

Ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Λουρίδης παρασημοφορεί τόν Πρόεδρο του Τμήματος Ε.Ε.Σ. Φλωρίνης συνάδελφό του ιατρό κ. Ανδρέα Μπέικο.

φής Νοσοκόμου του Ε.Ε.Σ. στον υπέρ πάντων αγώνα του 1940-41.

Τόν πανηγυρικό έξεφώνησε ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής κ. Ορ. Λουρίδης καταχειροκροτηθείς. Επίσης μίλησε η κα Άννα Αλευρά, προϊσταμένη την εποχή εκείνη στο 18ο Στρατιωτικό Νοσοκομείο, που στεγαζόταν στο Ζάππειο, ως και η κα Κυριακή Ζωρζάκη, Προϊσταμένη κι αυτή στο πλωτό Νοσοκομείο «Ελληνίς», που βυθίστηκε στον πόλεμο.

Κατά την εκδήλωση, ο Πρόεδρος του Ροταριανού Όμιλου Γλυφάδας κ. Ιπποκράτης Ιγνατιάδης απένειμε τό χρυσό Μετάλλιο του Όμιλου στον Καθηγητή κ. Ορέστη Λουρίδη και στις κυρίες Άννα Αλευρά και Κυριακή Ζωρζάκη. Επίσης πρόσφερε στον Πρόεδρό μας, εκ μέρους των Μελών του Ροταριανού Όμιλου Γλυφάδας, έπιταγή 100.000 δραχμών, εισφορά για τούς σκοπούς της «Μεγάλης Έπιτροπής του Ε.Ε.Σ. για την καταπολέμηση της τοξικομανίας» και για τό κέντρο της αποτοξινώσεως.

Τόν κ. Πρόεδρό μας συνώδευσαν ως προσκεκλημένοι του Όμιλου η Κυρία Έλενη Ποταμιάνου και ο κ. Πάνος Μαργαρόπουλος, Σύμβουλος του Ε.Ε.Σ., μετά της Χαριτοβρύτου Δίδος Λένας Μαργαροπούλου.

Στήν εκδήλωση παραβρέθηκαν επίσης ο Δήμαρχος Άργυρουπόλεως και πολλοί άλλοι προσκεκλημένοι του Όμιλου Γλυφάδας.

Ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ., καθηγητής κ. Λουρίδης, θά εισηγηθεί την ανακήρυξιν του Ροταριανού Όμιλου Γλυφάδας ως δωρητού του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού.

ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΣΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΠΟΙΪΑΣ ΤΟΥ 1940

Η Ένωσις Άποστράτων Αξιωματικών, οι Αξιωματικοί της Σχολής Εύελπίδων της τάξεως 1948 και τό Ίδρυμα Στρατηγικών Μελετών, με ανακοινώσεις τούς, αποτίουν έλάχιστο φόρο τιμής κι ευγνωμοσύνης στους συντελεστές του Έπους του 1940.

Επίσης, στρέφουν τή σκέψη τούς προς την δεινοπαθούσα Βόρειο Ήπειρο, στο πλευρό της οποίας βρίσκονται όλόψυχα, όπως κι όλόκληρος ο Έλληνικός Λαός.

Στις 26.10.1984, σε ειδική τελετή, τιμήθηκαν οι έθελοντρίες, αδελφές του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού, που άφησαν τή ζωή τούς στην Άλβανία.

Ο Ε.Ε.Σ. τιμήθηκε με την πρόσκληση των κ.κ. οργανωτών και τίμησε με την παρουσία του την ώραία εκδήλωση, με θετική συμμετοχή του Προέδρου του Καθηγητού κ. Λουρίδη και έπιθεωρητριών Αδελφών του Ε.Ε.Σ.

Ο Ε.Ε.Σ. ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΤΟΥ 1940

Μετά την έορτή του Ε.Ε.Σ. που πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα της Δρακοπούλειου Σχολής Αδελφών Νοσοκόμων του Νοσοκομείου Αμπελοκήπων, όπου τιμήθηκε πάλι ή μνήμη των Αδελφών του Ε.Ε.Σ., που έδωσαν και τήν ζωή τούς στα βουνά της Άλβανίας, ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής κ. Ορέστης Λουρίδης, παρακολούθησε τή γιορτή των Κεντρικών Γραφείων του Ε.Ε.Σ. (Λυκαβηττού 1) και μίλησε για τή μεγάλη αξία της εθνικής και της ατομικής έλευθερίας.

Ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. επίδιδει διπλώματα σε ομάδα έθελοντών αδελφών του Ε.Ε.Σ. στη Φλώρινα.

Ο ΠΡΕΣΒΥΣ ΤΗΣ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ ΣΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΜΑΣ

Στις 2.11.84 έπισκέφθη τόν Πρόεδρό μας στο κεντρικό γραφείο του της οδού Λυκαβηττού 1, ή Α.Σ. ο Πρέσβης της Αιθιοπίας Samuel Teferra και παρέμεινε επί πολύ, συνδιαλεγόμενος μετά του Προέδρου Καθηγητή κ. Λουρίδη για θέματα κοινής συνεργασίας Έρυθροσταυρικής και κοινωφελούς.

Ο Πρόεδρος υπεσχέθη να βοηθήσει τόν καταταρυνούμενο από την παντελή ξηρασία Αιθιοπικό λαόν, έφ' όσον ο κ. Πρέσβης θά έξασφάλιζε μέσα προωθήσεως των προσφερομένων ειδών πρώτης ανάγκης, τά οποία θά παρέλάμβανε εις λιμένα της Αιθιοπίας ο εκεί Έρυθρός Σταυρός.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ Ε.Ε.Σ.

Γιά τό τόσο έπίκαιρο και «καυτό» σήμερα θέμα της καταστάσεως του Ε.Ε.Σ., μίλησε στο Λαϊκό Πανεπιστήμιο της Έταιρείας των Φίλων του λαού, τήν 1.11.1984, ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής κ. Ορέστης Λουρίδης.

Ενώπιον αφαντάστας συνωστιζόμενου άκροατηρίου εκ 850 περίπου άκροατών, οι οποίοι παρηκολούθουν τά λεγόμενα και από τις κλίμακες του Μεγάρου της Έταιρείας, ο Πρόεδρος μας ανέλαυσε λεπτομερώς τήν όλη προσφορά του Ε.Ε.Σ. επί 107 όλόκληρα ως τώρα χρόνια και έρμήνευσε τις αιτίες της αναπάντεχης οικονομικής κακοδαιμονίας, ή οποία ανυπαίτια του

καταταρυνεί τόν Ε.Ε.Σ. και παρεμποδίζει τήν εφαρμογή του θεάρεστου και σωστικού έργου του.

Τής όμιλίας προηγήθηκε άγίασμός από τόν επίσημο εκπρόσωπο του αφινιδίως κωλυθέντος να παραστεί Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Σεραφείμ.

Στήν όμιλία παραβρέθηκε όλόκληρο τό Προεδρείο του Ε.Ε.Σ. και όλοι οι Συνδικαλιστές Γιατροί και Υπάλληλοι, που καταφανώς ευχαριστημένοι χειροκροτούσαν τήν σωστή από τόν Πρόεδρό μας τοποθέτηση των αιτίων της κακοδαιμονίας και των μέσων αντιμετώπισεως της δεινοτάτης οικονομικής καταστάσεως των Νοσοκομείων μας.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Ο Σταθμός Α' Βοηθειών του Ε.Ε.Σ., με τις διάφορες υπηρεσίες του, έξυπηρετήσε, κατά τόν μήνα Σεπτέμβριο 1984, 9091 άρρώστους και τραυματίες, έναντι 8101 τού αντίστοιχου μήνα τού 1983. Συγκεκριμένα, ο αριθμός των τραυματών και καταγμάτων ανήλθε στα 2608, τά διάφορα παθολογικά νοσήματα στα 4418 και οι υπόλοιπες παθολογικές περιπτώσεις, ως λ.χ. δηλητηριάσεις, έγκαυματα κλπ., έφθασαν τά 2065 περιστατικά.

Η ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Τήν Κυριακή 4.11.1984 στις 11 π.μ. και στην αίθουσα του ξενοδοχείου Χολιντέϊ Ινν, πραγματοποιήθηκε ή Γεν. Συνέλευση των Μελών του Ε.Ε.Σ., τά ό-

ποία ένέκριναν παμψηφεί τά πεπραγμένα του Ε.Ε.Σ. για τό 1983, ως και τόν προϋπολογισμό και ισολογισμό και άπήλλαξαν τό Κ.Δ.Σ. από πάσης ευθύνης.

Στή συνέχεια, ο πρόεδρος του Κ.Δ.Σ. του Ε.Ε.Σ. διάβασε τις δραστηριότητες του Συμβουλίου και εκείνου προσωπικώς για τήν όλοκληρωτική άπαλλαγή του Ε.Ε.Σ. από τό άγχος του οικονομικού στραγγαλισμού, εις τόν όποιον υποβάλλεται τό Προεδρείο του καθημερινώς και έντελώς ανυπαίτια του.

Έξετάζοντας τούς λόγους του τεράστιου οικονομικού ανοίγματος του Ε.Ε.Σ. και αναλύοντας τά αίτια του, κατέληξε στην άναφορά εις 4 λύσεις, των οποίων ειλικρινώς και σαφώς και διεδοκίως άνεπίτυξε τά μειονεκτήματα και πλεονεκτήματα.

Έτσι, πρότεινε τήν έπιλογή μιάς προτάσεως από τις τέσσαρες και τήν ψηφισή της μ' ένα σταυρό. Ίδου οι προτάσεις:

1η Έκμίσθωσις των Νοσοκομείων μας στο Κράτος, με ανάλογο μίσθωμα, άλλ' άνευ συνδιοικήσεως τούτων από τόν Ε.Ε.Σ.

2η Συνδιοικήσις των Νοσοκομείων μας από το Κράτος και τόν Ε.Ε.Σ., κατόπιν διαπραγματεύσεως του Προέδρου του Κ.Δ.Σ. και της Κυβερνήσεως, μετά από εξασφάλισιν εύνοικών και σωστικών όρων για τόν Ε.Ε.Σ.

3η Έφόσον γίνει αποδεκτή από τήν Κυβέρνηση, συνδιοικήσις των νοσοκομείων μας από τό Κράτος και τόν Ε.Ε.Σ., με πλειοψηφία Συμβούλων του Ε.Ε.Σ., άλλως, άποδοχή της δεύτερης λύσεως και

4η Έλεύθερη λειτουργία των νοσοκομείων μας, και διακοπή πάσης χρηματοδοτήσεως από το κράτος, κατά τόν Νόμον περί Ε.Σ.Υ.

Τελικά, και έπειδή ή ώρα ήταν πολύ προχωρημένη (5.15'), ο κ. Πρόεδρος άσπασθηκε τήν αίτηση του άκροατηρίου να συνεχισθούν οι διαπραγματεύσεις με τό Υπουργείο και τά τελικά συμπεράσματα να αναφερθούν εις έπομένη Γεν. Συνέλευση, όπου και θά γίνει όριστική ψηφοφορία επί του πρακτέου και έλυσε τις εργασίες της.

Η ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ

«Η τοξικομανία στην Ελλάδα μας», που κατά γενική παραδοχή μπήκε πιά στη ζωή της Νεολαίας μας, ήταν τό θέμα, που ανέπτυξε σε όμιλία του ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής κ. Ορέστης Λουρίδης, στο Λαϊκό Πανεπιστήμιο της Έταιρείας των φίλων του λαού, στις 7.11.1984.

Ο κ. Καθηγητής αφού ανέλυσε τό πολύπλοκο και πολυαίτιο θέμα της Λερναίας ύδρας της «χημείας της παραφροσύνης, τού εγκληματος και τού θανάτου» - της τοξικομανίας - φρόντισε να καταποییει τούς πολυπληθείς άκροατές του για τήν σοβαρή εργασία που έκτελει ή «Μεγάλη Έπιτροπή του Ε.Ε.Σ. για την καταπολέμηση της τοξικομανίας», τά γραφεία της οποίας εγκαταστάθηκαν στον Γ' όροφο του Σταθμού Α' Βοηθειών του Ε.Ε.Σ.

ΑΙΤΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ

Με θέμα «αίτια και αντιμετώπιση τού παιδικού παραστρατήματος και της έγκληματικότητας των νέων», ο τακτικός πιά όμιλητής για ιατροκοινωνικά

Από τη θεατρική παράσταση των Έρυθροσταυριτών του Δημ. Σχολείου Κυπρίνου Έβρου.

θέματα στους σπουδαστές της Σχολής Έθνικης Αμύνης, Καθηγητής κ. Ορέστης Λουρίδης, Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ., παρέδωσε δίωρο μάθημα στους σπουδαστές, που αποτελούνται από Ανωτέρους και Ανωτάτους Αξιωματικούς των Ενόπλων Δυνάμεων, της Ελληνικής Αστυνομίας και του Δημοσίου.

Τα μαθήματα πραγματοποιήθηκαν εις τό Μέγαρον της τέως Σχολής Ευελπίδων, την 9ην Νοεμβρίου και από ώρας 10.30 π.μ. - 12.30 μ.μ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΣ

— Στις 9.11.84, η αίθουσα Τερψιχόρη του Χίλτον ήταν κατάμεστη από φίλους της «Μακεδονικής Έστιας», που τελεί υπό την επίτιμη προεδρία του Προέδρου της Δημοκρατίας μας κ. Κ. Καραμανλή.

Η εκπλήρωση άρχισε με όμιλία της Κυρίας Αντιγόνης Λιάπη, αδελφής του κ. Προέδρου και Αντιπροέδρου της «Μακεδονικής Έστιας», ακολούθησε πρόγραμμα τερπνό από την πάντα μπριόζα Κα Άννα Καλουτά που σάτυρισε τούς πάντες και τα πάντα, συνεχίστηκε με επίδειξη Μόδας της Κας Άργυρώς Μόρου και με όμιλία του κ. Χατζηδίνου, Προέδρου της Έστιας.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκε και ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής Όρεστης Λουρίδης.

— Στις 12.11.84 κηδεύθηκε η αείμνηστη Νίνα Αραβαντινού, σύζυγος του ιδρυτή της «Βραδυνης» Δημ. Αραβαντινού.

Τήν προσωπικότητά της και τήν ευγένειά της ψυχής της έγκωμιασε κατά τόν έπιτηδειό λόγου του ο Πρόεδρος

του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής Όρ. Λουρίδης, που κατέθεσε έκ μέρους του Ε.Ε.Σ. δάφνινο στεφάνι.

Παραβρέθηκαν στην έκφορά της ή χήρα του εκδότη, Γεν. Διευθυντού της Βραδυνης Κα Έλένη Γεωργίου Αθανασιάδου, η Γενική Διευθύντρια της Εφημερίδας Κα Μαριέττα Αθανασιάδου, ο Αντιπρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Λ. Καμπάνης, ο Στρατηγός κ. Γ. Ντούρος, ο βαπτιστικός της κ. Β. Πετρακάκης και άλλοι.

Άς είναι αιώνως άξέχαστη ή μνήμη της!

— Στις 14.11.84, ο Πρόεδρος μας πήρε μέρος στο σάϊ που έδωσαν στο Κίγκ Τζώρτζ τα Μέλη των «έν Χριστώ Φίλων των Μαθητών του Χωριού».

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ, ΕΘΝΙΚΗΣ, ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΟΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Στά πλαίσια της Παντραπεζικής Αιμοδοσίας και της στενής συνεργασίας τους με τό Δρακοπούλειο Κέντρο του Ε.Ε.Σ., οι υπάλληλοι των Τραπεζών Έλλάδος, Αγροτικής, Εμπορικής, Έθνικης και Ιονικής, έδωσαν αίμα, στις 9.11.84 και στις 10.11.84, στην αίθουσα της Περιφερειακής Διευθύνσεως Θεσσαλονίκης της Εμπορικής Τραπεζής, σε ειδικά συνεργεία γιατρών και αδελφών Νοσοκόμων του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού.

Οι υπάλληλοι της Έθνικης Τραπεζής της Θεσσαλονίκης αιμοδοτούν για δεύτερη φορά στά ιατρεία τους, Άριστοτέλους 17, σε ειδικά συνεργεία του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΟΥΡΙΔΕΙΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ - ΜΝΗΜΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Γιά τόν έμπλουτισμό του Μουσείου και της Μεγάλης Βιβλιοθήκης (2.830 βιβλία, χειρόγραφα και περιοδικά) του, τό «Λουρίδειο Ίδρυμα - Μνήμες της Πόλης», δίνει στις 23 Νοεμβρίου 1984, χοροεσπερίδα σε γνωστό ξενοδοχείο Αθηνών, με καλλιτεχνική συμμετοχή γνωστών τραγουδιστών.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν νά προμηθευθούν εγκαίρως τά εισιτήριά τους από τά ιδιόκτητα Γραφεία του Ίδρυματος, Βασιλίσσης Σοφίας 12, 3ος όροφος, αριθ. διαμερίσματος 7, τηλ. 7219503 και από ώρα 9-12 π.μ.

ΤΟ ΕΚΛΕΓΕΙΝ ΚΑΙ ΕΚΛΕΓΕΣΘΑΙ ΣΤΟΝ Ε.Ε.Σ.

«Νά μήν έχουν τό δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι τά Τακτικά Μέλη του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού, όταν, συγχρόνως, έχουν και υπαλληλική ιδιότητα ή οικονομική εξάρτηση (π.χ. γιατροί), όσο διαρκεί αυτή ή ιδιότης ή η εξάρτησις.

Τήν πρόταση απήχυνε, διά της «Έλευθεροτυπίας», στο Κεντρικό Διοικητικό Συμβούλιο και τά Τακτικά Μέλη του Ε.Ε.Σ. ο κ. Λουκάς Μπισταράκης, Έρυθροσταυρίτης, κάτοικος Δεινοστράτου 74, Ν. Κόσμος, με άφορμή τήν πρόσφατη (4.11.1984) Γεν. Συνέλευση του Ε.Ε.Σ., όπου διαπίστωσε ότι τά παραπάνω 8-9 Τακτικά Μέλη, και μάλιστα μεγαλογιατροί, αποπροσανατόλιζαν — όπως γράφει — τούς έρυθροσταυρίτες στο θέμα της ένταξης ή μη των Νοσοκομείων του Ε.Ε.Σ. στο Ε.Σ.Υ.

ACTIVITES ET PERSPECTIVES DE LA CROIX - ROUGE HELLENIQUE

Nous commençons à partir de ce numéro cette édition en langues étrangères qui a comme but d'informer nos lecteurs étrangers sur les activités et les perspectives de la Croix-Rouge Hellénique.

Nous espérons que cela est une bonne occasion de mieux nous connaître.

Nos lecteurs sont priés de bien vouloir nous envoyer des revues concernant les activités de la jeunesse Croix-Rouge.

Pourquoi donc ces pages en langues étrangères?

Eh bien, notre Périodique est diffusé en plusieurs milliers d'exemplaires et certains d'entre eux sont envoyés à l'étranger. Nous voulons donc que nos abonnés d'expression anglaise et française soient informés de nos activités, comme c'est notre cas de leur part.

Bien sûr, on se rend compte que nos efforts dépendent toujours de grandes perspectives de la Ligue et du Comité International de la Croix-Rouge et des inspirations excellentes de ses fondateurs. Il y a aussi la continuité, mais également une certaine liberté d'action, qui incombe aux devoirs de chaque Croix Rouge Nationale. Nous essayons donc de conformer nos activités et perspectives aux grands idéaux de notre grand Mouvement, au service de l'homme.

Quel idéal! On est sûr, que cette tâche ennoblit l'existence humaine et lui offre toutes les possibilités de justifier ses aspirations les plus intimes. La Jeunesse Hellénique Croix Rouge prend de plus en plus conscience de cette vérité et s'engage du fond du coeur à notre effort d'élargissement de nos buts quotidiens. Les lettres de nos abonnés, les messages des jeunes de tous les coins de Grèce confirment la merveille de l'expérience philanthropique, ses fruits indicibles.

La joie de vivre, la joie d'exister, constituent la vraie base solide sur laquelle sont fondées toutes les réussites émovantes de la Croix - Rouge.

Or, le partage et les confidences mutuelles contribuent à l'ouverture

nécessaire de nos efforts, parce que les horizons de nos activités nous découvrent toujours des terres nouvelles...

Personne ne peut prétendre que nos buts sont fixés à jamais et que nous n'avons rien à apprendre de nos amis français, anglais, allemands, etc. En conséquence, plus on s'ouvre, plus on s'enrichit et moins on se perd dans l'océan de la tragédie humaine.

Le monde est tragique et il l'est d'autant plus qu'il l'ignore. Nous devons prendre conscience de cette vérité qui écrase et plonge dans des tragédies continues tant de coeurs humains... Mais cette prise de conscience peut devenir source d'activité créatrice qui pourrait changer beaucoup de choses. L'histoire de la Croix Rouge en est un grand témoin. La Jeunesse est faite pour entreprendre des tâches héroïques; sa mission est très haute aussi bien dans la vie personnelle que dans son engagement social et philanthropique.

Je reviens donc à mes premières réflexions.

Nos activités ne doivent pas être des témoignages de vitrine. Nos perspectives ne sauraient pas être de courte vue. Au contraire, elles sont appelées à la grandeur digne de l'homme et de ses aspirations généreuses. C'est ainsi que naissent dans le coeur du jeune les plus grandes valeurs: l'amour, la générosité, la disponibilité, le sacrifice, le témoignage de l'espérance... Berdiaeff dit admirablement: 'La mort lente, le refroidissement des espoirs, des sentiments humains éveillent chez moi

une immense pitié...' Pour ne pas appartenir aux "derniers", il faut descendre: c'est là ce qu'exige l'amour agissant du prochain, l'amour des "derniers", selon la situation qu'ils occupent. C'est pourquoi le Christianisme et les autres Cultes sont fondés sur la réunion du mouvement ascendant et du mouvement descendant, sur la liberté et sur la pitié, sur l'amour de la valeur et de la qualité et sur l'amour du prochain, sur l'amour des sommets divins et sur l'amour des "bas-fonds" douloureux.

L'oeuvre de la Croix - Rouge nous appelle donc à ces extrémités de la vie, aux sommets de la vraie création qui justifient l'homme et rendent la vie pleine de grâce.

Il est sûr que nous essayons de vivre notre mission dans ces perspectives et de rappeler aux autres cette belle vérité qui fait la charme de la "belle âme", comme disent les philosophes. Quelle mission, quelle joie!

Dans les prochains numéros, nous reviendrons à partir des réalités concrètes qui sont effectivement nombreuses. Nous aurons ainsi l'occasion de nous connaître mieux, parce que toute amitié sincère peut se réaliser et se faire jour dans ses dimensions quotidiennes.

Professeur Dr. NICOS MACRIS
Membre de la Croix - Rouge Hellénique
Membre du Comité Central de Jeunesse
Croix Rouge Hellénique
et Membre du Comité de Rédaction
de la Revue

HELLENIC JUNIOR RED CROSS

PROCLAMATION

OF INTERNATIONAL NARRATIVE-ESSAY COMPETITION

The Hellenic Junior Red Cross, participating in the manifestations of the International celebration for the "Youth Year", proclaims an International narrative-essay competition among young people up to 18 years old, under the following terms:

- 1) The title of the narrative-essay will be: "The young people of today, leaders of the 21st century".
- 2) The competition aims at challenging young people to express freely, according to their inspiration and absolute will, their plans thought, visions and prospects, which will contribute to their fuller formation and preparation in general, so that worthy leaders of peoples may be raised in every field of human activity, leaders who will be able to face successfully the multiform problems, which people will be called to solve in the beginning of the 21st century.
- 3) The language and the whole contexture and structure of the text is left to the free choice of the competitors.
- 4) The length of the narrative-essay may be up to five typewritten pages, on 0,20X0,30 papers.
- 5) The texts should be submitted up to the end of December 1985.
- 6) The texts could be sent to the Hellenic Junior Red Cross (4 Alkiviadou Street, 104 39 Athens, Greece) either directly by their writers, or through the National Red Cross Societies or in any other appropriate way.
- 7) A critical Committee composed of special scientists, teachers, writers and critics, assisted according to

"NURSE" PRIZE

For the "Nurse Prize", that is, a honorary diploma and 200.000 drchs, proclaimed by the humanitarian Foundation "Katingo and George Chr. Lemos", the interested Candidates should submit an application with their respective certificates, to the President of the Critical Committee, Professor Orestis Louridis at the H.R.C. Headquarters, 1, Lycavittou St., tel.: 36.13.570, by November 30th 1984.

POST GRADUATION PROGRAM OF THE HELLENIC RED CROSS

A special post-graduation program on the Nursing Service Administration, started at the H.R.C. Orthopedic Asclepeion Hospital at Voula, on October 10th 1984. The H.R.C. President Orestis Louridis made the opening introductory speech on "The Principles, the leading and administrative qualities and activities for an oath-bound exertion of the "Nursing Science and Art" and analysed:

— Nursing in the home and to the general public, on the level of primary sanitary care.

— The Nursing Services having to do with the care of Nursing for a more human relief of the patients.

— The leading and administrative qualities and activities for an oath-bound exertion of the modern Nursing and

— The conclusive estimation of the introductory speech.

The courses will last from 10.10-21.12.1984 with an alternation of subjects and special speakers.

Coordinator of the Working Group will be Miss Evang. Boudronicola. The Group is composed of Mrs Chr. Coletti, Mrs. S. Papouli, Miss S. Pispirikou and Mrs S. Ghelli.

HONORARY MANIFESTATION FOR PUBLIC RELATIONS AIMING AT THE HANDICAPPED REHABILITATION

Mr. and Mrs. Spyros Theologou, after the closing of the meeting entitled as above, invited eminent members of the

each case by cultural attachés of foreign embassies for the examination of texts written in difficult languages, will proceed to the valuation and final estimation.

8) The winners of the competition will be awarded prizes, more specially:

a) the Greek winners will be awarded according by money prizes of drachs. 20.000, 15.000, and 10.000 (Mr. Michael Papavasiliou's prize).

b) the foreign young people will be awarded as prizes, works of Classical and Byzantine art (copies), interesting books and works of Greek popular art.

c) all those who will participate in the competition will be awarded a special Hellenic Red Cross souvenir.

9) The best chosen texts will be published in the Hellenic Junior Red Cross magazine.

10) The award of the prizes will take place in the official celebration at a cultural hall in Athens. The date will be fixed later.

The Hellenic Junior Red Cross having a close collaboration with the youth of our country for many years and a fruitful communication with the Juniors of other countries, believes that there will be participation in its calling; it also feels happy because it will give the opportunity to the youth of today to express their ideas freely and to face the serious problems of our time responsibly.

Athens January 23rd 1985

Hellenic Junior Red Cross Central Board

Athenian Society at a cocktail party, in honour of their international President.

The manifestation was held in the Club of the Union of Foreign Press Reporters, in the evening of October 14th 1984.

From the Red Cross side, were invited the President of the Hellenic Red Cross Professor Or. Louridis, the Vice-President and Mrs. L. Cambanis, the Member of the Administrative Committee Mrs. N. Dimitriadou, with her husband and Mr. Ch. Chrysanthakis with his wife.

Our President had a conversation particularly with League's Representatives and offered his good services during their whole stay in Athens.

HELLENIC RED CROSS ACTIVITIES

At a special ceremony of the Hellenic Red Cross Section in Florina, on October 21st 1984, the President of the Hellenic Red Cross Professor Orestis Louridis delivering a speech, after mentioning the important national and social work of the Voluntary Nurses and handing over diplomas to a new Group of Voluntary

nurses of the Hellenic Red Cross, proceeded to appropriate admonitions. The President of the H.R.C. Section in Florina, Dr. Beiclos spoke extensively on the activities of his Section. Mrs Maria Kampadai also spoke on behalf of the Volunteer Nurses. The promise of the Volunteer Nurses was given by Miss Jordana Tirekidou.

The President of the Hellenic Red Cross finally awarded honorary distinctions to the President of the Section in Florina, to the Secretary General Mr. K. Papadopoulos and to the members of the Board as well as to Graduate Volunteer Nurses. At the end of the ceremony, there were taken photographs of the two Presidents and the Director of Nursing Miss Helen Spyropoulou with old and new Volunteer Nurses of the H.R.C. Section in Florina.

THE CELEBRATION OF THE OCTOBER 28th 1940 AT THE HELLENIC RED CROSS

The Hellenic Red Cross on the occasion of the October 28th 1940 anniversary, organised as every year a commemorative celebration at the Hall of the "Dracopouleion" School for Nurses in the Ampelokipi Hospital on October 25th 1984 with speaker, the Professor N. Makris, writer and journalist who spoke about the "28th of October 1940 and the perspectives of Hellenism".

The President of the Hellenic Red Cross Professor Or. Louridis after an introduction about the anniversary and presentation of the speaker, handed over honorary distinctions.

COMPLIMENTARY VISIT AND CONFERENCE OF THE LEBANESE AMBASSADOR S.E.M. SOUHEIL CHARNMAS WITH THE H.R.C. PRESIDENT PROFESSOR OR. LOURIDIS

H.E. The Ambassador of Lebanon Souheil Charnmas accompanied by the wives of many foreign ambassadors of Asiatic countries credentialled in Athens, visited our President at his Office, 1, Lycavittou St. The main purpose of the visit was the expression of warm thanks and sincere gratitude for everything that the Hellenic Red Cross had done in favour of the Lebanese prisoners.

The H.R.C. was requested to help with the organisation of the Lebanese Embassy by contributing to the success of a bazaar. The President promised every possible assistance.

FOR THE 28th OF OCTOBER 1940

An official dinner was given on the occasion of the 28th October 1940,

national anniversary, on the initiative of the Glyfada Rotary. This manifestation which was held on October 28th 1984, was devoted to the services offered by the Greek Nurse of the H.R.C. during the war 1940-41.

The President of the Hellenic Red Cross Professor Or. Louridis delivered the official speech which won a great applaud by the audience. Mrs. Anna Alevra, Head Nurse of that time in the 18th Military Hospital which was housed at Zapion Building, as well as Mrs. Kyriaki Zorgaki also Head Nurse in the hospital ship "Hellenis", which sank during the war, delivered speeches too.

During this manifestation the President of the Glyfada Rotary Mr. Ippokratidis Ighnatiadis awarded the Golden Medal of their Association to the Professor Or. Louridis and the ladies Anna Alevra and Kyriaki Zorgaki. He also offered our President, on behalf of the Glyfada Rotary members a cheque of drs. 100.000, a contribution for the aims of the "Large Committee of the H.R.C. for the fight against toxicomania" and for the Detoxication Center.

Our President was accompanied by Mrs. Helen Potamianou, Mr. Panos Margaropoulos, member of the H.R.C. Central Administrative Committee and his charming daughter Miss Lena Margaropoulos, as guests of the Glyfada Rotary.

The Mayor of Argypoulis and many other guests of the Glyfada Rotary were also present in this manifestation.

The president of the H.R.C. will suggest the proclaiming of the Glyfada Rotary as a donator of the H.R.C.

THE H.R.C. HONOURED THE DEAD OF 1940

After the H.R.C. Celebration which was held at the Hall of the "Dracopouleion" School for Nurses in the Ampelokipi General Hospital, during which was honoured again the memory of the H.R.C. Nurses who gave their life on the Albanian mountains, the President of the H.R.C., Professor Or. Louridis attended the celebration which was held at the H.R.C. Headquarters, 1, Lycavittou St., and spoke about the great value of the national and personal freedom.

THE AMBASSADOR OF ETHIOPIA VISITING OUR PRESIDENT

On November 2nd 1984 the Ambassador of Ethiopia Samuel Teferri visited our President at his central office, 1, Lycavittou St. and discussed with him on subjects of common Red Cross and collaboration.

The President promised to help the drought-stricken Ethiopian people provi-

ded that the Ambassador would secure means of transposition for the offered supplies of prime necessity of which the Ethiopian Red Cross would take delivery in an Ethiopian harbour.

"LOURIDION" STOMATOLOGY CENTER OF THE HELLENIC RED CROSS ORTHOPEDIC ASCLEPEION HOSPITAL AT VOULA.

On August 23rd 1984, our President visited our Asclepeion Voula Hospital dispensaries and coordinated the work of the specialists electricians who accompanied him for the setting of the machinery which he and other colleagues of his, offered for the "Louridion Stomatology Center" the function of which will soon cover the pressing needs of the district's population and the patients of our Asclepeion Hospital in dentistry stomatology and mainly in maxillary-surgery relief.

OUR PRESIDENT AT THE H.R.C. FIRST AID STATION

On September 14th 1984, the President of the H.R.C. visited the First Aid Station where after reviewing the movement of the patients and wounded in the presence of the Acting Director of the A. Aid Station Mr. John Kangadis, presided over the "H.R.C. Committee for the fight against toxicomania".

Professor Louridis together with his main collaborator Dr. D. Boukis after sketching the aims of his Committee, announced with pleasure to its members, the generous subsidy of the Under-Secretary Mrs. M. Kypriotaki and the rich material offers of Companies and individuals for the positive assistance of the salutary work of the "H.R.C. Committee for the fight against toxicomania".

SPEECH DELIVERED BY THE PRESIDENT OF THE HELLENIC RED CROSS AT THE CULTURAL CENTER OF AMFITEA

On September 26th 1984, the President of the H.R.C. Professor Louridis developed the subject "Toxicomania is today a common problem for all of us" before a very large public at the Cultural Center of Amfitea.

After his speech and the discussions about this very important problem, our President awarded honorary Fund Raising Medals to the Police Officers of the district and to the ladies who participating in the continuous campaigns of the H.R.C., contributed to the success of its Fund Raising for many years.

NOS NOUVELLES

La Croix - Rouge Hellénique continue ses efforts dans plusieurs domaines d'activité avec la participation bénévole d'un grand nombre de ses membres. Il est vrai que les difficultés sont considérables, parce que "les temps ont changé", selon une formule bien connue. Toutefois, plus les difficultés émergent, plus notre détermination se renforce.

D'autre part, notre société industrielle facilite certes notre vie, mais pose de nouveaux problèmes, inconnus dans le passé. Pour cette raison, nous devons inventer de nouvelles formules d'action sans pourtant changer, si peu que ce soit, notre idéal. Il est sûr que l'idéal de la Croix - Rouge Internationale reste actuel à jamais. Or, le problème pour nous se trouve à l'invention de nouvelles procédures

conformes à la mentalité des hommes d'aujourd'hui. Gabriel Marcel disait que la fidélité ne s'affirme vraiment que là où elle défie l'absence. (Essai de philosophie concrète, éd. Gallimard). Le même philosophe se demandait si l'essence de l'homme n'eserait-elle pas d'être un être qui peut témoigner... voilà pourquoi toute oeuvre charitable est appelée au "beau risque" (Platon) dont le but est le témoignage de la vérité. Ainsi pourrions nous envisager l'avenir et le "défi" sans provocation. Notre époque est vraiment difficile. Pourtant, notre vocation peut lui faire face de manière créatrice, parce que la créativité se pose au premier plan de notre mission. Continuons donc...

Prof. N.M.

ACTIVITÉS ET PERSPECTIVES DE LA CROIX - ROUGE HELLÉNIQUE

La Croix - Rouge Hellénique participe de plusieurs manières à la célébration de l'"Année Internationale de Jeunesse". Nous citons donc quelques manifestations concernant notre participation:

□ Une circulaire a été diffusée à toutes les écoles de Grèce ainsi que à toutes les Sections de nos organisations de jeunesse.

□ Notre périodique du mois de Janvier 1985 a été entièrement consacré aux problèmes et aux perspectives de la jeunesse actuelle.

□ On a demandé à la "société de théâtre chrétien" de présenter une pièce traitant des problèmes de la jeunesse.

□ Nous préparons des émissions radio-diffusées conformes aux orientations des jeunes.

□ Nous avons proclamé un discours international littéraire destiné surtout à la jeunesse de la «diaspora».

□ Le président de la Croix - Rouge Hellénique a prononcé une conférence à la "Société des Amis du Peuple", consacrée au rôle des jeunes dans notre société et à leurs idéaux.

Nous organisons un séminaire international sur la toxicomanie et la criminalité infantine.

Nous préparons une édition spéciale traitant de toutes nos manifestations sur la jeunesse.

Nous ne croyons pas que nos activités pour la jeunesse sont suffisantes. Nous savons bien que nos dettes envers les jeunes sont nombreuses. Espérons donc que tout cela est le début qui va éveiller nos responsabilités vis-à-vis de nos jeunes. D'autres occasions pourront donc nous présenter avec plus de promesses.

L'ÉQUIPE DES DONNATEURS DE SANG DE LA G.R.H. EN ACTION...

Un bulletin trimestriel consacré au volontariat dans le domaine délicat du don de sang a paru récemment. À l'initiative de cette publication se trouvent Mme le Président de cette équipe, Kaiti Moscholiou, le Secrétaire Général Mr. Nicos Choriatis, ainsi que la directrice du "Drapoulion Centre de don de sang", le docteur Mme Ntina Politou. Notons, en passant, que les fondateurs de ce bulletin ont énormément contribué à l'augmentation du nombre des bienfaiteurs du "Corps des Donneurs de sang bénévoles de la C.R.H.".

DISTRIBUTION DE DIPLOMES A DES VOLONTAIRES INFIRMIÈRES

Mr. Georges Douros, membre du Conseil Central de la Croix - Rouge Hellénique et vice-président du comité pour nos sections de province, accompagné de Mlle Eleni Spiropoulou, inspectrice générale du Corps des Infirmières Grecques, se sont rendus à Janinna, le 31 Octobre 1984, pour prendre

contact avec nos représentants dans cette ville historique. Ils ont parlé des problèmes de notre Société et ont rendu hommage à l'oeuvre effectuée par les volontaires infirmières dans les hôpitaux de Janinna.

Ils ont eu aussi l'honneur de distribuer de nouveaux diplômes à des nouvelles volontaires qui sont à la disposition de l'oeuvre sociale de la Croix - Rouge Hellénique - Section de Janinna.

Au cours d'une cérémonie officielle M.M. Douros et K. Kitsos, Président de la Section de Janinna, ont eu l'occasion de préconiser la tâche des volontaires et, spécialement, celle des infirmières de la dernière Guerre Mondiale. Une commémoration a été célébrée à l'issue de cette mission.

DON DE SANG

L'Association charitable de la Croix Bleue arménienne a organisé un don de sang en l'occasion de la célébration de son 60e anniversaire de sa présence en Grèce. Une équipe spécialisée de la Croix - Rouge Hellénique a pris en charge la réalisation de cette offre qui a eu lieu le 14 Novembre 1984 dans l'école arménienne à Dourgouti.

De même le club "Rotary" de Pirée a organisé une donation de sang à laquelle ont participé plusieurs de ses membres. Cette manifestation s'est déroulée dans la grande maison G.P. Livanos, le 16 Novembre 1984. Une équipe de notre personnel a assuré tout ce qu'il fallait.

ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΙΚΟ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

Του κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΜΑΝΕΣΗ

Από το λατινικό ρήμα februlare (καθαρίζω) οι αρχαίοι Ρωμαίοι ονόμασαν Februarius τον τελευταίο μήνα του ημερολογίου τους, που μάς τον κληροδότησαν ως δεύτερο του δικού μας, επειδή κατ' αυτόν τελούσαν τις ετήσιες τελετές καθαρισμού - εξαγνισμού της πόλης των Ρώμης.

Η λέξη όμως αυτή, μπαίνοντας στην ελληνική γλώσσα, έπαθε όρισμένες μεταβολές, απaráλλαχτα όπως κάνουν οι ξένοι σε κάθε τόπο, για ν' αποκτήσουν εύκολοτερα τη νέα τους ιθαγένεια. Έτσι λοιπόν, και ακολουθώντας διάφορους φωνητικούς νόμους, η λέξη έγινε πρώτα Φεβρουάριος, παίρνοντας την κατάληξη -ος αντί της λατινικής -ους, ύστερα έγινε Φεβρουάριος, όπως ο Γεώργιος-Γιώργης, κατόπιν Φεβράριος με μετάθεση του ρ, Φρεβάρης, και με «ανομοίωση» των δύο ρ, Φλεβάρης. Για το τελευταίο βοήθησε και κάποια λαϊκή περετυμολογία, όπως και για το Γενάρης.

Συνταιριαστική δηλαδή η λέξη με την ελληνική ... φλέβα, γιατί, όπως πιστεύουμε στη Θράκη, π.χ. με τα κύρα του αυτός ο μήνας παγώνει... τις φλέβες της γης. Για τους Μακεδόνες, αντίθετα, με τα νερά που φέρνει ανοίγουν οι φλέβες της, και μαζί τους οι φλέβες των ποταμών, από τα χιόνια που λειώνουν:

«Ο Φλεβάρης φλέβες ανοίγει / και πόρτες σφαλᾶ (με τα κύρα του τις δεύτερες).

Στην Κρήτη, από τ' άλλο μέρος, φτιάσανε και ρήμα φλεβαρίζω (πλημμυρίζω) και λένε πως αυτόν το μήνα «φλεβαρίζουν», από τις βροχές, «τά χωράφια», ενώ οι Ναζι-ώτες υποστηρίζουν ότι τότε ανοίγουν οι φλέβες του χειμώνα μέσα στη γη...

«Ο Λαός μιλάει με φόβο και για τα χιόνια του:

... εάν σώσει και κακίωσει, / μέσ' στο χιόνι θά μάς χώσει (αντιπαράθεση στο κοινό: «Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίζει, / του καλοκαιριού μυρίζει» που θά δούμε παρακάτω).

Αλλ' όμως «κάλιο νά σου βγει τό μάτι παρά τ' όνομα», λέει μία παροιμία. Δεν τον φτάνουν οι δικές του αμαρτίες, παρά του φορτώνουν και των άλλων μηνών. Στην Κύπρο, π.χ., όποτε κάνει κύρο γερό, λένε πως... φλεβαρίζει, μακάρι κι αν είναι Ιούλιος μήνας!

Κι αυτά, ενώ έχει τουλάχιστο την ειλικρίνεια νά μάς προειδοποιεί ό καημένος, για νά λαβόμε τά μέτρα μας. Αυτό γίνεται την ημέρα της Υπαπαντής (2 Φεβρουαρίου), που την ονομαζουν και Παναγία Φλεβαριανή ή Φλεβαριώπσσα: «Ο,τι καιρό κάνει εκείνη την ημέρα, θά έχομε όλόκληρο τό μήνα, όπως προβλέπουν οι Αίτωλοι, ή τις ακόλουθες σαράντα μέρες, οι Θρακιώτες. Αν είναι καλοκαιρία, όλος ό χειμώνας μένει πίσω, ισχυρίζονται οι Κρητικοί.

Αφού μία φορά τον έβαλαν στό ντουφέκι, εκμεταλλεύτηκαν και την καλοσύνη του για νά τον αποτελειώσουν: είχε μία φορά την άφέλεια, νά δανείσει, από αδελφικήν αλληλεγγύη, τρεις από τις μέρες του, όπως θά δούμε παρακάτω, στον αδελφό και γείτονα του Μάρτη, με την έλπίδα, φυσικά, πως μόλις έκανε τη δουλειά του μ' αυτές, θά του τις επέστρεφε. Δέ βαριέσαι όμως! Πέρασαν τόσοι αιώνες, κι ακόμα τις περιμένει... «δανεικές κι αγύριστες», που λένε... Για τό εύχαριστώ μάλιστα, είχε την ανάδεια ό αφερέγγυος χρεοφειλέτης νά πει πως ό πιστωτής του τις φόρτωσε για νά ελαφρώσει κάπως από την κατακραυγή του κόσμου για τά κύρα του!

Τό αποτέλεσμα όλης αυτής της δολιχίας ήταν νά του μείνει ή ρετσινιά του σημαδεμένου: Κουτσοφλέβας πάει από την Έλλάδα στην Κύπρο, Κουτσοφέβας γυρίζει άποκει. Κουτός πηγαίνει ακόμα, Κούτσουλος ξανάρχεται. Έτσι συμβαίνει πάντα σ' αυτόν τον κόσμο: «Καλό κάνεις, καλό δέν βρίσκεις»...

Νά πως έγιναν τά πράγματα: Μιά φορά κι έναν καιρό, τότε που όλ' οι μήνες είχαν μοιραστεί, σαν

αδέλφια καλά, δίκαια την περιουσία του πατέρα τους Χρόνου, ήτανε μία γρηά που χεν ένα κοπαδάκι γίδια γεννημένα τό Γενάρη. Αφού είδε κι άπόειδε ή καημένη νά τά μεγαλώσει μέσα στις παγωνιές του Φλεβάρη και του Μάρτη, μόλις έφτασε ή τελευταία μέρα του δεύτερου, νομίζοντας πως είχανε τελειώσει πιά τά βάσανά της, του πέταξε κατάμουτρα:

«Πρίτς, Μάρτη μ', τά βγαλα τά γιδάκια μου!»

Ο Μάρτης έγινε θηρίο τότε για την προσβολή. Ακούς εκεί, μία τόση δά ξεδοντιάρια γριούλα νά τά βάλε μαζί μου! Δανειζεται λοιπόν ό καλός σου τρεις ημέρες από τό Φλεβάρη, τάχα πως θά του τις γύριζε τον άλλο χρόνο, και σου κάνει ένα κύρο, που δέν άφησε ούτε νύχι από τό κοπαδάκι της γριάς και ανάγκασε και την ίδια νά τρυπώσει στό φούρνο για νά ζεσταθεί, ή, κατ' άλλους, κάτω άπ' τό καζάνι, αφού έκαψε μάταια και τά παλούκια του φράχτη της... Από τότε οι μέρες αυτές λέγονται «μέρες της γριάς», κι ό Φλεβάρης ακόμα περιμένει τά δανεικά του...

Άλλοι όμως, οι Καρπαθίτες, ίσως επειδή ως νοτιότεροι γλυτώνουν από τό κύρο νωρίτερα, λένε πως ανάλογα λόγια είπε στό Φλεβάρη κάποιος βοσκός: «Δέ σέ φοβούμαι, Κουτσοφλέβαρε, γιατί: και τ' άρνιά μου μεγαλώσαν/ και τά ρίφια κερατώσαν.

Η ιστορική αλήθεια όμως για τό κουτσούρεμα του Φλεβάρη είναι άλλη, κι άλλοι ευθύνονται γι' αυτό. Κάποτε, πραγματικά, πριν από τό 46 π.Χ., είχε κι αυτός τριάντα μέρες. Ο τότε, όμως, Ρωμαίος αυτοκράτορας Ιούλιος Καίσαρ, που έσήγαγε τό φερώνυμό του «Ιουλιανό ημερολόγιο», του κοψε μία μέρα. Αργότερα πάλι, όταν ήταν αυτοκράτορας ό Οκταβιανός, του κοψαν άλλη μία και την προσθέσανε στον Αύγουστο, που ονομάστηκε έτσι προς τιμή του ίδιου, όπως λέμε στό σχετικό μήνα.

(Συνέχεια στη σελ. 32)

ΗΡΘΑΝ ΟΙ ΑΠΟΚΡΙΕΣ

Οι 'Αποκριές, ή 'Απόκριες, καθώς είναι γνωστό, κρατούνε τρείς ολόκληρες εβδομάδες, πρίν από τή Σαρακοστή, άρχίζοντας από τήν Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου. 'Επειδή δέ κατά τήν Κυριακήν αυτή έγκαινιάζουνε στήν έκκλησία τό έκκλησιαστικό βιβλίό «Τριώδιον», καθιερώθηκε από τό λαό ή φράση «άνοιξε - μπήκε τό Τριώδι», γιά νά δηλωθεί ότι μπήκαμε στήν περίοδο των 'Αποκρεω.

Η έννοια τής έναρξης τής 'Αποκριάς μ' αυτή τήν Κυριακή, φαίνεται κι από τό έκκλησιαστικό της όνομα «Προφωνήσιμος», πού τής τό έδωσαν έπειδή προφωνεί, προαναγγέλλει δηλαδή, τίς έρχόμενες ήμέρες τής νηστείας. Τή λέξη αυτή τήν έκαμαν προφωνή στήν Κάρπαθο και τή Σύμη, όνομάζοντας έτσι τήν εβδομάδα πού άρχίζει μαζί της. Στήν Πελοπόννησο τή λένε Προφωνέσιμη, γιατί, όπως τό δικαιολογούν, έβγαине άλλοτε διααλητής αυτή τήν ήμέρα και προφωνούσε: «όποιος δέν έχει θρεφτάρι, (οικόσιτο χοίρο), νά πάει νά βρεί». Κι είναι γνωστό πώς σέ πολλά μέρη τής χώρας μας, άρχίζοντας από τό καλοκαίρι, τρέφουν σέ κάθε σπίτι ένα χοίρο, πού τόν σφάζουν άλλοι τά Χριστούγεννα κι άλλου αυτή τήν εβδομάδα, και μάλιστα τό Σάββατο, ή, τό άργότερο, τήν παραπάνω Δευτέρα, τήν Κρεατινή.

Ο χοίρος χρειάζεται γιά τή διασκέδαση τής 'Αποκριάς, μαζί μέ άλλα ζώα πού σφάζουνε. Γι' αυτόν τόν λόγο ή Προφωνή λέγεται και 'Ολόκριγια (όλοκρέατη) ή 'Αρνοβδομάδα ή Συγκόκκαλη και 'Αμολυτή, 'Βδομάδα του 'Αποκριώνε», στή Ζάκυνθο, έπειδή κατ' αυτήν καταργείται και ή νηστεία τής Τετάρτης και Παρασκευής, πού τήν τηρούνε πολλοί ολόκληρο τό χρόνο. Τή λέν ακόμα και 'Αρτσι-βούρτσι, πού είναι λέξη άρμενική και σημαίνει τή νηστεία τής εβδομάδας αυτής στους 'Αρμένιους. Η άσυνδοσία στό φαγητό, πού συνοδεύει αυτές τίς μέρες, και ή αίρετική, κατά τούς βυζαντινούς προγόνους μας, αντίστροφη συνήθεια των 'Αρμενίων, πού νηστεύουνε όλη τήν φερώνυμη εβδομάδα, έκαμαν ώστε ή λέξη νά χρησιμοποιείται από τό λαό σέ φράσεις πού δηλώνουν λαιμαργία, σπατάλη και άκαταστασία: «Τρώει - τά καμε - τά πήρε άρτσι-βούρτσι».

Η δεύτερη βδομάδα (από τήν Κυριακή του «'Ασώτου υιού» μέχρι τής Κρεωφάγου) λέγεται Κρεατινή-Κρισινή, γιατί κατ' αυτήν καταλύεται άφθονο κρέας. Η τρίτη (από τής Κρεωφάγου μέχρι τής Τυροφάγου) Τυρινή, γιατί μας φέρνει τίς λιχουδιές του τυριού και των άλλων γαλακτερών. Στή Μυτιλήνη τήν όνομάζουμε και Μακαρονού, έπειδή συνηθίζουν, όπως κι άλλου, νά καταλύουν μακαρόνια εκείνη τήν ήμέρα. Αυτό φαίνεται και σέ μία φράση πού χρησιμοποιούν οι Μυκονιάτες γιά νά δηλώσουν τόν άκατάσχετο έμετό: «έβγαλε τής Τυρινής τό μακαρόν».

Τίς δύο τελευταίες εβδομάδες, και ιδιαίτερα τήν Τυρινή, έκτός από τό φαγοπότι, ό κόσμος ξεχύνεται στους δρόμους και τά κέντρα λέγοντας και κάνοντας λόγια και καμώματα πού ντρέπονταν και νά τά διανοηθούν ακόμα τίς άλλες ήμέρες. Τό σχέδιο παίρνει

μικρούς και μεγάλους: Τώρα τίς 'Αποκριές, /τρελλαινούνται κι οι γριές... λένε πολλοί.

Τί μπορεί νά φορέσει ό καθένας, φαίνεται κι από τά όνόματα πού δίνουνε στους μεταμφιεσμένους στά διάφορα μέρη τής Ελλάδας. 'Ετσι, έκτός από τήν κοινή όνομασία *μασκαράδες* (από τό βενετσιάνικο *maschera*, κι αυτό από τή μάσκα πού φορούνε) λέγονται και *κουδουνάτοι* (από τά κουδούνια πού κρεμούνε πάνω τους) στήν Άνδρο, τήν Τήνο, τή Χίο κι άλλου. *Γανίτσα-ροι*, στήν Κεφαλονιά και τή Νάουσα, *κουκουέροι* στίς Κυκλάδες και τήν Κρήτη, *ρογκατσάρια* στή Δυτική Μακεδονία, και λοιπά.

Άλλοι παριστάνουν τό γαμπρό και τή νύφη, πού τούς συνοδεύουν κουμπάροι και σωματοφύλακες ντυμένοι τσολιάδες, γιά νά προστατέψουν τή νύφη από τίς άρπακτικές διαθέσεις του «'Αράπη» (στή Μακεδονία), ενώ άλλοι, στή Μύκονο, γυρίζουνε φερόντας μία γαϊδουροκεφαλή. Και, τέλος, καθώς είναι γνωστότατο, στίς μεγάλες πόλεις βρίσκουν τήν εύκαιρία νά προβιβαστούν άκοπα σέ στρατηγούς ή ναύαρχους ή νά πάρουνε μέ τό σπαθί τους τίπλους τής άρεσκείας των: μαρκησιών, ξεπεσμένων λόρδων, και λοιπά.

Γνωστά είναι ακόμα ή *γκαμήλα* ή τό *γαϊδουράκι* και τό *γαϊτανάκι*, πού τυλίγουνε ρυθμικά οι *μασκαρεμένοι* γύρω από έναν κινητό κάθετο κοντό στους δρόμους και τίς πλατείες.

Σέ πολλά μέρη ή διασκέδαση συμπληρώνεται μέ διάφορες υπαίθριες παραστάσεις, πού παριστάνουν π.χ. τήν καταδίκη και τήν άθώωση, μέ βασιλική χάρη, ενός γουρουνοκλέφτη. Άλλου γίνεται ό «γυφτικός γάμος», κι άλλου άλλα.

Άλλος τρόπος διασκέδασης είναι οι φωτιές πού ανάβονται σέ διάφορες ήμέρες τής 'Αποκριάς, και μάλιστα τό βράδυ, όπως σέ μερικά χωριά τής Κοζάνης π.χ., όπου τίς όνομάζουν «*κλαδαριές*», «*μπουμπούνες*» ή «*φανούς*». Γίνεται δέ και συναγωνισμός των διαφόρων συνοικιών κάθε χωριού γιά τό ποιός θ' άνάψει τή μεγαλύτερη φωτιά και ποιός θά καταφέρει νά τήν κρατήσει ως τό πρωί.

Η συνήθεια νά τό ρίχνει κανείς έξω μία φορά τό χρόνο, μέ τό πείραγμα πού εξισώνει πλούσιους και φτωχούς, έπίσημους και άσημους, υπήρχε και στους προγόνους μας. Όταν, τό Σεπτέμβρη μήνα, γύριζαν οι πανηγυριώτες από τά 'Ελευσίνια Μυστήρια, πολλοί οι πανηγυριώτες από τά 'Αθήναιοι πήγαιναν μέ τ' άμάξια τους σέ μία γέφυρα τού Κηφισού, στήν 'Ιερά όδό (κοντά στό σημερινό 'Αγιο Σάββα) και τούς υποδέχονταν μέ αυτοσχέδια ασπινικά τραγούδια, τούς έψελναν δηλαδή «τά έξ άμάξης», καθώς λέμε από τότε. Οι άλλοι, φυσικά, τούς άπαντούσαν άνάλογα. Οι διαξιφισμοί αυτοί λέγονταν «γεφυρισμοί».

Οι Ρωμαίοι συνηθίζαν νά *μασκαρεύονται* και νά διασκεδάζουν τήν Πρωτοχρονιά τους, στά *Σατουρνάλια* (γιορτή προς τιμήν του Σατούρνους, του Κρόνου). Οι άπόγονοί τους μας έχάρισαν τή λέξη-σύμβολο τής 'Αποκριάς τή μάσκα, κι άποκει και τό *μασκαρά* καθώς και τό *Καρναβάλι*.

Κατοπινά, μέσω των βυζαντινών προγόνων μας, διατήρησαν τή συνήθεια του *μασκαρέματος* κατά τίς

(Συνέχεια στή σελ. 32)

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ ΤΟ ΞΕΧΑΣΜΕΝΟ ΣΤΑΧΥ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

Ένα στάχυ φύτρωσε στήν άκρη του χωραφιού, κοντά στό φράχτη, πού τό χώριζε από τόν δημόσιο δρόμο. Καθώς πετούσε τό σπόρο του ό γεωργός του ξεφυγε ένα σπειρί σιτάρι κι έπεσε έξω από τ' αύλακι. 'Υστερα τό σκέπασαν τά χώματα κι έπιασε ρίζες και φύτρωσε και ξεπετάχτηκε τό πράσινο κεφαλάκι του και φούντωσε και ψήλωσε ικαί ψήλωσε και μέ τόν καιρό έδεσε τόν καρπό του και τώρα, μεστωμένο και ολόχρυσο καμάρωνε και χαιρόταν τόν λαμπρό ήλιο και τόν γαλανό ουρανό και κουνούσε τήν κορφή του πέρα δώθε, μαζί μέ τ' άλλα στάχυα, όταν φυσούσε ό άέρας.

— Γεια σας, άδελφια! τούς φώναξε. Είμαι κι εγώ ένας από σας, κι άς βρίσκομαι μακριά σας!

— Γεια σου! Γεια σου! του φώναζαν τ' άλλα. Τώρα σέ λίγο πού θά μάς θερίσουν θά βρεθούμε όλα μαζί!

Από πάνω του πετούσαν τά πουλιά, τά σπουργίτια και οι σιταρήθρες και οι πεταλούδες και τά κάθε λογής ζουζούνια και καμιά φορά κάθονταν επάνω στήν κορφή του και λέγανε:

— Όπου νά 'ναι έφτασε ό καιρός του θερισμού. Οι γεωργοί θά σας κόψουν όλα και θ' άδειάσει τό χωράφι και μόνο πού και πού θά βρίσκουμε κι έμεις τά καμμένα κανένα σπειράκι νά τσιμπάμε.

— Άλήθεια, άλήθεια; ρωτούσε τό μοναχικό στάχυ. Και πώς θά γίνει τούτο;

— Νά, θά γεμίσει ό τόπος άνθρώπους και μηχανές και μία μεγάλη μηχανή θά θερίζει όλα τά στάχυα όσα βρίσκονται στό δρόμο της κ' ύστερα θά τά δεματιάσει και θά τά ρίχνει πίσω της κι οι άνθρώποι θά έρχονται ξοπίσω και θά μαζεύουν τά δεμάτια και θά τά ρίχνουν σ' ένα άλλο άμάξι και θά τά παίρνουν μαζί τους.

Τ' άκουγε αυτά τό στάχυ κι έτρεμε από άνυπομνησία και έλπίδα γιά τήν ήμέρα εκείνη πού θά πήγαινε νά βρεί τ' άδελφια του και νά γνωρίσει μαζί τους τόν μεγάλο κόσμο.

Κι άλήθεια, μία μέρα γέμισε τό χωράφι άντρες, γυναίκες και παιδιά κ' ήρθε και μία μεγάλη θεριστική μηχανή κι ένα φορτηγό κι όλοι μαζί φώναζαν κι έκαναν μεγάλη φασαρία, ώσπου κάποιος χτύπησε τά χέρια του κι όλοι μπήκαν σέ τάξη και ή πελώρια μηχανή άρχισε ν' άλωνίζει τό χωράφι πέρα δώθε και μέ τό πελώριο δρεπάνι της νά θερίζει τά στάχυα.

Όσο τήν έβλεπε νά έρχεται κοντήτερα τό μοναχικό στάχυ έλεγε μέσα του.

— Στόν άλλο γύρο θά περάσει από δώ. Στόν άλλο γύρο θά έρθει ή σειρά μου. Έχετε γεια, χωράφια μου και άγριολούλουδα κι άγράμπελες και βατομουριές του φράχτη!

Μά ή μηχανή πέρασε και ξαναπέρασε, μά τό δρεπάνι της ούτε καν άγγιξε τό μοναχικό στάχυ.

— Από δώ! Από δώ! έκανε εκείνο και κουνούσε τό κεφάλι του. Είμαι κι εγώ έδω! Μή μ' άφήνετε!

Ούτε και πού άκουσε κανένas τίς φωνές του. Άλλά και νά τίς άκουγαν ήταν τόσο στήν άκρη και τόσο

μπλεγμένο μέ τ' άγριοχόρτατα του φράχτη, πού κανένας δέν τό πρόσεξε. Έτσι ή μηχανή ξεμάκρυνε, τά δεμάτια φορτώθηκαν στό καμión, οι άνθρωποι μάζεψαν τά πράγματά τους κι άλλοι άνέβηκαν στίς μηχανές και φύγανε, άλλοι τράβηξαν μέ τά πόδια. Ός τό μεσημέρι τό χωράφι είχε μείνει άδειο και μόνο τό ξεχασμένο στάχυ στεκόταν ολόρθο στήν άκρη του φράχτη, κουνούσε τό κεφαλάκι του κι έκλαιγε πικρά.

— Καλέ τί κάνεις έτσι; του είπε μία σιταρήθρα, πού είχε κατέβει στό χωράφι μ' ένα σμάρι άλλες γιά νά τσιμπήσουν τά πεσμένα στάρια. Αντί νά χαιρέσαι πού τή γλίτωσες, έσύ άπελπίζεσαι!

— Είναι νά μήν άπελπιζομαι; έκανε τό στάχυ. Τ' άλλα θά βρίσκονται τώρα όλα μαζί. Θα γυρίσουν τόν κόσμο, θά ίδουν τίς πολιτείες μέ τούς κήπους, τά λουλούδια, τά μεγάλα δέντρα!

— Ποιός σου τά είπε όλα τούτα δώ τά κουραφέξαλα; έκανε σιταρήθρα.

— Νά, ένα χελιδόνι, πού κατέθηκε μία μέρα νά πιεί νερό από τ' αύλακι μου μιλούσε γιά τίς μεγάλες πολιτείες πού είχε δει και γιά ψηλά βουνά και γιά τό μεγάλο νερό πού είχε περάσει και γιά τά θάματα πού γνώρισε!

— Κακομοίρη μου, κακομοίρη μου! κούνησε τό κεφάλι της ή σιταρήθρα, όλα τούτα δέν είναι γιά μάς και άκόμη λιγότερο γιά σένα. Όλα τά δεμάτια τά στάχυα πού φύγανε από δώ, τράβηξαν ίσια γιά το άλώνι κι από κει τόν σανό θά τόν ρίξουν νά ταΐσουν τ' άλογα και τά γελάδια και τό στάρι θά πάει στό μύλο, πού τόν βλεπεις δά και σύ εκεί μακριά και θά τ' άλέσουν και θά γίνει άλεύρι κι αυτό θά ήταν τό τέλος σου.

Ήσουν τυχερό, κακομοίρη μου, πού σέ ξεχάσανε και θά ζήσεις και θά χαρείς τόν ήλιο και τήν πρασινάδα και τίς πεταλούδες και τά πουλιά.

Κι ή σιταρήθρα πέταξε σφυρίζοντας κι άφησε τό στάχυ πολύ συλλογισμένο.

Κι άλήθεια, πέρασε ό Θεριστής κι ό 'Αλωνάρης κ' ήρθε ό Αύγουστος και τό ξεχασμένο στάχυ στεκόταν πάντα εκεί, φουντωτό κι ολόρθο και χαιρόταν τήν πυρωμένη λιακάδα του μεσημεριού και τίς φεγγαρόλουστες βραδύες, μέ τό δροσερό άεράκι.

— Έ, πώς τά περνάς; τό ρώτησε μία μέρα ή σιταρήθρα πού πέταξε κοντά του.

— Καλά, καλά, είπε τό στάχυ, μόνο πού νιώθω πολύ βαρύ τό κεφάλι μου.

— Έ, κάποια μέρα θά έλαφρύνει, και τότε θά μου κάνεις τό τραπέζι! κελάιδησε ή σιταρήθρα και πέταξε βιαστική.

Δίκιο είχε ή σιταρήθρα, γιατί σέ λίγο άρχισαν τά πρωτοβρόχια και μέ τήν πρώτη δυνατή βροχή έσκαν οι σπόροι του σιταριού και τά σπειριά του έπεσαν στή γή και σκόρπισαν ένα γύρο.

— Μή μου τά φας όλα! φώναξε τό στάχυ στήν σιταρήθρα πού είχε έρθει και τά τσιμπολογούσε μέ τήν ψυχή της.

— Ένοια σου και θά μείνουν αρκετά γιά νά φυτρώσουν! έκανε ή σιταρήθρα και σκάλισε τό χώμα γιά νά βγάλει ένα σταράκι.

Τό στάχυ είχε άπομείνει πιά ένα ξερό κοτσάνι, μέ μία φουντίτσα φύλλα γύρω από τή ρίζα του. Μά ή

(Συνέχεια στή σελ. 32)

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΣΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΜΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

“Όπως είναι πολύ φυσικό έχετε καταλάβει και από τόν τίτλο μου, αλλά και από τό περιεχόμενό μου, πώς είμαι «παιδικό» περιοδικό, τό περιοδικό της νεότητος, τό «δικό» σας περιοδικό.

Γι' αυτό και ή ικανοποίησή μου, όταν επικοινωνώ μαζί σας, μέ κάθε τρόπο είναι πολύ μεγάλη.

Σκοπός μου δέν είναι, νά σās προσφέρω μόνο εγώ κείμενα και αναγνώσματα κατάλληλα γιά τήν ηλικία σας και γιά τή ψυχδιανοητική σας ανάπτυξη, αλλά και νά φιλοξενώ στίς σελίδες μου δικές σας, κάθε είδους συνεργασίες.

Υπάρχουν πολλοί βέβαια από τούς φίλους μας μαθητές και Έρυθροσταυρίτες πού μās στέλνουν συνεργασίες τους, γιά νά δημοσιευθούν σ' αυτή τή σελίδα.

Η προθυμία τους αυτή μās συγκινεί ιδιαίτερα, γιατί φανερώνει τήν αγάπη τους στό περιοδικό μας και τήν αφοσίωσή τους στά ιδανικά του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού Νεότητος.

Μέ τήν ώραία αυτή εύκαιρία, πού επικοινωνώ μαζί σας κρίνω σκόπιμο νά σās δώσω μερικές οδηγίες γιά τόν τρόπο πού θά γράφετε και θά στέλλετε τίς συνεργασίες σας, στή Διεύθυνσή μου.

Πρώτ' απ' όλα, κάθε συνεργασία πρέπει νά είναι γραμμένη σέ ολόκληρη κόλλα χαρτί καθαρό, και καθαρά μέ στυλό και όχι μέ μολύβι και μόνο από τή μιá πλευρά του χαρτιού μέ γράμματα καθαρά και ευανάγνωστα.

Δέν είναι καθόλου ώραίο πράγμα νά βλέπει κανείς κακογραφίες και άσχημοκομμένα κομμάτια από χαρτιά, γιατί σχηματίζεται κακή έντύπωση γι' αυτόν πού τά γράφει και πού τά στέλλει.

Οί συνεργασίες, όπως καταλαβαίνετε, δέν είναι μόνο κείμενα, λογοτεχνικά ή άλλα (πεζά - ποιήματα) μά και σταυρόλεξα, αινίγματα, μαγικές εικόνες, άπρόοπτα, εύθυμοι διάλογοι και

Σκέψεις και συναισθήματα μέ τήν εύκαιρία του έορτασμού του 1985 σά Διεθνές έτος Νεότητος.

Γιορτάζουμε φέτος τό Έτος της Νεότη-
τας. Η σκέψη κι ή βούληση της ανθρώπι-
τητας ολόκληρης, όπως έκφράζονται μέσα από τή Γενική Συνέλευση των Ένωμένων Έθνών, στράφηκαν πρós τούς νέους κάθε τόπου, του κόσμου ολόκληρου. Όρισαν τή χρονιά τούτη σάν έτος προβληματισμού κι αγώνα γιά τά προβλήματα των νέων και - γιατί όχι, - σάν άπαρχή νέων αγώνων όπου οι νέοι θά πρωτοστατούν. Σάν ξεκίνημα μιās νέας περιόδου όπου τό Έτος δέ θά γιορτάζεται μόνο μιá φορά αλλά κάθε χρόνο.

Κι έκφράζει ή απόφαση αυτή, άναμφισβή-
τητα, τήν έμπιστοσύνη πού ό κόσμος μας δείχνει στους νέους. Δείχνει πώς έχει ωριμάσει πιά στή σκέψη των Μεγάλων πού κυβερνούν τόν κόσμο τούτο: ή ιδέα πώς οι νέοι είν' άρκετά ώριμοι ν' αναλάβουν μέ υπευθυνότητα τά προβλήματα πού άπασχο-
λούν τήν κοινωνία μας. Έκφράζει όμως και τήν αγωνία του σύγχρονου ανθρώπου γιά τό

άλλα είδη πού μέ δύο λέξεις ονομάζονται «πνευματικές άσκή-
σεις». Πρέπει έδώ νά τονίσω πώς τά σταυρόλεξα δέν πρέπει νά είναι πάρα πολύ μεγάλα, γιατί δημοσιεύονται δύσκολα. Το πολύ-πολύ νά έχουν διαστάσεις 5x5 εκατοστά ή αν είναι μεγάλα οι διαστάσεις τους νά είναι 10 1/2 x 10 1/2 εκ.

Σκόπιμο κρίνω νά προσθέσω έδώ στους μικρούς συνεργάτες μας ότι πρέπει νά προσέχουν ιδιαίτερα τήν ορθογραφία των λέξεων, γιατί αλλιώς ούτε νά δημοσιευθούν μπορούν τά σταυρόλεξα, ούτε και νά λυθούν. Ένας συνεργάτης μας π.χ. έστειλε σταυρόλεξο στό όποιο έγραφε: «άγριο δέντρο». Έννοού-
σε τήν «όξύα», αλλά εκείνος τήν είχε γράψει άναρθόγραφα: «όξεία».

Τά ίδια θά είχαμε νά παρατηρήσουμε και γιά τίς σκάλες, τούς ρόμβους, τά τρίγωνα, τίς άκροστιχίδες και άλλα.

Είναι βασικό κάθε είδους συνεργασίας ή πνευματικής άσκήσε-
ως καθώς και οι έπιστολές, νά γράφονται σέ ξεχωριστό χαρτί.

Κάθε πνευματική άσκηση πρέπει άπαραίτητα νά συνοδεύεται από τή λύση της σέ ξεχωριστό χαρτί, αλλά καρφιστωμένο πάνω στό χαρτί της άσκήσεως.

Τελικά, πρέπει νά σās θυμίσω, φίλοι μου, και νά σās παρακαλέσω νά φροντίζετε, ώστε οποιαδήποτε συνεργασία σας νά είναι άποκλειστικά δική σας, «πρωτότυπη» όπως λέμε, γιατί (συμβαίνει δυστυχώς και αυτό) μερικοί αντιγράφουν από άλλα περιοδικά και μās παρουσιάζουν σάν δικά τους, ξένα δημοσιεύ-
ματα. Καταλαβαίνετε αν αυτό τιμά αυτούς τούς συνεργάτες μας.

Νά μή σās κουράζω μέ περισσότερα αυτή τή φορά. Έισως άργότερα θά χρειασθεί νά ξανασηζητήσουμε.

Πρός τό παρόν σās χαιρετώ και περιμένο συνεργασίες σας. Μέ τήν αγάπη μου
ό Ε.Ε.Σ.Ν.

μέλλον. Τήν άπογοήτευση του ανθρώπου

πού βλέποντας τίς προσπάθειες γιά τήν επίλυση των όλοένα κι αυξανόμενων προ-
βλημάτων του νά ναι μάταιες στρέφεται προβληματισμένος στή σύγχρονη νεολαία πού θά πάρει τή σκυτάλη του αγώνα του.

Γιορτάζουμε τό έτος της νεότητος σέ μιá εποχή πού ό εφιάλτης του πυρηνικού πολέμου άπειλει σά δαμόκλειος σπάθη ν' άφανίσει ό,τι πιό ώραίο κατόρθωσε ή ανθρώπινη προσπάθεια νά δημιουργήσει μέχρι ση-
μερα. Σέ μιá εποχή πού ό νοός του ανθρώπου φτάνει στόν παραλογισμό μπρο-
στά στή φρενίτιδα των έξοπλισμών - τή στιγμή πού εκατομμύρια παιδιά ύποσιτίζον-
ται, εκατομμύρια άθώες παιδικές ψυχές πέφτουν θύματα της πιό μεγάλης ανθρώπι-
νης άδικίας.

Γιορτάζουμε, τέλος, τό έτος της νεότη-
τας σέ μιá εποχή πού, παρά τό πλήθος των συσσωρευμένων στίς σύγχρονες μεγαλου-
πόλεις ανθρώπων, οι «Άνθρωποι» σπανί-
ζουν. Σέ μιá εποχή πού, έναγώνια φθάνει στά χείλη του ανθρώπου ή κραυγή του Διογένη «Άνθρωπο ζητώ».

Όταν ή αυτόματοποίηση, ή συσώρευση των ανθρώπων σ' άστικά κέντρα, ό έντο-
νος ρυθμός ζωής έχουν φέρει τήν ανθρώπι-
νη άλλοτρίωση στό πιό τραγικό σημείο γιά τό μέλλον του ανθρώπου σάν κοινωνικό όν,

όταν «ή κόλαση είν' οι άλλοι», οι νέοι μέ τήν κοινωνικότητά τους είναι πράγματα ή λύση.

Όταν ή κοινωνική άδικία κι ό παραλογι-
σμός του πολέμου άπειλούν τή μισή ανθρω-
πότητα σέ άφανισμό απ' τήν πείνα και τήν άλλη μισή απ' τόν πόλεμο, οι νέοι μέ τήν αγάπη τους γιά τήν κοινωνική δικαιοσύνη, τήν άποστροφή τους πρós κάθε μορφής καταπίεση, μπορούν ν' άποτελέσουν ελπι-
δοφόρο ξεκίνημα γιά έναν κόσμο όπου οι Άνθρωποι θά επικρατούν.

«Οι νέοι» έγραφε ό Αδ. Κοραής «είναι τ' άνηθ της φυλής» κι είναι πράγματι τό πιό ώραίο κομμάτι της κοινωνίας μας. Δέ φτάνει όμως νά παραμείνουν άνηθ καλλωπιστικά. Πρέπει νά δέσουν καρπούς ώφέλιμους γιά τό μέλλον της κοινωνίας ολόκληρης.

Η ανθρωπότητα έναποθέτει τό μέλλον της σά νεανικά χέρια. Οι νέοι άς πάρουν τή σκυτάλη του αγώνα.

Άς μήν προφασίζόμαστε τήν άπειρία. Δίπλα, πολύτιμοι συμπαρασάτες στέκονται οι μεγαλύτεροι. Έχουμε τήν έμπειρία του ανθρώπου πού γιγάντωσε τόν κόσμο του, έφτασε ως τ' άστρα και κατέγραψε κάθε λεπτομέρεια τους, δέν μπόρεσε όμως νά

χαρτογραφήσει τήν ίδια του τήν ψυχή.

Έχουμε μπροστά μας τά τραγικά άποτελέ-
σματα του μεγαλύτερου λάθους του σύγ-
χρονου ανθρώπου, της άπόρριψης των δεδομένων ήθικων αξιών, της άπομάκρυν-
σης απ' τά αιώνια ιδανικά της Πίστης, της Αγάπης, της Έλευθερίας, της Πατρίδας, της Δικαιοσύνης, σ' όνομα του έκμοντερ-
νισμού και της έναρμόνισης μέ τό πνεύμα της εποχής.

Είναι πράγματι ώραίο νά ναι κανείς νέος και νά ζεί μέ ιδανικά. Γιατί ή άπουσία ιδανικών οδηγεί στήν άπαισιοδοξία, ή άπαισι-
οδοξία στήν αδράνεια, ή αδράνεια στό μαρασμό κι ό μαρασμός μόνο γνώρισμα των γηρατειών μπορεί νά ναι.

Εμείς οι νέοι, άς όπλιστούμε μέ τά ιδανικά αυτά κι άς προχωρήσουμε στό Μεγάλο Άγώνα. Γιατί ό άγώνας είναι δύσκολος και μακρύς κι επικίνδυνος συνά-
μα.

Γιά νά γυρίσει ό ήλιος θέλει δουλειά πολλή» προειδοποιεί ό ποιητής. Όμως κι εμείς ξέρουμε πώς έφτασε ή ώρα νά γυρίσει ό περιπλανώμενος Όδυσσεάς στήν

Μπροστά στό «ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΤΟΣ ΝΕΟ- ΤΗΤΟΣ»

Νιάτα! όμορφη λέξη. Μιά γλυκύτητα και μιá εύφορία πλημμυρίζει τήν ψυχή.

Εικόνες άνοιξης, δροσιάς, αναγέννησης συντροφεύουν τή λέξη τούτη. Τά νιόβγαλα βλαστήρια μιās χώρας, οι αύριανοί πολίτες, οι αύριανοί ύποστηρικτές της.

Ο Όμηρος Μπεκές έγραψε σέ κάποιο ποιήμα του: «Τό διάβα σας μου ξεγελάει τό νού, κι απ' τά κορμιά σας μούρχειται τά μαρμαροχυμένα, κυματιστά κι ολόδροσο τ' άγέρι του βουνού». Οι νέοι μέ τά προβλήμα-
τα, τίς άμφιβολίες, άλλα και τά υψηλά ιδανικά τους. Άνθρωποι ένθουσιώδεις, γε-
μάτοι από αγάπη γιά ζωή, δράση κι αφοσίω-
ση σ' αυτά πού πιστεύουν.

Οι νέοι, οι νέοι κάθε χώρας άποτελούν σίγουρα τό μέλλον της. Δέν είναι όμως αυτοί, πού μόνοι τους θ' άναπτυχθούν και θά σμιλεύσουν τόν χαρακτήρα τους σ' άτομο ώριμο, ήθικό, μ' αξίες και σωστές άρχέςΧρειάζονται συμπαράσταση, κατανόη-
ση, βοήθεια. Είναι έγκλημα, ή οικογένεια, οι κοινωνικές άρχές και τό συγγενικό περιβάλ-
λον του νέου νά μήν τόν κατανοήσει, νά μήν του σταθεί στίς δύσκολες καμπές της ζωής του.

Ο νέος σ'ά πρώτα βήματα χρειάζεται νοηθεσία, χαλινάγωση κάποιων έμφυτων όρμών του, διάλογο και συμπάθεια σ'ά προβλήματα του. Πρέπει νά τούς προτεί-
νουν λύσεις σύμφωνες μέ τις έφέσεις της ψυχής τους. Όμως εύθύνες έπωμίζονται και οι νέοι γιά τήν άγωνή τους. Και οι ίδιοι πρέπει νά σφυρηλατήσουν τό χαρακτήρα τους. Πρέπει νά θέσουν υψηλά ιδανικά και στόχους, πού σάν οδηγητικά άστέρια θά χαλυβδώνουν τήν προσπάθεια μέ ύπομονή,

ήθάκη του. Κι ήθάκη είν' ό έαυτός μας, κι έπιστροφή ό εξάνθρωπισμός μας. «Πλούσι-
οι τώρα σέ πείρα και γνώσεις» νά κατανοή-
σουμε τή μεγάλη αλήθεια: Ψυχή του πολιτι-
σμού είν' ό πολιτισμός της ψυχής.

Νά όπλιστούμε μέ τό πνεύμα του άσκητή και ν' αρχίσουμε μέ τό δικό μας παράδειγμα τή δημιουργία της κοινωνίας των όνείρων μας. Νά ρθουμε όχι σά χαλαστές αλλά σά χτίστες, πρώτα του δικού μας έσωτερικού κόσμου.

Νά χαλυβδώσουμε ψυχές ικανές νά πούν όχι σέ κάθε λογής παραχωρήσεις κι επανα-
λήψεις των ίδιων λαθών. Όχι στόν τυφλό φανατισμό πού κόμματα, πολιτική, συμφέ-
ροντα, καλλιεργούν, στήν ύποχώρηση σέ σύγχρονες σειρήνες, στόν παχυλό εύδαιμο-
νισμό, τόν τρόπο ζωής της καταναλωτικής κοινωνίας.

Ο έορτασμός του 1985 σάν Διεθνές Έτος της Νεότητος βαρύνει τόν κόσμο μας μέ μιá ύποχρέωση: Νά έξασφαλίσει τό δικαίωμα της ζωής, της υγείας, της μόρφω-
σης, της δημιουργικής έργασίας σ' όλα τά παιδιά και τούς νέους του κόσμου. Τό

έπιμονή, αίσιοδοξία και δημιουργικό πνεύμα γιά τελική κατάκτησή τους. Ν' άποκρυστα-
λώσουν άπόψεις γύρω από θέματα, θρη-
σκευτικά, πολιτικά, κοινωνικά. Ν' άποσαφ-
νίσουν προβλήματα και βασανιστικά έρωτη-
ματικά. Πρέπει νά καταξιωθούν προοδευτι-
κά σάν άτομα και ν' άποκτήσουν ιδεολογικό και έπαγγελματικό προσανατολισμό. Η κα-
τανόηση των διαστάσεων της σύγχρονης αυτής κόλασης, σίγουρα θά τούς άπέτρεπε από πολυποικίλα προβλήματα. Η σύγχρονη πραγματικότητα, τό άγχος, ή συμβατική καθημερινότητα, ό στροβιλισμός αξιών και ήθών, τά τεράστια σέ διαστάσεις κοινωνικά προβλήματα, έχουν παγιδεύσει τό νέο σ' ένα άποτρόπαιο λαβύρινθο, πού άγωνίζεται άπεγνωσμένα νά ξεφύγει. Μέ τήν πεποίθη-
ση ότι είναι ό αύριανός πολίτης αισθάνεται τους άδύνατους ώμους του νά βαρύνουν άνούφορα από τήν καταπιεστική αυτή σύγχρονη κοινωνία. Πρέπει ν' άναπτυχθεί ή κρίση και ό προβληματισμός τους ώστε νά μάθουν ν' αντιμετωπίζουν τις δύσκολες καταστάσεις μέ σύνεση και πρωτοβουλία. Όλοσχερή άποχή πρέπει νά τηρούν απέ-
ναντι στή βία, στήν άνηθικότητα, σ'ά ναρκω-
τικά και σέ κάθε είδους διαστροφές. Ο νέος όπλισμένος μέ δυναμισμό, άποφαι-
στικότητα, πρωτοβουλία, πίστη στό Θεό και στόν έαυτό του και μέ συμπάρασταση από τό περιβάλλον του, μπορεί νά δραστηριοποι-
ηθεί και νά νιώσει τή χαρά της δημιουργίας και της όμορφης νίκης. Η πολιτεία τέλος, είναι κι αυτή συμβοηθός στήν ανάπτυξη της προσωπικότητας των νέων. Η μόρφωση πού πρέπει νά προσφέρει πρέπει νά ναι ιδανική. Μέ τίς γνώσεις ό νέος διευρύνει τούς πνευματικούς όρίζοντές του, συντελεί στήν ένίσχυση των πνευματικών και ήθικων δυνατοτήτων του και κάποια στιγμή άνα-

ύποσιτιζόμενο Άφρικανόπουλο περιμένει μέ τά εξαντλημένα ματάκια του όρθάνοιχτα νά δει τά ψηφίσματα και τίς διακηρύξεις γιά τά δικαιώματά του νά γίνονται πράξη. Περι-
μένει τόν «πολιτισμένο» άνθρωπο νά τό θυμηθεί έμπρακτα. Περιμένει κι έμάς τούς νέους νά χρησιμοποιήσουμε τις άνέσεις πού οι σύγχρονες εύρωπαϊκές κοινωνίες μās παρέχουν γιά τήν έπούλωση των πλη-
γών πού ή άδικία έχει έπιφέρει στόν πλανήτη μας γιά τό θεμέλιωμα μιās αύρια-
νής κοινωνίας αγάπης.

Η άνακήρυξη της χρονιάς τούτης σάν Έτος της Νεότητος δίνει τό έναυσμα γιά καινούριους άγώνες, γιά μιá πρόταση ζωής από τούς νέους του κόσμου, γιά τήν ειρήνη και τόν πολιτισμό. Γιά μιá καλύτερη ποιότη-
τά ζωής.

Θ' άναποκριθούμε στό προσκλητήριο:

Πασχάλης Μπουχώρης
Μαθητής Β4 1ου Λυκείου
Καλλιθέας

πύσσεται σέ πνευματική όντότητα.

Η είδηση του έορτασμού του 1985 ως έτους νεότητος μās χάρποιήσε όλους. Ιδιαίτερα όμως έμάς τούς νέους. Οι προ-
βολείς της γιορτής πέφτουν πάνω μας. Ιδιαίτερη τιμή και ένθουσιασμό αισθανόμα-
στε. Είμαστε τά τιμώμενα πρόσωπα της χρονιάς. Η παγκόσμια αναγνώριση του παιδιού και γενικότερα του νέου είναι κάτι τό ξεχωριστό. Δέν έέρω, μά τό δικό μου μυαλό στέκεται όχι σέ μās τούς έτοι ή αλλιώς, οικονομικά ανεξάρτητα νέους, μά σέ κάποια άλλα πλάσματα. Σέ κάποιες άθώες ζωούλες πού παλεύουν σέ καθημε-
ρινό άγώνα μέ τό θάνατο, τήν πείνα και τις άρρώστειες. Είναι κάτι άσθενικοί χτύποι καρδιών πού ακούγονται όμως κι ως έδώ. Δέν λογαριάζουν σύνορα, φυλές και χώρες οι φωνές γιά έπίκληση βοήθειας. Είναι κάτι τρυφερές ύπάρξεις πού ψυχορραγούν χωρίς έλπίδα σωτηρίαςΧώρες, όπως της Αιθιοπίας, πού χιλιάδες μικρά, ξέπνοα, σκελετωμέ-
να παιδάκια, αφήνουν καθημερινά, τήν τε-
λευταία πνοή πάνω στό χόμα της, χρειάζε-
ται βοήθεια.

Αφού γιορτάζουμε εμείς εφέτος, άς δοθεί λίγη περισσότερη βοήθεια και φροντί-
δα ήθική και υλική. Άς σταλούν πιό πολλά χρήματα, πιό πολλά είδη διατροφής. Άς δοθεί λίγο χαμόγελο σ'ά σκελετωμένα αυτά προσώπακια. Εύχη μου είναι τούτο τό έορ-
ταστικό έτος νά βοηθήσει κάθε φτωχό κι άνήμπορο παιδάκι. Κάθε άνθρωπο πού έχει ανάγκη.

Κατερίνα Μπακομιχάλη
Μαθήτρια Δευτέρας Τάξης
1ου Λυκείου Καλλιθέας

Αγαπητό Περιοδικό,

Όνομάζομαι Ειρήνη Μαύρου και είμαι 15 χρόνων. Φοιτώ στο Λύκειο. Άμοργου ή καλύτερα Νάξου αφού είμαστε παράρτημα. Είμαι ανανγνώστριά σου από τότε που φοιτούσα στο Δημοτικό Σχολείο. Είλικρινά με διασκεδάζουν τρομερά τα αναγνώσματα σου και θυμάμαι και δυο που μου είχαν κάνει εντύπωση και αγαπούσα πολύ. «Η φουντού και ο Άλέξης» και «Ο Μικρός Λόρδος». Στο Γυμνάσιο (δέν φοιτούσα στην Άμοργό τότε) ή κυκλοφορία σου είχε σταματήσει. (Ίσως γιατί είχες αντικατασταθεί με άλλα περιοδικά). Τώρα, αν και βέβαια δέν είμαι τό παιδί τών 10-12 χρόνων είμαι χαρούμενη γιά τήν επανακυκλοφορία σου. Όχι φυσικά γιά

ΣΥΜΒΟΛΟ ΕΙΡΗΝΗΣ

Στήν Άκρόπολη
τή γαλήνια, ψηλά, τήν ούρανόκορφη,
έλατε όλοι
Μαύροι, Κίτρινοι και Λευκοί.
Νά ύψώσουμε
ένα άσπρο περιστέρι και στό στόμα
νά του βάλουμε,
νά κρατάει κλώνο έλιάς άπ' τής Παλλάδας
τό ιερό δέντρο.
Έλατε όλοι

μέ τό χέρι του Φειδία νά χαράξουμε
έξι γράμματα,
χρυσωμένα μέ το φώς τής Άττικής.
Και στού ήλιου,
τίς πυρόξανθες άκτίνες μιά λέξη
νά κρεμάσουμε,
πού νά λέει, μονάχα ΕΙΡΗΝΗ.
Και ο Φοίβος, άς τήν πάρει μέ τό άρμα του
κι άς τή φέρει
μέσ στα τέσσαρα σημεία του όρίζοντα,
νά τή δούνε
οί μεγάλοι, οί τρανοί και οί δυνατοί.
Κι' όλοι οί άλλοι,
μ' ένα στόμα, νά φωνάξουμε ΕΙΡΗΝΗ.
Έλατε όλοι
μέ τό χέρι του γλυκυτάτου Ίησού,
νά τούς δείξουμε
τήν όρφάνια του πολέμου τήν άθλία,
τά παιδάκια,
πού πεθαίνουν κάθε χρόνο από τήν πείνα.
Κι' όλοι, έμπρός,
ένωμένοι μέ ισότητα κι' αγάπη
νά φωνάξουμε:
«Δέν τά θέλουμε τά όπλα του όλεθρου
Δέν μπορούμε, πλέον, άλλους σκοτωμούς.
Δέν κερδίζεται ή ΕΙΡΗΝΗ μέ πολέμους,
αλλά μ' αγάπη, μέ ισότητα και νου».

Γιάννης Βόκας
δάσκαλος
20ου Δ.Σ.Τρικάλων

τή χαρά που τότε μου πρόσφερε ένα σου παραμύθι, μά γιά τήν υπενθύμιση τής παρουσίας του Έρυθρού Σταυρού. Υπάρχει κάτι, κάποιο που νοιάζονται γιά τόν άνθρωπο και που προστατεύουν τ' ανθρώπινα δικαιώματα. Πού προσπαθούν γιά τά παιδιά του τρίτου κόσμου (πολύ καλό άναγνώσμα «ή προσευχή τών παιδιών» σελ. 32 τεύχος ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 83). Έπειδή όλα αυτά, άποτελούν τά πιστεύω μου θά 'θελα νά ύπάρχει ή συμμετοχή μου σ' αυτά. Βέβαια τώρα οί δυνατότητες μου είναι μικρές. Ίσως στό μέλλον τά όνειρά μου νά υλοποιηθούν: (θά ήθελα νά γίνω καθηγήτρια ή παιδίατρος γιά τά παιδιά του τρίτου κόσμου).

Αγαπητό μου περιοδικό, έλπίζω νά μέ

συγχωρέσεις γιά τήν πολυλογία μου - μιά πρόσθετη σκοτούρα γιά σένα - σπατάλη χρόνου. Θά 'θελα νά διαβάσεις νά διαβάσετε, μάλλον ένα ποιήμα μου και άν νομίζετε νά τό δημοσιεύσετε. Τό θέμα αυτό είναι τό πιο επιθυμητό στόν κόσμο, και τό όνειρο χιλιάδων ανθρώπων: «Όταν θά 'ρθει ή ειρήνη»

Εύχομαι νά δεχτείς τή συνεργασία μου μαζί μέ τήν εκτίμησή και τή φιλία μου ή ανανγνώστρια και φίλη σου
ΕΙΡΗΝΗ ΜΑΥΡΟΥ
Μαθήτρια Λυκείου Άμοργού

«Όταν θά 'ρθει ή ειρήνη, χέρια ψηλά στόν ούρανό θά ύψωθούν
μάτια άπ' αγάπη θά δακρύσουν
Όταν θά 'ρθει ή ειρήνη, τό κύμα θά γελάει μαζί μέ τά χείλη σου
τά πουλιά τραγουδιά θά πλέκουν, στεφάνια τής νίκης τής
Όταν θά 'ρθει ή ειρήνη, ή πλάση όλη θά γενεί χορός μακρύς
κι οί τάφοι πιά θά κλείσουνε ν' άνοίζουν τά λουλούδια...
Όταν θά 'ρθει ή ειρήνη, σ' έναν άπέραντο γκρεμό θά θάψουμε τά πολυθόλα
κι ή ψυχή, άχ αυτή ή ψυχή ή τυρρανισμένη θά γεμίσει χαρά
Όταν θά 'ρθει ή ειρήνη οί άγγελοι στή γή θά κατεβούν
τά χέρια νά μάς πιάσουν, γιά νά θαδίσουμε ένωμένοι στόν ούρανό!
Ειρήνη, καλώς όρισες στίς καρδιές μας, σύντροφος παντοτινή άς μείνεις.
κι έτσι τό θάνατο δέν θά μαντεύω πιά μέσ τά όνειρά μου!

«Κέρδη από τή μελέτη του Εύαγγελίου»
Είναι ώρα μαθήματος τών Θρησκευτικών. Τό βιβλίο μας, μάς δείχνει νά άνοίξουμε τίς Πράξεις τών Αποστόλων (κεφάλαιο Ι στίχοι 1-60). Πρόκειται γιά τό άπόσπασμα τής άπολογίας και του λιθοβολισμού του Στεφάνου.

Μπροστά μου κρατώ τό «βιβλίο των βιβλίων», τήν Καινή Διαθήκη, τό όποιο, πριν λίγο χρόνο, μου πρόσφερε ή Έκκλησία και είχα δώσει μικρή σημασία, γιάτι προτιμούσα ένα τόμο Μίκυ Μάους.

Όταν ο δάσκαλος διάβασε τό κείμενο και μου πρότεινε νά διαβάσω τήν έρμηνεία τών λόγων του Στεφάνου: «Κύριε μή λογαριάσεις σ' αυτούς, αυτή τήν άμαρτία», μέσα μου αισθάνθηκα μιά πλυμμύρα ένθουσιασμού χριστιανικού και συνειδητά έσφιξα στό στήθος μου τό Εύαγγέλιο, περήφανη γιάτι έχω τή μεγάλη τιμή νά φέρω τό όνομα του χριστιανού!

Ως τότε άγνοούσα τήν άξία του ιερού μας βιβλίου γιάτι, μά τήν αλήθεια, στό σπίτι έχουμε πλούσιες βιβλιοθήκες μέ πλήθος βιβλίων, αλλά μάς έλειπε ή Καινή Διαθήκη, πού είναι τό πλουσιότερο, τό τελειότερο, τό αιώνιο σέ άξία και προσφορά βιβλίο, γιάτι περιέχει μέσα τά ύπέροχα λόγια του Κυρίου και τών Αποστόλων, μάς δίνει μόνιμη τροφή πνευματική και μάς άνοίγει λεωφόρους φωτεινός που οδηγούν τόν άνθρωπο στην τελειότητα!

Τά μαθήματα προχώρησαν. Η προσωπικότητα και τό έργο του Παύλου μάς έδωσε τήν εύκαιρία νά περιεργαζόμαστε και νά

μελετάμε τό ιερό βιβλίο απολαμβάνοντας τά εύωδιαστά άνθη από το άνεξάντλητο περιεχόμενο του! Η ζωή του Κυρίου, ή διδασκαλία του, τό άτίμητο έργο του τό διαβάζουμε τώρα από τήν πηγή και όταν κατά τύχη άνοίξουμε όποιαδήποτε σελίδα θά βρούμε κάποιο κομμάτι θησαυρού άτίμητης άξίας!

Πόσο όμορφα θά ήταν άν όλοι οί άνθρωποι διαβάζαμε μόνο λίγα λεπτά τήν ήμέρα κάποιο τμήμα του Εύαγγελίου! Τότε ή αγάπη θά έρθει νά κατοικήσει σέ όλες τίς καρδιές, γιάτι τό «Αγαπάτε άλλήλους», του Κυρίου είναι τό μεγαλύτερο μήνυμα στό ανθρώπινο γένος!

Θυμήθηκα τώρα τά λόγια του Παύλου που είπε πεθαίνοντας μαρτυρικά:

«Πολέμησα ένα καλό άγώνα. Διατήρησα τήν πίστη. Τώρα περιμένω τό στεφάνι τής δικαιοσύνης, πού ο Κύριος θά τό δώσει σέ όλους όσους τό ζητήσουν μέ τό έργο τους».

Ποιός άλλος πιστός σέ κάποια ιδέα, κάποια αντίληψη, έχει τόση δύναμη όση προσφέρει τό Εύαγγέλιο, τό όποιο θαράκίζει τόν άνθρωπο μέ άνίκητα όπλα, ύπομνης, θάρρους, αγωνιστικότητα, άνεξικακίας;

Μακάρι τό ιερό κείμενο τών Γραφών νά γίνει κτήμα όλου του κόσμου, γιάτι αυτό θά σημάνει τήν επικράτηση τής γνήσιας πανανθρώπινης χαράς!

Κατερίνα Παπασπύρου
Μαθήτρια Ε/2 84ο Δ. Σχολείου Άθηνών

Μή φοβηθείς

Μές τό μαύρο σκοτάδι τής νύχτας,
μές τή μαύρη τήν καταχνιά,
μή φοβηθείς, μή φοβηθείς
φεγγάρι θά βγει νά φωτιστείς.

Μές τό δάσος μπόρα άν πιάσει,
και μόνος εκεί βρεθείς,
μή φοβηθείς μή φοβηθείς
σπηλιά θά βρεις νά φυλαχτείς.

Όταν άμαρτίες πολλές έχεις κάνει,
και μετάνοια θέλεις νά βρείς,
μή φοβηθείς, μή φοβηθείς,
στήν εκκλησιά θά λυτρωθείς.

Μή φοβηθείς, μή φοβηθείς
φεγγάρι θά βγει νά φωτιστείς
σπηλιά θά βρείς νά φυλαχτείς
στήν εκκλησιά θά λυτρωθείς
ύπάρχει ο Θεός μή φοβηθείς.

Μαίρη Αντ. Βογιατζή Μαθήτρια
Δ! Δημοτικού Κοκκάρι Σάμου.

Αφιερωμένο στά παιδιά τής Αιθιοπίας

Πόσο όδυνηρό είναι
νά πεινάς
μά ούτε και ρούχα
νά φοράς!

Μπορείς νά όνειρεύεσαι,
νά κοιτάς
μπορείς μόνο νά σκέφτεσαι
όχι νά ζητάς.

Καμμένα παιδιά τής Αιθιοπίας
Καμμένα, φτωχά,
πόσα δέν σάς λείπουν,
δεν ζείτε άνθρωπινά!

Ζείτε σ' ένα κόσμο
άλλιώτικο πολύ
οί χαρές τής ζωής σπανίζουν
Ζείτε σέ μιά εποχή τόσο κακή!

Είναι τόσο λυπηρό
νά ζείτε περιφρονημένα
πεινασμένα παιδιά
τής γής δυστυχισμένα!

Όλγα Άργηρου
Μαθήτρια Δημοτ. Σχολείου
Σύβρου Λευκάδας

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Δυόροφο Λεωφορείο

Δύο χωρικοί μπήκαν στό δυόροφο λεωφορείο Άθηνών - Πειραιώς. Ό ένας κάθησε κάτω, ενώ ο άλλος άνέβηκε επάνω, αλλά σέ λίγο κατεβαίνει.

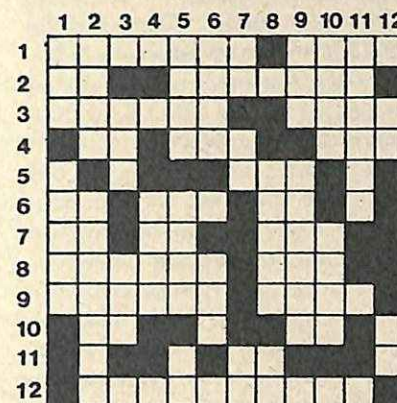
- Γιατί κατέβηκες όρέ; τόν ρωτάει ο συγχωριανός του.

- Τι νά σου πώ, πατριώτη, φοβήθηκα αυτού άπάνου, γιάτι δέν έχει όδηγό.

Κωνσταντίνος Βασιλάκος
Μαθητής ΣΤ' Τάξης
33ου Δημοτικού Σχολείου Πειραιά

πνευματικά παιχνίδια

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Πρωτεύουσα του πρώην Ν. Βιεννάμ - Ζητώ.
2. Άρθρο (πληθ). - Δέν ξεσκεπάζεται γιάτι είναι ξεσκέπαστη.
3. Προστατεύει τά δόντια - Ποιήματα.
4. Υποθετικός σύνδεσμος - Υποτακτική του είμι (γ' πληθ.) - Συμπερασματικός σύνδεσμος.
5. ... Άνατολή.
6. Άρθρο πληθ. αριθμού (άντιστρ.) - Άναφορική άντωνυμία - 270 (άντί-στρ.).
7. Πρώτη συλλαβή οικιακού πτηνού - Γραφή του Ρ - Δαδί.
8. Κανονικός - Γιά να.
9. Όπλο τών Μακεδόνων - Γυναικείο όνομα.
10. Άρθρο (πληθ) - 71 (άντίστρ.).
11. Ειδικός σύνδεσμος.
12. Σαράντα χρόνων.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Σώστε τίς ψυχές μας - Σπίτι.
2. Κυκλοφορεί μέσα μας - Τυφλός.
3. Πρόθεση - Συμπερασματικός σύνδεσμος.
4. Αεροδρόμιο τής Γαλλίας.
5. Τοπικό επίρρημα - Άβλαβής - Θεός τών Αιγυπτίων.
6. Ολόκληρος - Τύπος προσωπικής άντωνυμίας β' πρόσ.
7. Μισό νησί - Άνθη - Άρθρο (δοτ. άντίστρ.).
8. Μ' αυτά περπατάμε - 201.
9. Άνώτερος τών ανθρώπων (δοτική) - «... έν τοίς ύψίστοις».
10. Αόριστος του βλέπω - Τροφή τών ζώων (αίτ.).
11. Πατέρας του Όδυσσέα (αίτ.).
12. «Τά... έκ τών σών» - Άρνητικό μόριο.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ

Τά άρχικά τών λέξεων σχηματίζουν τό όνομα μονής τής Κρήτης:

- 1) - - - - -
- 2) - - - - -
- 3) - - - - -
- 4) - - - - -
- 5) - - - - -
- 6) - - - - -

- 1) Τό μικρό πρόβατο
- 2) Λέγεται άλλιώς τό τριαντάφυλλο
- 3) Μεγάλο νησί τής Έφταήσου
- 4) Υπάρχει στά καΐκια και σέ 'μεγάλα πλεούμενα
- 5) Κράτος τής Εύρώπης
- 6) Εκεί ρίχτηκε ή πρώτη άτομική βόμπα.
ΒΑΡΒΑΡΑ ΤΣΙΑΡΟΥ - ΕΛΕΝΗ ΔΟΥΛΟΥ
Μαθήτριες Δημοτικού Σχολείου
Θεριακείου Ιωαννίνων

Τά άρχικά τών παρακάτω λέξεων σχηματίζουν τό όνομα άντικείμενου που χρησιμοποιούμε στό σχολείο.

- 1) - - - - -
- 2) - - - - -
- 3) - - - - -
- 4) - - - - -
- 5) - - - - -
- 6) - - - - -

- 1) Είναι πρωτεύουσα του νομού Μαγνησίας
- 2) Μάρκα σοκολάτας
- 3) Λέγεται άλλιώς τό όρος
- 4) Άγριο θηρίο τής ζούγκλας
- 5) Γιορτάζεται στίς 7 Ιανουαρίου
- 6) Ποδοσφαιρική όμάδα Πειραιώς

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΙΩΑΝ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

Μαθήτρια Ε' Δημοτικού
Β' Δημοτικό Σχολ. Γαστούνης

Τά άρχικά σχηματίζουν ένα μυθολογικό ήρωα:

- 1) - - - - -
- 2) - - - - -
- 3) - - - - -
- 4) - - - - -
- 5) - - - - -
- 6) - - - - -
- 7) - - - - -

1. Αρχαίος Έλληνας ιστορικός συγγραφέας
2. Μέσο μαζικής έννημέρωσης
3. Μήνας του χρόνου
4. Μ' αυτό άνοίγουν όλες 'οί πόρτες
5. Μέσο φωτισμού
6. Θεά του Όλύμπου
7. Νησί του Αιγαίου Πελάγους.

ΒΑΣΩ ΤΣΑΝΤΗΛΑ

Μαθήτρια Β' Γυμνασίου Ματαράγκας

Οί λύσεις τών πνευματικών άσκήσεων στό επόμενο τεύχος.

Έτσι,μπορεί να εξηγηθεί και τό πώς ό Αύγουστος κάνει καμιά φορά ένα κρύο πού μās αναγκάζει νά λέμε: 'Από Μάρτη καλοκαίρι/ κι από Αυγουστό χειμώνας! - τό τραβάει τό αίμα τους, θλέπεις.

Στό μεταξύ, όλα τ' άδελφια του Φλεβάρη, έπειδή έχουνε τύψεις γιά τήν άδικη μοιρασιά τών ήμερών, κάνουν αίματηρές οικονομίες - λεπτό μέ λεπτό, ώρα με ώρα - και κάθε τέσσερα χρόνια εξοικονομούν μιά μέρα και του τήν κάνουν μποναμά, σάν ψυχικό...

Τί ποσόν όμως αντιπροσωπεύουν αυτές οι πεντακόσιες τόσες μέρες πού χει πάρει ως τώρα, μπροστά στις τετραπλάσιες πού του χουνε κλέψει;

Παρ' όλα αυτά, έχει και τις καλές του μέρες ό Φλεβάρης, κι ό λαός τ' αναγνωρίζει. Είναι ό μήνας πού μās χαρίζει τό πρώτο χαμόγελο της φύσης, πού ανασταίνεται από τήν νάρκη του χειμώνα μέ τό άνθισμα της νυφούλας άμυγδαλιάς: ό Φλεβάρης κι άν φλεβίζει, / του καλοκαιριού μυρίζει

Οί γεωργόι, μετά τήν άναγκαστική ξεκουρασιά του χειμώνα, ξαναρχίζουνε νά σκάβουν και νά λιπαίνουν τους κήπους των και τα χωράφια τους, νά κλαδεύουν τά παλιά και νά φυτεύουν τά καινούργια κλήματα και όπωροφόρα δέντρα: Φύτευε έλιά Φλεβάρη/ κι άποφύτευε τό Μάρτη.

Φυτεύουν ακόμα τά πρώτα κηπευτικά (πατάτες, κουκκιά και λοιπά), και σπέρνουνε τόν «τριμηνίτη» ή «τριμήνι» (σιτάρι πού θά τό θερίσουν σέ τρεις μήνες).

Πιστεύουνε μάλιστα πώς όλες τις γεωργικές έργασίες τις προστατεύει ό άγιος Τρύφωνας, πού τόν γιορτάζουμε τήν πρώτη Φεβρουαρίου. Γιαυτό, εκείνη τή μέρα κάνουν άγιασμό και ραντίζουν τους κήπους, στή Θράκη κι άλλου. Αύτός είναι ό λόγος πού παριστάνουν συνήθως τόν άγιο μ' ένα κλαδευτήρι, στις εικόνες του.

Καθώς τό χορτάρι αρχίζει νά φυτρώνει γιά καλά, είναι καιρός ν' αγοράσεις άδύνατα άρνιά, όσο είναι ακόμη φτηνά, γιά νά τά παχύρνεις, ή κόττες, πού βρίσκονται στήν

περίοδο τής πολυτοκίας τους.

Οί μελισσοκόμοι προετοιμάζουν τις κυφές για τή νέα έξόρμηση του μελιού, και οι κυνηγοί τά ντουφέκια τους γιά τό κυνήγι τής σιταρήθρας.

Τή βελτίωση του καιρού πρωτομυρίζονται τ' άγαπημένα ύποζύγια του ανθρώπου, τ' άλογα και τά βόδια: Στίς δεκαπέντε του Φλεβάρη/ *θαρεί τ' άλογο ποδάρι*, γιά νά βγει νά βοσκήσει στό λιβάδι - καθώς λένε στόν 'Αλμυρό της Θεσσαλίας. Τό βόδι όμως, σάν πιά εύαίσθητο, περιμένει άλλες δύο μέρες: *Στίς δεκαφτά του Φλεβαριού /ζεσταίνεται τό νύχι του βοδιού*.

Πολύπαθος και κατασκοφαντημένος, μήνας πού κρύου και της κατσουφιάς, βρίσκει μολαταύτα τόν καιρό νά μās προετοιμάσει γιά τ' άγαθά του Καλοκαιριού, κι έχει τή μεγαλοψυχία νά μās χαρίζει τις πρώτες χαρές κι έλπίδες της 'Ανοιξης μέ το χαμόγελο της πιστής άμυγδαλιάς του...

ήμέρες της Πρωτοχρονιάς, στή Μακεδονία, τή Θράκη, κ.λπ. 'Αλλου, όπως στήν περιοχή του Βόλου, ντύνονται τήν Πρωτομαγιά, και γιαυτό οι μασκαράδες λέγονται *Μήδες* εκεί.

Τά καρναβάλια, μέ τή σημερινή τους μορφή, στίς μεγάλες πόλεις, μās ήρθαν εδώ και πεντακόσια χρόνια από τήν Εύρώπη, και μάλιστα από τήν 'Ιταλία, όπου γιορτάζονταν μέ ιδιαίτερη μεγαλοπρέπεια (στή Ρώμη και Βενετία π.χ.) μέ άρματα, χαρτοπόλεμο και άνθοπόλεμο, χορούς μεταμφιεσμένων, και λοιπά.

Τό περίεργο είναι πώς στήν αρχή ή λέξη 'Αποκριά έσήμαινε τήν άποχή από τό κρέας (όπως και ή συνώνυμή της Καρναβάλι), πού επέβαλλε ή 'Εκκλησία μās από τή Δευτέρα μέχρι της Κυριακής της Κρεωφάγου. Αύτή ή έννοια της στέρησης έχει μείνει στή λέξη *άποκριώνω*, πού σημαίνει σέ πολλά μέρη ότι παύω νά έχω και ν' άπολαμβάνω κάτι εύχάριστο και δυσκολόβρετο σέ όρισμένες εποχές, όπως στή φράση: *άποκριώσαμε πιά τά σύκα*.

Ένα από τά δυσκολοεξηγήτητα έθιμα της 'Αποκριάς είναι και τό τοϊκνωμα του φαγητού, πού συνήθιζομε, γιά τό ...καλό!, νά κάνομε τήν Πέμπτη της Κρεατινής έβδομάδας, της γνωστής γιαυτό ως *Ταικνοπέμπτης*... (λαϊκότερα *Ταικνοπέφτης* ή *Ταικνόπεφτου* (στά Δωδεκάνησα) και *Μουρδουλοπέφτης* (στήν Κεφαλονιά).

καρδούλα του χτυπούσε ακόμα και μπορούσε νά δει όσα γίνονταν γύρω του. Έβλεπε τά φύλλα πού έπεφταν από τά δέντρα και τά ξέσερνε ό άνεμος και τά ριχνε άπάνω στό χωράφι, έβλεπε τά φλογισμένα ήλιοβασιλέματα και τόν ήλιο πού χανόταν πίσω από τά κατακόκκινα σύννεφα, έβλεπε και τά πουλιά πού έφευγαν κοπαδιαστά γιά τά ξένα. Και μιά μέρα ήρθε ό ζευγάς μέ τ' αλέτρι του κι όργωσε τό χωράφι κι έριξε τόν καινούργιο σπόρο.

Τό στάχυ όμως έμεινε εκεί, όλόρθο, ένα στεγνό, γυμνό κοτσάνι. Κι έτσι στεκόταν, ώσπου ήρθαν και τό σκέπασαν τά χιόνια κ' ύστερα από βδομάδες βγήκε ένας ζεστός άνοιτιάτικος ήλιος και μέσα από τή νοτισμένη γή ξεπρόβαλαν γύρω από τό στάχυ πέντε - δέκα πράσινα θλασταράκια και σήκωσαν τό κεφάλι τους και του φώναξαν:

- Γεια σου, μανούλα! Είμαστε μεϊς, τά παιδάκια σου; - Όλα είσατε παιδάκια μου; έκανε μέ λαχτάρα τό ξεχασμένο στάχυ.

- Όλα! όλα! Είμαστε τά σπειριά τό στάρι πού μεγαλώσαμε στήν κορφή σου και μεστώσαμε και πέσαμε στό χώμα και τώρα φυτρώσαμε και βγήκαμε νά χαιρετήσουμε τόν ήλιο και τήν άνοιξη.

- Καλώς ήρθατε, παιδάκια μου, και μέ τό καλό νά μεγαλώσετε! έκανε τό ξεχασμένο στάχυ, κι' έγείρε τό κουρασμένο του κορμί και ξάπλωσε στό χώμα εύτυχισμένο.

΄Η θυσία του κάστορα

(΄Από τή 2η σελίδα)

Έμειναν άπραγοι. ΄Η συζήτηση θά τραβούσε πολύ. Τελικά άποφασίστηκε νά πάη ό Κράπ γιά άναγνώριση, νά δη πόσες μέρες πορείας τους χώριζαν άπ' τό δάσος.

- Αυτό είναι λάθος, συμπέρανε ό Γκρόγκ. Χωρίς νά χάνουμε καιρό, πρέπει ν' άνεβούμε κατά τόν Βοριά. Ό Κράπ όμως έπρεπε νά φύγει γιά τό Νοτιά. Ό Κρίφ τόν συντρόφεψε.

Κανείς πιά δέν ξαναμίλησε γιά άναχώρηση. Τις μέρες πού άκολούθησαν προσμένοντας τήν άπάντηση, οι κάστορες έσκαβαν μέσα στό χιόνι νά βρουν καμιά ρίζα γιά νά χορτάσουν τήν πείνα τους. Έπειτα ή πείνα τους έσπρωξε νά χαλάσουν τις καλύβες τους γιά νά ροκανίσουν κορμούς πού είχαν άλλοτε χρησιμοποιήσει γιά τήν κατασκευή τους. Κανείς όμως πιά δέν χόρταινε.

Μιά μέρα γύρισαν ό Κράπ κι ό Κρίφ. ΄Ηταν πετσί και κόκκαλο.

΄Η άποικία συνάχτηκε γιά ν' άκούση τά νέα.

- ΄Η Ταρλάι έχει καταστρέψει τό δάσος, όχτώ μέρες δρόμο από δώ. Μετά τό ποτάμι μπαίνει στίς κλεισούρες του Ντόγκ, του βουνου. Πίσω άπ' αυτό είναι ό άνθρωπος μέ τό χωριό του. Ό δρόμος είναι κλειστός, είτε ό Κράπ.

Κανείς δέν μίλησε. Τά νέα ήσαν άσχημα. Και τώρα δέν είχαν πιά καιρό νά τραβήξουν γιά τό Βοριά.

- Μόλις τά μικρά θά μπορέσουν νά κινηθούν, θ' άνεβούμε τό ποτάμι, είπε ό Τούρκ, - και μουρμούρισε χαμηλόφωνα - άν ζήσουμε ως τότε.

- Φάτε, είπε ό Γκρόγκ στους φίλους του, έχω αφήσει μερικές ρίζες.

Τις καταβρόχθισαν. Γιά μερικές μέρες ακόμα, ή άποικία κατόρθωσε νά ξεπεινάσει.

Μιά μέρα, πού ό Γκρόγκ έψαχνε γιά ρίζες, συνάντησε τόν 'Ελ, τόν αγριέλαφο.

- 'Ε, Γκρόγκ, του φώναξε, χαίρομαι πού σέ ξαναβλέπω. Νόμιζα πώς θά σ' είχε σκοτώσει ή Ταρλάι, γι' αυτό ακριβώς ήρθα από δώ...

Ό Γκρόγκ τόν κοίταζε χωρίς νά τόν άκούει. Ό 'Ελ κατάλαβε τή σημασία εκείνης της ματιάς.

- Οι φλούδες δέν λείπουν από κεί πού ή Ταρλάι δέν πέρασε, και... - «τά κόκκαλά του μετριούνται» είπε μέσα του - και έσύ μπορείς νά ξαναένεβεις τό ποτάμι. Κάθε άνοιξη έρχόσουν γιατί τώρα πού πεινάς δέν έρχεσαι;

- Θα έρθω, 'Ελ! - Στο συνηθισμένο μέρος. Θα σέ περιμένω. Κι άπομακρύνθηκε καλπάζοντας.

Ό κάστορας ξαναμπήκε άμέσως στό χωριό.

- Τούρκ, είπε μόλις τόν είδε, έλα μαζί μου στό Βοριά. Εκεί θά βρούμε νά φάμε.

- Δέν έχω κουράγιο νά κάνω τόσο δρόμο. Μά άν θές, πήγαινε.

- Εύχαριστώ, Τούρκ.

Φώναξε τούς φίλους του.

- Πάμε, είπε.

Κι οι δύο σύντροφοί του τόν άκολούθησαν χωρίς τίποτα νά ρωτήσουν.

Ξεπέρασαν τό φράγμα κι άνέβηκαν τό ποτάμι. Τήν αύγή της πέμπτης μέρας ξαναείδαν τό Νέρ, τό δάσος, νά κοιμάται κάτω άπ' τό χιόνι, μά ζωντανό.

Ό Κρίφ ξεφώνισε από χαρά.

- Σούτ, σώπα! μουρμούρισε ό Κράπ. Ό ίδιος όμως φαινόταν χαρούμενος.

Ό Γκρόγκ γύρισε και τον κοίταξε γιά μιά στιγμή. Ό Κρίφ έκανε τό ίδιο. Κι άρχισε νά χαμογελά αυθόρμητα.

- Έχεις δίκιο, Γκρόγκ, φώναξε γελώντας ό Κράπ. Τράθηξαν κατά τήν όχθη. Ός τό βράδυ τρώγανε. Αργότερα ήρθε και ό 'Ελ.

Έπειτα συνέχισε:

- Ξέρεις, ό Χούγκ μέ τήν άγέλη του...

Και άνάγγειλε τά τελευταία νέα.

- 'Ελ, τόν διέκοψε ό Γκρόγκ, τί θάκανες, άν τά παιδιά σου πέθαιναν άπ' τήν πείνα;

- Θα τά οδηγούσα εκεί πού θά μπορούσαν νά βρουν ρίζες και φλούδες.

- Κι άν δέν μπορούσαν νά κινηθούν;

- Θα τους κουβαλούσα έγώ.

- Αυτό ακριβώς θά κάνω κι έγώ.

- Μά έσύ δέν έχεις δικά σου παιδιά, Γκρόγκ!

- Ναί! Δέν έχω δικά μου! Έχω όμως τήν άποικία.

- Τί θές νά κάνεις; ρώτησε ό Κράπ.

- Νά κουβαλήσω φαί στους άλλους.

- Πώς; Έσύ θά μπορούσες νά κουβαλήσεις μόνο κανένα κλωνάρι!

- Δέ θά τά κουβαλήσω έγώ, μά τό ποτάμι...

Ό Κράπ κατάλαβε. Και μπροστά στά μάτια του 'Ελ, πού κοίταζε μέ θαυμασμό, οι τρεις κάστορες άρχισαν νά ροκανίζουν κλαδιά.

΄Η κουραστική αύτή δουλειά κράτησε κάμποσες ώρες.

- Κράπ, Κράπ! φώναξε ξαφνικά ό Γκρόγκ.

- Τι συμβαίνει;

- Κατέβα τό ποτάμι και φτάσε στήν άποικία. Θα πείς στόν Τούρκ νά στείλει άπάνω τους πιά γερούς άρσενικούς. Και οι ύπόλοιποι νά σταθούν στό φράγμα γιά νά μαζέψουν τά κλαδιά πού θά κατεβάσει τό ποτάμι.

Ό Κράπ βούτηξε ευθύς. Πίσω του ό Γκρόγκ και ό Κρίφ πέρασαν όλα τά κομμένα κλαδιά.

Δέκα μέρες έκοβαν κορμούς και κλαδιά και τά έριχναν στό ποτάμι.

Αργότερα γύρισε και ό Κράπ μέ καμιά είκοσαριά νέους.

- 'Ε! Γκρόγκ! φώναξε.

- Τι χαμπάρια άπ' τό χωριό;

- Καλά, μόνο πού ακόμα έχομε πολλή δουλειά. Οι άποθηκες είναι άδειες, μά τά στομάχια, εύτυχώς, όχι πιά.

- Κουράγιο, λοιπόν!

Χωρίστηκαν σέ ομάδες, και ή καθεμιά διάλεξε από μιά κλήθρα γιά στόχο της. Μιά άλλη ομάδα ροκάνισε ένα μεγάλο έλατο.

- Μέ αυτό θά φιάξουμε φέτος τό φράγμα, μουρμούρισε ό Κρίφ.

Έξη μέρες δουλεψαν έντατικά. Ένα πρωινό, κάποιος άπ' αυτούς, ό Στέρφεν παρατήρησε:

- Ό Κατάι, ό πάγος, είναι δυνατός φέτος! Σέ λίγο τό ποτάμι θά φορέσει τό μανδύα του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'.

Η ΚΑΤΑΪ· Η ΠΑΓΩΝΙΑ, ΒΑΣΙΛΕΥΕ.

Τό ποτάμι είχε σκεπαστεί μ' ένα γερό παγωμένο μανδύα. Τό ίδιο τά θουνά και ή κοιλάδα. Τό δάσος κοιμόταν κάτω απ' τό άσπρο του μαντώ κι έτοιμαζόταν γιά καινούρια δουλειά. Τά αίμαχαρή παιδιά του Νέρ, του δάσους, γυρνοβολούσαν πεινασμένα, ψάχνοντας γιά κυνήγι, και καταριόνταν τήν Κατάι, πού δέν άποφάσιζε νά φύγει.

Ακόμα κι ή άποικία τών καστόρων πρόσμενε τήν αναχώρηση του παγωμένου θεού, χωρίς όμως νά πολυσκοτίζονται. Οί άποθήκες ήσαν ακόμα γεμάτες, και στίς καλύβες ή ζωή κυλούσε μέ κανονικό ρυθμό. Τά μικρά είχαν γεννηθεί. Σέ λίγες βδομάδες θά τά κατάφερναν νά περπατήσουν, και τότε οί άρσενικοί θά έφευγαν γιά τήν «έποχή» τους.

Η Στέκ, ή γυναίκα του Τούρκ, βγήκε ένα πρωινό μέ τά μωρά της. Ήταν ή πρώτη πού γέννησε, και ξεπόρτιζε γιά πρώτη φορά.

Κανένas άλλος δέν θρικόταν έξω. Ή Στέκ προχωρούσε δείχνοντας στά μικρά της τό παγωμένο ποτάμι και τήν άσπρη κοιλάδα. Ίσως έπειδή ήταν άφοσιωμένη νά τούς έξηγει, δέν άκουσε κάποιο ύποπτο σούρσιμο. Προχώρησε ακόμα, κι ύστερα γύρισε γιά νά φωνάξει τό πιό καθυστερημένο.

Ο Χούγκ, ό λύκος, έπωφελήθηκε τής στιγμής και τινάχτηκε. Μ' ένα πήδημα θρέθηκε κοντά της, κι άρπάζοντας τόν Νίφς, τό πιό μεγάλο άπ' τά κουτάβια, τό 'στριψε.

Όλα έγιναν μέ τόση γρηγοράδα, πού ή Στέκ ούτε πρόφτασε νά φωνάξει.

Όταν πιά φώναξε, ό Χούγκ ήταν πολύ μακριά, και κανένas. κάτοικος του Νέρ δέν μπορούσε νά τόν φτάσει.

Όλη ή άποικία έτρεξε, και ό άέρας έφερε στ' αυτιά του λύκου τίς κραυγές τους και τίς φωνές πού ζητούσαν έκδίκηση. Ο Χούγκ όμως χαμογέλασε και έξακολούθησε νά καταβροχθίζει ήσυχα τή λεία του.

Τήν άλλη μέρα όλα είχαν ξεχαστεί. Είναι ό νόμος του Νέρ: «όποιος πεινά, μπορεί νά σκοτώνει».

Ήρθε έπειτα ή σειρά τής Χέρ, τής θηλυκιάς του Ντρέγκ.

Ξεπόρτιζε κάθε μέρα μέ τά μικρά της και τά τριγυρούσε άπερίσκεπτα πέρα άπ' τό φράγμα. Ο Χούγκ τήν παρακολούθησε πολλές μέρες, και παρ' όλο πού ήταν ξελιγωμένος τής πείνας, άνέβαλλε κάθε τόσο τήν επίθεση.

Μά κείνη τήν ήμέρα ό άέρας ήταν μέ τό μέρος του. Ή Χέρ δέν θά τόν άκουγε. Κι άφού συμμαζεύτηκε πίσω άπό ένα θάμνο, πρόσμενε.

Ή Χέρ πέρασε δίπλα του· άμέσως όσμιόστηκε τήν πικρή μυρουδιά του λύκου, άλλ' ήταν πιά πολύ άργά. Ο Χούγκ, μ' ένα κουτάβι άνάμεσα στίς μασέλες, τό 'στριψε.

Οί παλιοί είδοποίησαν τήν άποικία νά μήν άπομακρύνεται και βάλανε μερικές θάρδιες. Μά αυτό δέν έμπόδισε νά φαγωθούν τά κουτάβια τής Φράγκ, τής Λέγκ, τής Χουέλ και τής Χρίμ.

Τό χωριό έτρεμε, μά γιατρεία καμιά δέν θρικόταν.

Αν ό πάγος άφηνε τό χωριό, τό ποτάμι θά τούς γλίτωνε. Μά ή Κατάι δέν έφευγε.

Μετά έγινε κάτι πού ύποχρέωσε τήν άποικία νά βάλει φρένα στή λαιμαργία του λύκου.

Ο Λάργκ, ένας άπ' τούς παλιούς, είχε σκοτωθεί. Προχωρούσε μέ πολλή προφύλαξη, μά ό λύκος ήταν πιό πονηρός άπό κείνον. Στό δρόμο του ό κάστορας συνάντησε ένα μεγάλο θράχο. Άρχισε νά τόν γυροφέρνει, μά μόλις έφτασε στήν αντίθετη μεριά τόν άρπαξε ό λύκος.

Η μάχη ήταν τρομερή, μά μικρής διαρκείας. Ο Χούγκ ήταν μέ τό ένα πλευρό του άνοιγμένο, αλλά ό Λάργκ κειτόταν πάνω στό χιόνι μέ τό λαιμό κομμένο. Άπ' τό χωριό κανείς δέν άντιλήφθηκε τό χαμό του.

Ένα πρωινό ό Κρίφ, περνώντας κοντά στό θράχο, είδε τά λείψανα του Λάργκ. Τρομαγμένος έβαλε τίς φωνές.

Όλο τό χωριό πανικοβλήθηκε. Ο Λάργκ ήταν ένας άπ' τούς πιό γερούς.

Οί παλιοί συνάχτηκαν γιά συμβούλιο.

— Όταν ό Χούγκ θά γυρίσει πίσω στήν άγέλη του, είπε ό Τούρκ, θά διαλαλήσει. Δυνατά τίς νίκες του πάνω στό λαό τών καστόρων. Και όλοι οί κάτοικοι του Νέρ θά τό μάθουν, και οί κρεατοφάγοι θά κουβαληθούν μάζες γύρω στήν άποικία μας. Κάθε κάστορας θά άρπάζεται και θά σκοτώνεται, και τά μικρά ζώα του δάσους θά μās περιγελούν. Ο Χούγκ πρέπει νά πεθάνει. Ποιός θά πολεμήσει τόν Χούγκ;

Κανείς δέν κινήθηκε. Έπειτα όλωνών τά βλέμματα άρχισαν νά στηλώνονται πάνω στόν Γκρόγκ.

— Εγώ θά τόν πολεμήσω.

Όλοι συγκατατέθηκαν.

Δέν θέλησε κανέναν μαζί του. Άπόρριψε ακόμα και τήν προσφορά του Κρίφ.

Ο Κρίφ ήταν δυνατός, έξυπνος, νέος. Ο Γκρόγκ ήξερε πώς σέ κάθε εύκαιρία μπορούσε νά του έχει άπόλυτη έμπιστοσύνη. Τώρα όμως δέν του χρειαζόταν. Μπορούσε νά τά βγάλει πέρα και μονάχος του. Ήταν άνώτερος άπ' τούς άλλους, γιατί συνδυάζε μιά όξεία άντίληψη μέ τό δώρο μιάς γρήγορης ένέργειας. Σκεφτόταν, ύπολόγιζε και ένεργούσε μέ έτοιμότητα, όταν όποιοσδήποτε άλλος κάστορας δέν ήξερε νά χρησιμοποιήσει σύγχρονα και τά τρία αυτά πλεονεκτήματα.

Δέν καυχόταν γι' αυτό. Ή τύχη τόν είχε φτιάξει έτσι.

Τήν νύχτα έγκατέλειψε τήν καλύβα κι άνέβηκε τόν καταρράχτη. Ο δρόμος ήταν κουραστικός. Έπρεπε νά άνοίξει δρόμο πάνω στό χιόνι.

Άπό τώρα είχε σκεφτεί τί θά έκανε. Ο Χούγκ ήταν γρήγορος. Δέν μπορούσε νά τόν συναγωνιστεί. Ο Έλ όμως, ό άγριέλαφος, μπορούσε νά τόν ξεκάνει στό τρέξιμο. Κάποτε αυτός είχε σώσει τόν Έλ, τώρα κι εκείνος έπρεπε νά σώσει τήν δική του τήν άποικία.

Τήν τρίτη μέρα του δρόμου τόν έπιασε ή χιονοθύελλα.

Όλη μέρα τό χιόνι έπεφτε σέ μεγάλες νιφάδες. Νά περπατήσει, ήταν δύσκολο. Τό χιόνι, άλαφρό όπως ήταν, δέν πρόσφερε κανένα ύποστήριγμα, και ό Γκρόγκ θούλιαζε όλόκληρος.

Δέν έφτανε αυτό, παρά τή νύχτα ό Λάφ, ό άέρας, διασκέδαζε πολεμώντας μαζί του. Φύσαγε πότε άπό τά δεξιά, πότε άπό τά άριστερά. Πότε τόν χτυπούσε άπό μπροστά, πότε τόν έσπρωχνε άπό πίσω. Κι έκανε ένα κρύο διαβολέμένο.

Κι όταν ό Γκρόγκ άπόκανε άπό τή σκληρή κούραση, έπαθε κι ό Λάφ τό ίδιο.

Βλέποντας νά παρατείνεται ή άνακωχή, ό Γκρόγκ ξανάπαιρνε τό δρόμο, μά ό Λάφ ξυπνούσε ξαφνικά και τόν μαστίγωνε όλο και πιό δυνατά, σφυρίζοντας άπό χαρά, ώσπου ό Γκρόγκ νά τρυπώσει ξανά σέ κανένα θάμνο. Τότε ό άέρας βογγούσε σιγά, όλο και πιό σιγά, ώσπου νά ξεψυχήσει.

Τριάντα φορές ό Γκρόγκ έγκατέλειψε κι άπό ένα καταφύγιο, και τριάντα φορές ό Λάφ τόν κυνήγησε όλο και μέ πιό πολύ θυμό.

Έπειτα άρχισε ένα καινούριο παιχνίδι. Άφησε ελεύθερο τόν Γκρόγκ νά τρέχει μπροστά, και μάλιστα τόν έσπρωχνε κιόλας μέ καλοσύνη. Στό μεταξύ όμως σήκωνε πιό πέρα ένα στρόβιλο άπό χιόνι, τό κρατούσε μετέωρο στόν άέρα, έπειτα μ' ένα φύσημα τό έσπρωχνε πάνω στόν Γκρόγκ, και οί χιονονιφάδες ξεχύνονταν πάνω στόν κάστορα, θάβοντάς τον. Μόνο μετά άπό σκληρές προσπάθειες κατόρθωνε ό Γκρόγκ νά έλευθερώνεται άπό κείνο τόν παγωμένο και θανατηφόρο μανδύα.

Ο Λάφ άπομακρυνόταν, περίμενε νά πάρει ό κάστορας πάλι τό δρόμο του και ξεσήκωνε τρελά ραγάνια άπό χιόνι, πού έζωναν ξαφνικά τόν Γκρόγκ, στριφογύρζαν γύρω του, τόν έβαζαν γιά στόχο τους και τόν έθαβαν.

Όλη τή νύχτα κράτησε τό θανατερό παιχνίδι του Λάφ. Τήν αύγή, μόνο τήν αύγή, ό άέρας ξεψύχησε.

Ο Γκρόγκ, έξαντλημένος, κουλουριάστηκε σ' ένα θάμνο και ξεκουράστηκε. Ξανάρχισε τό δρόμο του κατά τό θραδάκι.

Είχε φτάσει κοντά στό Νέρ, πού κοιμόταν σκεπασμένο μέ χιόνι. Ή ζωή όμως έσφυζε κάτω άπ' αυτό, μέ κινήσεις πού μόλις διακρίνονταν, σιγανές αλλά ζωντανές.

Γευμάτισε μέ μερικά ξερά κλαδιά. Δυναμωμένος και σχεδόν χαρούμενος, άρχισε νά ψάχνει γιά τόν Έλ. Ο άγριέλαφος, θά έπρεπε νά βρίσκεται εκεί τριγύρω, έκτός αν είχε τραθήξει πάλι πρós τά βουνά. Έπρεπε, λοιπόν, νά βρεί τά χνάρια του.

Τήν αύγή τής άλλης μέρας είδε τά σημάδια του άγριάλογου. Μιά ιδέα άστραψε στό μυαλό του.

Πλησίασε μέ προφύλαξη. Ήξερε πώς τό κοπάδι του Βέλ θά τό έσκαγε στόν πιό άλαφρό θόρυβο.

Τά σημάδια ήσαν τώρα πολύ άτακτα, ανακατωμένα. Τό κοπάδι θά έπρεπε νά είναι εκεί κοντά, αν είχε σκορπιστεί στό δάσος. Είχε δει τά άλογα πιό μπροστά, άφοσιωμένα νά μασούν χαμηλούς θάμνους.

Μόνον Έκείνος, ό άνθρωπος, μπορούσε νά τά είχε κάνει νά τό σκάσουν άπό τίς πλούσιες πεδιάδες του Νοτιά. Οί «κέλητες» δέν ήσαν ποτέ κάτοικοι του δάσους.

Ο Γκρόγκ πλησίασε προσεκτικά και φώναξε:

— Είμαι ό Γκρόγκ ό κάστορας, πού έρχεται σάν φίλος άνάμεσα στό λαό του Βέλ.

Τό κοπάδι, παρ' όλο πού τά λόγια του κάστορα

ήσαν φιλικά, μαζεύτηκε ποδοχτυπώντας και χλιμιντρίζοντας γύρω στό πιό ήλικιωμένο άλογο.

Ο Στόερ, ό ήλικιωμένος, βγήκε άπό τόν κύκλο και πλησίασε τόν Γκρόγκ.

— Τι θέλει ό κάστορας άπό τό λαό τών αλόγων; Άν θέλει νά βοσκήσει μαζί μας, καλώς όρισε.

— Εύχαριστώ, Στόερ, άπάντησε ό Γκρόγκ· ζητώ τόν Βέλ.

Τό κοπάδι σκόρπισε· ό Βέλ πλησίασε.

— Τι συμβαίνει, Γκρόγκ;

— Ή άποικία μου κινδυνεύει. Ο Χούγκ μās έπιτέθηκε.

— Τι θές νά σου κάνω; Εγώ δέν πολεμώ τόν Χούγκ παρά μόνο σάν έπιτίθεται στό δικό μου κοπάδι. Ο Χούγκ είναι δυνατός και πανούργος.

— Δέν σου ζήτησα νά πολεμήσεις τόν Χούγκ. Θέλω μόνο νά μου πείς πού βρίσκεται ό Έλ.

— Ο Έλ, ό άγριέλαφος; Μά αυτός τρέχει σάν τόν Λάφ, τόν άέρα, όταν νιώσει τόν Χούγκ.

Γι' αυτό ζητώ τόν Έλ. Πού μπορώ νά τόν βρώ;

— Χτές έβοσκε σέ μιάς μέρας δρόμο άπό δώ. Πήγγαινε όμως κατά τή Δύση.

— Εύχαριστώ, Βέλ.

— Γκρόγκ!

Τό άλογο στάθηκε μιά στιγμή άναποφάσιστο, έπειτα, παίρνοντας θάρρος, συνέχισε:

— Ποιός θά πολεμήσει τόν Χούγκ;

— Εγώ!

— Εσύ;

Τό άλογο τόν κοίταξε ξαφνιασμένο.

— Συγχαρητήρια, Γκρόγκ, και ...δέν μου λές, πόσους σκότωσε ό Χούγκ άπ' τό κοπάδι σου;

— Πολλά μικρά και τόν Λάργκ.

— Και πόσες μέρες λείπεις άπ' τήν άποικία;

— Ή σημερινή είναι ή πέμπτη.

— Και έτσι ό Χούγκ μπορεί νά έχει σκοτώσει ακόμα κι άλλους κάστορες, έτσι;

— Ναι, Βέλ.

— Θέλεις τρεις μέρες τουλάχιστο γιά νά φτάσεις τόν Έλ, κι ύστερα πρέπει νά γυρίσεις... Θά προφτάσεις νά σώσεις τό κοπάδι σου;

— Δέν τό ξέρω. Μά ό Χούγκ πρέπει νά πεθάνει πρίν νά μάθουν οί κρεατοφάγοι τίς νίκες του πάνω στό λαό τών καστόρων.

— Καταλαβαίνω, Γκρόγκ.

— Εύχαριστώ... Τά κοπάδια μας είναι φίλοι. Γειά σου, Βέλ.

Και γυρνώντας στους άλλους φώναξε:

— Καλό θόσκημα, λαέ τών αλόγων.

— Περίμενε, μή φεύγεις, έκανε ό Βέλ.

— Γιατί;

— Μπορώ νά σέ βοηθήσω. Γύρνα πίσω. Ο Έλ θά σέ φτάσει στόν καταρράχτη.

— Αλήθεια, Βέλ;

— Είμαι καλός δρομέας. Και ό λαός σου και ό λαός μου είναι φίλοι.

— Εύχαριστώ, Βέλ.

— Δέν είπαν τίποτε άλλο. Ο Γκρόγκ ξαναπήρε τό μονοπάτι πού έφερνε στόν καταρράχτη· ό Βέλ, αφήνοντας τό κοπάδι, τράβηξε κατά τή Δύση.

(Συνεχίζεται)

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Άνω: Τιμητική εκδήλωση για τον 'Αρχιεπίσκοπο Βορείου και Νοτίου 'Αμερικής Κύριο κ. 'Ιάκωβο από τό 'Ιερό Προσκύνημα 'Αγίου Νεκταρίου Καμαρίζης. 'Ο Σεβασμιώτατος επί του 'Επισκοπικού Θρόνου.
Κάτω: 'Ο Ε.Σ.Ν. του 31ου Δημ. Σχολείου Θεσσαλονίκης σέ επιχείρηση καθαριότητας στό λόφο του Σείχ Σού.

